

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୦୮

ରାଜ୍ୟର ମାତ୍ରେ କାନୁସର ସଙ୍ଗ ଏଥାର ମସିହା । ମୁଁ ଯୌଷ ବିଶ୍ୱ କି ସଙ୍ଗ ଏଥାର ସାଇ ଶନିବାର

{ ଅତ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟକେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲାଧୀନ ଡାକମାଧୀନ ଟେଙ୍କା

ପୁନଃବାର ଏବର୍ଷ ଗତ ହେଲା ଓ ଥାମେ-
ମାନେ ୧୦୨୫୯୯ ଖୂଳିର ଶୋଭରେ ପ୍ରବେଶ
କଲୁଛି । ତେଣାରେ ସମ୍ମାଧପତ୍ର ଅବହୀ
ନନେ କରି ଥାମେମାନେ ଯେ ଏବସୁଗ କାଳ
ମ୍ୟାର ସମ୍ମୋଦ୍ଦଶ କର୍ତ୍ତରେ ପରାପରଣ କଲୁ
ଏହିପାଇଁ ଉତ୍ସବକାଳାରେ ସମ୍ମାନୁକରଣ ସହଜ
ନୁହାବ ଦେଉଥାକୁ ଓ ପାଠକଙ୍କର ଅବତ-
ରକ ଅନୁକୂଳ କାରଣ ଅସଂଖ୍ୟ କୃତଙ୍କଳା
କାରଣ କଲୁଥାକୁ । ଏବସୁଗ କାଳରେ
ମୁମ୍ମାନଙ୍କର ଅବହୀର କଣେଷ ପରବର୍ତ୍ତନ
ହାଇ ବାହୁ ଏଥର୍ଥାର ଥାମେମାନେ ଅନେକ
କାଶ କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଏ କାଳମହିଳା ଓ ଖାତ୍ରିପର
ନିରେ ଯେ ଥାମେମାନେ ବୌଣଦିଗୁପେ
ଥିଲୁ ରହିଥାକୁ ଓ ଅବୟ ପେଟ କଟା ପାଇ
ଛି ଏହା ପରମପୁରା ବିଷୟ ଅଟଇ ।
ଇବୁ ଥାମେମାନେ ସକୁଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଥାଇଁ
କା ନନ୍ଦନକର୍ତ୍ତରେ ନୂତନ ସୁଖଲଭର ବାନବା
ବୁଥାକୁ ଓ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ନବକର୍ତ୍ତର ସମା-
ନ୍ତି ସମ୍ମାଦ ଦେଇ ଉତ୍ସବକାଳାରେ ପ୍ରଥମା
ବୁଥାକୁ ଯେ ସେମାନେ କବି ଶୁଣ ବୈଶ
ରହନ୍ତି ଓ ଥାମେମାନଙ୍କୁ ଧରୁଣା ପରାଗର ଓ
ନୁପରି ବନ୍ଦକୁ ମନେ କରି ପୁଣ୍ୟଗୁଣ ରଖି
ଉନ୍ତି ।

ବିଲୁଚରୁ ଜାରିଗାସମ୍ମୋହେ ପାଦ୍ୟୁଷିଷ୍ଠର
୩୨ ପାଇଅଛନ୍ତି କି ଏ ଏକର୍ଷର ସୀମା

ପ୍ରଦେଶ ସକାଗେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
ସ୍ଥାପନ କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟାବଳୀ ସେଫେଟିଭା ଅବ-
ହେତୁ ମଞ୍ଜୁର ବରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
ଜଣେ ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦିଶବ୍ଦ ଅଧୀନରେ ରହିବ
ଓ କେନ୍ଦ୍ରର ବ୍ୟବର୍ତ୍ତ ବାବେବ ଏଥର ପ୍ରଥମ
ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦିଶବ୍ଦ ହେବେ ବୋଲି ଉଥର
ହେଉଅଛି । ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁଁ ଯେ ଗାମା-
ପ୍ରଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦିଶବ୍ଦ ହେ-
ଲେ ମୟପ୍ରଦେଶମା ଉଠିବିବ ଓ ଉଚ୍ଚ
ଅନୁର୍ଗକ ସ୍ଥାନମାଜ ବଜଳା ବମ୍ବେଇ ଓ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଭୁଲୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଏହି
ସଙ୍ଗେଁ ହେବ ବି ନାହିଁ କିଛି ଜଣା ଯାଉ
ନାହିଁ । ଯେବେ ଜାହା ନ ହୁଅର ତେବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଙ୍କର ବ୍ୟବ୍ୟ ଅନେବ ବରିବାର
ଜଣାଯାଏ ।

ଭାଇ ସୋମବାର ସଜ୍ଜ ୧୯୭୭ ମସିବା ଗତ
ହେଲା କିନ୍ତୁ ଏକା ନୁହେ ଶେଷକାଳକୁ ସୁଧା
ଏହାର ଦାଉ ବାଙ୍ଗ ଥୁଲା ଯେ ଅଉ ଜଣେ
ପ୍ରଥାନ ଲୋକଙ୍କୁ ସବେ ଘେବଗଲା । ଏବର୍ଷର
ଅରମ୍ଭରେ ଚେକ୍କାନୀଳର ସୁନ୍ଦରିଜୀବି ମହାଶୂନ୍ୟ
ଭଗୀରଥୀ ମହେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଦରଙ୍କୁ, ମଧ୍ୟାମରେ
ବାବୁ ବିଧାଶ୍ଵରମ ନରେନ୍ଦ୍ର ଓ ବାବୁ ବୃଦ୍ଧାବନ-
ଚନ୍ଦ୍ର ମଣିକଞ୍ଚୁ ଆମ୍ବେମାନେ ହିରୁ ବଦିଲୁ ।
ଶେଷବଜ୍ରରେ ବାବୁ ହରେକୁଷ୍ଠ ହାବ ମାନକ-
ଲୁକା ଶେଷ ହଲେ । ହରେକୁଷ୍ଠ ବାବୁ ଜଣେ

ସୁରତନ ଗବଟ୍ଟିମେଘକର୍ମଶ୍ଳେ ପ୍ରାୟ ବ ୫୫ ଶି
ସରକାରୀ କର୍ମ କର ଏହି ବିଷୟରେ ଜଣେ
ମାନ୍ୟଲୋକ ହୋଇଥିଲେ । ଗବଟ୍ଟିମେଘ
ଆଜ୍ଞାକମେ ସନ ୧୯୭୨ ସାଲ ଶେଷଯାଏ
ଏହାଙ୍କ କର୍ମ ବରବାକୁ ଅନୁମତି ଥିଲେ ଓ
ଜୀବିତନୟରେ ସେ ପେନ୍ସନ୍‌କର ଦିରଶ୍ୟ
ବରିଥିଲେ । ବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ଘଟନା ହେଲା ଯେ
ଯେଉଁଦିନ ସେ ପେନ୍ସନ୍‌କର ଦିରଶ୍ୟ କଲେ
ମେହିଦିନରୁ ସେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଥାଇଛି ହେଲେ ଓ
ବର୍ଷର ଶେଷଦିନରେ ମହିନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ବଂସାରକୁସୁଖ ପରିଚାଳନା କଲେ । ଯେହିସନ୍
ନେବାକୁ ଜାହାଙ୍କର ଜହା କ ଥିଲା ଓ ଜାହା
କେବାକୁ ହେଲା ନାହିଁ । ବାବୁ ହବେଲୁଷ୍ଟ ଦାସ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳୀୟକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପ୍ରଥାନ ଓ ମାନ୍ୟ-
ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ସୁତରଂ ଜାହାଙ୍କ ମୂର୍ଖ ଭାବା
ଦୂଃଖର କାରଣ ହୋଇଥିଲା । ସବ୍ୟବାଦୀ
ଠାକୁରଙ୍କୁପରି ଜାହାଙ୍କର ବଜ ଭାବୀ ଥିଲା ଓ
ହୋଇରେ କେତେମୁଣ୍ଡିଏ ଜାର୍ଦ୍ଦି କର ଅଧିକା
ଜାମକ ଚିରପରାମ୍ଭ କର ଗଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱରେ ବନ୍ଦୁବନ୍ଧ ଯେ ବାବୁ ହିରେ—
କୃଷ୍ଣ ଦାମ ଦକ୍ଷ ପ୍ରତିଶୀଳ କନ୍ଦମା ସ୍ଥାପନ ବିଷ—
ଧୂରେ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଥାନ ଉତ୍ସ୍ତାଗୀ ଓ ଏଥିରେ
ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଥାନ ଜିରେବୁଝର ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ
ମୁନ୍ଦରେ କଣ୍ଠାନ୍ତର ଘର୍ଷ ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

ଜୁ ପାରେ । ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁତରେ ସମୟ ଗୁରୁତବର୍ଷରେ
ଲୁବଣୀର ମହିନା ପ୍ରତି ୪୨୫ ଦେବ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବମ୍ବେଇର କର୍ତ୍ତା ଏହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ଅତିର ଗୁରୁତବର୍ଷରେ ମହିନା
ପ୍ରତି ଗୁରୁଆଶା ଛିଣ୍ଣା ହୋଇ ୪୨୫ ଦେବ
ଓ ବନ୍ଦଳାରେ କେବଳ ଦୁଇଆଶା ଛିଣ୍ଣା
ଓ ବନ୍ଦଳାରେ କେବଳ ଦୁଇଆଶା ଛିଣ୍ଣା
ହୋଇ ୩୦୮ ରହିଲା । ଏବୁଷେ ଗୁରୁତେଷ୍ଠି
ସତ୍ୱରିଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କର ଢାକ୍ସ ବୃଦ୍ଧି ଓ ଏକ-
ବୋଟି ତରିଗଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କର ଢାକ୍ସ ଛିଣ୍ଣା
ହେଲା । ଏଥରେ ଏ କର୍ଷ ୭୦ ଲକ୍ଷ ୪ଙ୍କା
ଅୟବା ଆୟ ଦେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅୟର ବୃଦ୍ଧି
ସତ୍ୱର ମୋଟରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ୪ଙ୍କା ଅୟବା ଆୟ
ଦେବାର ମୂଳନା ଅଛି ।

ଉପରିଲିଙ୍ଗର ମର୍ମରେ ଲବଣକରର ଅଛନ୍ତି
ଜାଗ୍ର ଦୋଷାତ୍ମି । ଏ ଅଛନ୍ତି ଜାଗ୍ରରେ ବିଳମ୍ବ
ହେଲେ ପଢ଼େ ମହାଜନମାନେ ଅଶ୍ରୁରୀ ଲୁଣ
ଆଣାଇ ବିଷକାଳ ଗର୍ବମେଘଙ୍କୁ ଅସ୍ଵବି
କରିବୁ ଦୃଢ଼ କରିବେ ଏଥିପାଇଁ ଆଜନ୍ତି
ଶାତ୍ର ଜାଗ୍ର ହେଲେ । ଅନ୍ୟ ଆଜନ୍ତିମାନ
ଏପଢ଼େ ଜାଗ୍ର ହେବ ।

ଛରତେଶ୍ୱର ପଦଗ୍ରହଣ
ପ୍ରଥମବାଣ୍ଡିକ ।

ଗତବର୍ଷ ଏହକାଳରେ ଜରିଦେଣ୍ଟା ପଦ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଉପଲବ୍ଧରେ ଯେମନ୍ତ ଉପକ ଏ ଜଗ-
ରରେ ହୋଇଥିଲା ଏ ବର୍ଷରେତେ ଆଜମୂଳରେ
ଓ ସମସ୍ତପ୍ରକାର ଅମୋଦର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ
ନ ଥିଲେହେଁ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରତିଧାଳନରେ
ପାଇନାହିଁ ଆଜନ ଲାଗ ହୋଇ ନାହିଁ । ଜବବ-
ର୍ଷର ଅରମ୍ଭ ଦିନରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାହେବ
ଲାଲବାବ କୋଠିଆରେ ଏକ ବୈୠବ ରଚନା
ବରୁଥିଲେ । ନଗରବାସୀ ସମସ୍ତ ଗୋଟିଏ ରହି
ଲେଖମାନେ ସେଠାକୁ ଅନୁଭିତ ହୋଇଥିଲେ ।
କୋଠିଭାବରେ ସାଇଟିମାନ ଠଣ୍ଡା ଯାଇବେଠିବେ
ବୁଝ ରଚନା ହୋଇଥିଲା ଓ ହତାର ଅସକାଙ୍ଗ
କାପମାଳାରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା । ବୈୠବ-
ର ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞେରିଛାଡ଼ ଗିଲାସ ଉତ୍ସାହି
ବଣ୍ଣର ସେପନାଇ ଓ ହତାରେ ଜେଲର
ସେଷନାଇ ଦିଅ ଯାଇଥିଲା । ସଜାଇବାର
ଭାଙ୍ଗାରେ ସେବମସ୍ତ ଅଭିନ୍ନ ଚମହାର ଦଶ-
ଥିଲା । ବୈୠବରେ ଉତ୍ତମ ଗାଲିଙ୍କ ଉପରେ
ଚୌହ ମେଜମାନ ଜାନାଇବରେ ରିଗ୍ନ ଯାଇ-
ଥିଲା । ଏ ଠାବ୍ ରେ ଦତ୍ତ ଜକିଥୀ ସହିତ

ତଳେ ବସିବାର କିଛିଣା ମଘ ଥିଲା । କେଉଁ
ମେଳ ଉପରେ କୁବି ଓ ତାହା ଦେଖିବାର ଯସି,
କେଉଁଠାରେ କୁହାୟୁଣ୍ଠ ପୁସ୍ତକମାନ, କାହିଁରେ
ଅଶ୍ଵବିଷଣୁ ଓ ତହିଁରେ ଦେଖିବାର କୁବି,
କେଉଁଠାରେ ଚମୁକପଥରର ଖେଳଣା ଓ
କେତେ ମେଳ ଉପରେ ତାଏ, ସତରଙ୍ଗ ଉତ୍ସାଦି
ଖେଳ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଚୌଷର ଅପଣା
ସ୍ଵର୍ଗବ ହେଉଥିବ ସବିବା କିଛିଣା ଉପରେ ବିରା-
ଜମାନ ହୋଇଥିଲେ । ମୁଁ ଏ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ
ଆମିତି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅସିବାର ଆମ୍ବଦ
ହେଲା ଓ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ ବେଠିବାର ପୂଣ୍ଠ
ହୋଇଗଲା । ଇଂଶଜ ଓ ଦେଶୀଧୂଳ ମଧ୍ୟରେ
କିଛିମାତ୍ର ପରେଦ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ ସମସ୍ତେ
ପରିଷ୍ଵର ବନ୍ଧୁଭାବରେ ମିଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା ଓ
ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ପ୍ରମତ୍ତ ଦେଲେ । କିଏ
କାହାଙ୍କେ ଖେଳବାରେ ବା କଥା କହିବାରେ
ବା କୁବି ଦେଖିବାରେ ମାତ୍ରିଲ ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣକ
କିଏ କରିପାରେ । ଫଳକି ସମସ୍ତକମନ ଥାନର
ରେ ପରିପୂଣ୍ଠ ଥିଲାଏ ମୁଖ୍ୟରେ ତାହା ଅତ୍ରମୁ
ରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା । ଏବଂ ମେଳ ଉପରେ
ଆମ୍ବଦାନେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ଗତକର୍ଷର ପ୍ରସା-
ଦତ ଭାରତେଣ୍ଟିଲୁଁ ପଦଗୁହଣ ସ୍ଵର୍ଗାର୍ଥ ମନ୍ଦି-
ରର ନବ୍ୟା ଓ ଉତ୍ସୁକିଟ ରହିଥିଲା । ଅନ୍ତାଳି-
କାର ନକ୍ଷା ବଜ ସ୍ଵକର ହୋଇଥାଏହି ଓ ଉପ୍ର-
ଲୋକମାନେ ତାହା ଦେଖି ପ୍ରଗଂଧା କରୁଥିଲେ
ଆମ୍ବଦାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି କାଳରେ ଜକ୍ଷା ଓ
ଦର୍ଶକଙ୍କର ଭାବ ଦେଖି ହର୍ଷବିଷ୍ଣାଦରେ ପଞ୍ଚ
ଗଲୁଁ । ଏମନ୍ତ ଧନର ପରିଚ ଏ ନଗରରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଓ ଆମ୍ବଦାନେ ସ୍ଵଦେଶୀୟ ଓ
ବ୍ରଦେଶୀୟ ଭାଜାଙ୍କ ସହିତ ତହିଁରେ ବସି ନାହିଁ
ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ କାଳ କଞ୍ଚାର ଭର-
ତେଣୁକ୍ଷେପ୍ତ ରାଜରକ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଓ ତାହାଙ୍କର
ମଜଳିବାନକା କରିବୁ ଏହା ଭଲାବେଳକୁ
ଆନନ୍ଦରେ ମନ ଫୁଲ ଉଠିଲା । କିନ୍ତୁ ତହିଁ
ପଢ଼େ ମନେ ହେଲା ଯେ ଏବବର୍ଷ କାଳ
ଗର ହେଲା ଅବସ୍ଥା ନିଅ ପଞ୍ଚବାର ତେଣିବି
ଆଉ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଝଙ୍କା ସୁଧା ହାତକୁ ଅସିଲ
ନାହିଁ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେ କିନକରେ ଏ ଦରେ
ବସି ଆଶା ପୂଣ୍ଠ କରିବୁ ଏଥର ଥିବା ଏବଂ କି । ଏହା
ଭାବକାରେ ମନ ବଜ ସନ୍ଧ୍ୟାପିତ ହେଲା । ଅଥବା
ତ ଭାବା ଅଛି ଯେ ଭେଦା ଦାଜା ଓ ଅପରି
ଧନୀମାନେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ଏହି ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଏ ଲାଭଟି ଲିଖିମ୍ ହୋଇ ପାରେ ତାହା

ଯେବେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷରେ ଏହି ଘରେ ବସି
ବାର୍ଷିକରୁବ କରାଯାଇବୁ ତେବେ କେତେ
ସୁଖର ବିଷୟ ହେବ । ଆମେମାନେ ସଦ୍ବସାଆ-
ଇଣଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ କରୁଥାଇଁ ଯେମନ୍ତ ଏ ବାର୍ଷି-
ଟି ବାହାର ମନ୍ତ୍ର ପାଶୋର ନ ଯାଏ ଓ ସମ-
ସ୍ତେ ଏଥିପାଇଁ ଉପର ହୁଅନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ-
ଅମୂଳନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏହି ସବରେ ଉକ୍ତ
ଅଟ୍ଟାଳିବାର ନକ୍ଷା ଦେଖାଇ ତେହଁ ପରି ସମ-
ସ୍ତୁଳ ମନ୍ତ୍ର ଆରକ୍ଷଣ କରିବାର ବିନୋଦବସ୍ତୁ ଉ-
ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ସତ୍ର ବିଷୟରେ ଥାର କିଛି
ବକ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ସବଟି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରକାରରେ ସଂଧା-
ନ ହୋଇଥିଲା ଏବି ପଲାଟନର ତମୁର୍ତ୍ତିମାନେ
ଥୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକଗତ ବାଜା ବଜାରବାଟୁର
ଆଜନ୍କନ ବକ୍ତାର ଥିଲେ । ସତ୍ର ଏ ୧୧ ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନ୍ତି ଏ ସତ୍ର ଥିଲା ବିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଗେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତ ରହି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ସେହାରେ
ଫେର ଥେଲେ ।

ଅର୍ଥବ ସାମାଜିକ ବୈଠକ ।

ଇଉଗ୍ରେୟ ବିଶେଷରେ କଳ୍ପନାରୂପ ଓ
ଦେଖୀୟଲୋକେ ଏବସେ ନିଶି ଅମୋଦ ପ୍ର-
ମୋଦ ବରବାର ପ୍ରଥା ଗତବର୍ଷ ଦରବାର
ଉପଲବ୍ଧରେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରଥମେ ଦେଖା-
ଗଲା । ଗ୍ରାମୀୟ ଉପରେ ଶାକ ଭାରତେଷ୍ଟିରୁ
ପଦ ପ୍ରହରଣ ଗେଟିଏ ଶାଶ୍ଵତ ସୁଫଳମୁକ୍ତିପ୍ରଦୀପ
ଆମ୍ବମାନେ ଉଚ୍ଚ ଘଟଜାଳୁ ମନେ ଦରିଥିଲୁ
ତହୁଡ଼ାରୁ ଶ୍ରାଵତ ବାତକୁ ସାହିତ୍ୟ ଏ ଜିଲ୍ଲାକୁ
ଆସି ଦୃଶ୍ୟର ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା
କୋଠିକୁ ଆନନ୍ଦର କରି ଖେଳ ଇତ୍ୟାଦି ଆ-
ମୋଦ ବରବାରୁ ଉପରେ ଲୋକଙ୍କର ଦେ-
ଶୀୟଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅସ୍ଵକତର ସର୍ବକ
ସ୍ଥାପନର ପଥ ପରିସ୍ଥିତି କଲେ । କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚରେ
ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତୁ ତୃପ୍ତି ଲଭ ହୋଇ
ନ ଥିଲା ଓ ଆମ୍ବମାନେ ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ
ପରେ ଉପରକମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ସୀକାର
ବରବାର କଥା ଦେଖିବାକୁ ବଢ଼ ଥାଣା ବରା-
ଥିଲୁ । ଏଗତ ଘଟନା କଟକରେ ଅବସ୍ଥାହୋଇ
ନ ଥିଲା କେବଳ ବହୁତ ଦିନ ତଳେ ଥରେ
ବାରୁ ବୈଦ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଘରଠାରୁ ସରକାର
ଦେଶୀୟ ସକାଗେ ଉପରକମାନେ ଅସିଥିଲେ
ମାତ୍ର ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁରୂପ ଟିକାନିଶି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
ଏହିବର୍ଷ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଶ୍ରାଵତ ବାମସାହେବ
ଦୁଇ ତିନି ଜଣ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାନ୍ଧବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ

ପରକୁ ଯାଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚିର ଉଦେଶ୍ୟ
ତଥି ଥିଲା । ଗ୍ରାସକୁ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରୀତିକୁ
ଧରିବାରେ ଗତ ତା ୨ ରଗ ରାତରେ ଯେଉଁ
ଦେବତା ହୋଇଥିଲା ତାହାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରଥମ
ସାମାଜିକ ବୈଠକ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେଉଁ
ମାନେ ତ ବା ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଦେମାନେ ଏକ-
ବାବନ୍ତରେ କହୁଅଛନ୍ତି କି ବୁଝକରେ ଏହା
ନୂତନ ଅଟ୍ଟର । ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବୟସ
ଏ ନଗରର ସମସ୍ତ ସମ୍ବାଦିରଙ୍ଗକୁ ଆମଦଣ
ବରିଥିଲେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଜ୍ଞ୍ୟ ପ୍ରାୟ କି କିମ୍ବା
ହେବ । ଏହିଷରମାଣରେ ଦେଶୀୟରୁ ଲୋକଙ୍କୁ
ମୟ ବେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ । ବୈଠକର
ଶୁଣିଲା ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବଦିନ ପରି ଥିଲା ତେବେ
ରେଷନାଇର ଅଜମ୍ବର ବସ୍ତର ହୋଇଥିଲା ତେ
ଯେମନ୍ତ ସୁରିପୁରକ ଘର ଓ ଅଗଣ୍ଯ ହାତ
ଲିଖନ୍ତିଲିପିକମ ଫୁଲ ଉତ୍ସବରେ ସୁନ୍ଦରି
ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ସବେ ବୁଲଜା ଦେବାକୁ ପଢ଼
ଦିବିବାରପର ତୁତା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଦେଖ ନାହିଁ
ଫଳକଃ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ମଜଲିସ ଆମେମାନେ
ବେବେ ଏଠାରେ ଦେଖି ନାହିଁ । ବାବୁଙ୍କର
ଦୋମହଳ ବୈଠକଜାନାରେ ଜଳପାନର ସ୍ଥାନ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଜଳର ବୈଠକଜାନା ଓ ଅଗଣ୍ଯ
ରେ ଜେଳ ଉତ୍ସବର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଅନୁଭବ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ବୁଝବିନ୍ଦୁ
ଧରି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇଂରାଜିମାନେ ଥିଥିଥିଲେ
ଓ ଅଜନ୍ମ ଆଜନ୍ମ ସହିତ ଶେଳିବା ହାତ
ଦେଖିବା ଓ ଛକ୍କାମଣେ ଜଳପାନ ଉତ୍ସବ
ଦିବିବାରେ ମଗ୍ନି ହୋଇଥିଲେ । ଦେଶୀୟ ଓ
ଇଂରାଜିମାନେ ଯାହାସଙ୍ଗେ ଯାହାର ଭବ
ମିଳାମିଶେ ହୋଇ ଅମୋଦ ଦିବିବାରେ ରତ
ହେଲେ । ସମସ୍ତ ମଜଲିସ ଏକବୁଦ୍ଧିବର
ସ୍ଵରମୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ସାହେବମାନେ ଦିଗାର
ଓ ବେହାଲ ବାଧ୍ୟ ଶୁଣି ଓ ଗୋଟିପୋ
ଓ ବାଇକର ମାତ୍ର ଦେଖି ପଢ଼ି ଥିଥିଲା
ହୋଇଥିଲେ । ସବୁ ବସାର ଲେଖିବାକୁ
ଶ୍ଵାନ ନାହିଁ ମୋଟରେ ଏହିବଥା ବୋଲିବା
ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଇଂରାଜିମାନେ ସବାହାସ୍ୟ ପରକୁ
ଆଇ ଯେମନ୍ତ କଷ୍ଟପାତ୍ର ଭବରେ ଅମୋଦ
ପ୍ରମୋଦ ବିବରି ଏଠାରେ ଠିକ ହେବିପ୍ରାୟ
ଦିବିଥିଲେ ହାତ ଦେଶ କି ବର୍ଣ୍ଣର କିଛିମାତ୍ର
ପ୍ରଦେଶ ମନେ କରିବାର କିମ୍ବା ତିନ୍ତ ଦେଶ
ଯାଇ କି ଥିଲା । ଇଂରାଜିଙ୍କ ସାମାଜିକପ୍ରଥା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ବୁଝିବାମାନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ

ଭାଇରେ ଅମହିତରେ ଅଭିନ୍ଦୁ ଅନନ୍ତ ଲଭ
ଓ ସଜ୍ଜାବ ବୃଦ୍ଧିର କଥା କହିଥିଲେ ଏଥିରେ
ବାବୁ ଗଜେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ଅପଣା ବକ୍ତ୍ଵାରେ ଇଂରୀଜା
କବି ହେବୁଥିଯୁବକର ଏହି ବଚନଟି ଯଥା;
“ Are we not brothers ?
So man & man should be ”
ଉଦ୍‌ବାହରଙ୍ଗ ସୁରୂପ କହିବାରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଂରୀଜା
ଗୁରୁମାନେ ଆହୁନରେ ନାଚ ଉଠିଲେ ଓ
ଭାଇରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଆଗଲା ଯେ କେବଳ
ପ୍ରାତ୍ସୁନ୍ଦର ଦେମାନଙ୍କ ମନରେ ଫୁଲ ରହିଥିଲା ।
ସଂକ୍ଷେପରେ ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏ ବୈଠକଟି
ଆଗାମିରକ୍ତ ସଂଗଳ ହୋଇଥିଲା ଓ ଦେଖାଯି
ଲେବଳ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥନ ନମ୍ବର
ମେନ୍ଦୁ, ଏଥିର ପ୍ରଥମ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବରିବା
ସବାଗେ ଜେନ୍ଦ୍ର ଏହାକୁ ଅଛି ତମହାରକୁଣ୍ଡେ
ଆଦି ପ୍ରାନ୍ତ ନିର୍ବାହ କରିବା ସବାଗେ ପ୍ରଣାମାର
ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାକି
ଆଶା ବରୁଁ ଯେ ସମୟରେ ଏହିଏହି ସାମାଜିକ
ଜୀବ ବୈଠକମାନ ଦେବୁବାରେ ଅସିବ ।

ସାଧୁ ଦିକସଂବାଦ ।

ସାର୍ବବାଦକ କାହାକ କାହାକ ଶୁଦ୍ଧବାଲିର
ଗନ୍ଧବେଳ ଯାଇଁ, ମେଘେରର ଉତ୍ତର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଚତାରେ ପଢ଼ ମର୍ଯ୍ୟାନଅଛି । କାହା-
କର ଲୋବମାନେ ସନ୍ଧେୟ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
କାହାକ ଏଷ୍ଟିରୁଷେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର କଣା-
ଯାଏ । ଏମନ୍ତ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ସମୟରେ ବେଳେ
ଶୁଦ୍ଧି ଏହିରୁଷେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

ବେଳରୁ ସଂକାଦ ଅସିଥିଲୁ ଯେ ତୁର-
ଣ୍ଡ ମାନବୋହାର ଗଢ଼ ମାନ୍ଦିବ ରେତବା-
ଟରେ ଗରନାଏ ତା ଗୁରୁ ରଜ କୁଷରେ ପୋଡ଼ି
ଗଲା । ଅଛେବି କାର ପ୍ରକିଣ ଏଥରେ ନିଷ୍ଠ
ହୋଇଥିଲା ।

କଳିତମାର ଜୀ ୨୦ ରଖ ଭାବାରୁ ବହୁଲ
କିମ୍ବାରୁ ଦୂର୍ବିଷ ସାହାଯ୍ୟବର୍ମନଭାବାନେ ବିଦ୍ୟା
ହୋଇବେବେ ଅଭିନନ୍ଦ ସ୍ଵରେ ସଂକାଦ ଆପର

ବିରଜବର୍ଷର ହେଲାଧିଷ୍ଠ ମହିନେକୁ ଲାଗୁ
ଥିଲା ଅଜ୍ଞାନମେ ବିଧାତ କରିଥିଲାଣ୍ଡି ବି ପାଇ
ବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ତା ୧ ରଜରେ ଖରବେ
ଶୁଦ୍ଧଙ୍କ ପଦାଳହରା ବାର୍ଷିକ ଉପଲବ୍ଧରେ ପଲାନ୍ତ
ଥିବା ଶ୍ଵାଚମାନରେ ଘରେଟ ଓ ଦଲାନି କୋଣ
ହେବ ।

ପ୍ରକାଶର ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଷ୍ଠର ତେବେଳ ମନ୍ଦିର
ସାହେବ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଇଣ୍ଡିଆକ ବିମେଷ ଅଛି
ମନ୍ତ୍ରକମ୍ବେ ତଳାକବର୍ଷ ମାର୍ଗମାସ ତା ୧୯୫୩ ଜାନ୍ମି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ମରେ ରହ ତାହା ଉତ୍ତର ଘେନପଟ୍ଟି
ନେବେ । ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ବଙ୍ଗାଳକ୍ଷେ ପ୍ରସାଦମତେ
ଏ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏ କାରଣ ମନ୍ତ୍ରକେ ପାହେବ
ପ୍ରକାଶର ବନ୍ଦ୍ୟ ଛଣା କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତର
ପକ୍ଷରେ ଅନେକ ବିଧାଜ କରୁଥାଏନ୍ତି ।

ମାନୁକରୁ ଭାରତୀକ୍ୟେଟିଗେ ସୁବାଦ
ଆସିଥିଲୁ କି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ସଂଗ୍ରହ ଅଥଳକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବେବଳ ୪୭୫,୦୦୦ ବାଜୀ ଅଛି । ଦୁଇ
ମହାରାଜେ ଜ୍ଞାନ ହେଉଥିଲା ।

କବାଘ ଲାଗିରେ ମେଳରେ ପୋକ ଲାଗି
ଦିନୁର ଜନ୍ମ କରୁଥାଇନ୍ତି ମାତ୍ର ସୁଖର ବିଷ୍ଟି
ଯେ ଅନ୍ୟର ପରିମାଣ ହୁଏରେ ଏ ବିଧବ ସଞ୍ଚାର
ରତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେବେଂଠାରେ ପୋକ ଲାଗି
ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ କଷ୍ଟିରୁ କଷ ହୋଇଥାଏ

ବଲିକାର ବିଶ୍ଵନାଥର ସାହାଯ୍ୟ ହେବ
ପାଇଦେଖିବା ସାଜନଗର କୁମାରବଳୁଚିନ୍ତା ସିଂହ
ଦରବରସ ଝଙ୍କା ଦାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକଳ୍ପତ୍ର ଅଟ ଶୁଣି ଆଜିନ୍ତା କି ଯଦ୍ୟପି
ଶାମାସ୍ତଦେଶର ଶାସନ ପରାଗେ ଗୋଟିଏ
ନୂହନ ବନ୍ଧୁମେଳା ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହେବାର
ଆଜ୍ଞା ଥିବି । ମାତ୍ର ମୟପଦେଶ ଉଠି ଯିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଶାସ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବ ଜାହାନ
ଏହା ଦଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସନ ୧୯୮୫ ମସିହାର ଲୁଳନପତ୍ରକ
ଓଟା ମୋଟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ହେଉଅଛି ।

ଯେ କେହି ଶ୍ରୀମତୀ ବା ଦୁଃଖୀ
ନଗବ ମୂଳ୍ୟରେ ଆରଦ କରିବେ ତାହା
ଶତକରୀ ୧୯୫୮ ମୋ ଲେଖିଏ କରିପାର
ଦଥ୍ୟିବ ।

ହାତ୍ତ ଏହି କ୍ରିଟିକିଲ୍ ସପିଚା ମୁହଁରାହାତ୍ତ ଦିନାକାଳୀର କଥା
ଶେଷ କ୍ରିଟିକିଲ୍ ସପିଚାରେ ମୁହଁରାହାତ୍ତ ଏହି କ୍ରିଟିକିଲ୍ ସପିଚା

ଆଜି ରତ୍ନ ।

ଉତ୍ତଳପତ୍ରିକା ରା ୫ ରଖ ଜାନୁଆରୀ ସନ ୧୯୮୮ ମସିହା ।

5

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ପରମପୂଜନୀଧୀ ଶ୍ରୀପୁଜା ଉତ୍ତଳପତ୍ରିକା ସମ୍ପଦ
ଦକ୍ଷ ମହାଶୟ ସମୀପେଷୁ ।

ମହାଶୟ ! ନିମ୍ନଲିଖିତ କରିପଥ୍ୟ ପାଞ୍ଚଟିଲୁ
ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରଗଂଧ୍ୟ ପଢ଼ିକାରେ ସ୍ଥାନଦାନ କରି
ବାଧିତ କରିବେ ।

ଉତ୍ତଳପତ୍ରିକା ମହାଶୟଙ୍କର ଗର ବର୍ଷ
ଜାନୁଆରୀ ମାସ ପହିଲା ଭାରିଥିରେ ଭାରିରେଷ୍ଟୁ
ଦୂଷାଧ ଧାରଣୋପଳମେ ଭାରିତର ଦେଶ ବି-
ଦେଶରେ ଅଧାମାନ୍ୟ ଭାରିବ ହୋଇଥିଲା । ଏ
ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ତାଦାର ସ୍ଵରଣାର୍ଥ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ
ଭାରିରେଷ୍ଟୁଙ୍କ ପ୍ରଜାବର୍ଗ ସେହି ଦିବସଟ ଆ-
ମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ଯାପନ କରିଥିଲା । ଗର
ବର୍ଷ କଟକରେ ରଜଙ୍କାୟ ଦରବାର ହୋଇ-
ଥିବାର ପୁଷ୍ପ ଓ ବାଲେଶ୍ଵରର ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ-
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେଠାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିଲେ ସୁଭର୍ଣ୍ଣ
ଦୃକ୍ ଦୂରନଗର ସେହି ଦୂରନଗର କିଛିମାତ୍ର
ଅଂଶ ଶ୍ରୀଗ ନ କର ସେ ସମୟରେ ଅଭିଶୟ
ନିରାଜନ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏସମ୍ବର ପୁଷ୍ପର
ମହାଶୟ ଶ୍ରୀ ଦିବ୍ୟଧିନ୍ଦବେଦ ଗୋଟିଏ ସର
ଆହାନ କର ଉତ୍ତରେ ସ୍ଵପ୍ନ ସର୍ବାତ୍ମତ ପ୍ରହଶ
କରିଥିଲେ । ସର୍ବାତ୍ମ ଅଧିବେଶନ ପୁଷ୍ପ ଉତ୍ତଳ
ରେଜାପୁଜୁର ପ୍ରପ୍ରମନ୍ଦରୁରେ ହୋଇଥିଲା ।
ମହାଶୟ ରଜାପାଦକରେ ଦୂରଶର ଟଙ୍କା ସାମର
କରିଥିଲେ । ଉପର୍ଯ୍ୟତ ସହ୍ୟମଣ୍ଡଳ ମହାଶୟ-
ଙ୍କର ଅତୁଷ୍ଟପୁର୍ବ ଘୋଜନ୍ୟ ଦେଖି ଅଭିଶୟ
ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲେ । ଦରବାର ଦିନ ପ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗନ୍ଧାରିରେ ସହସ୍ରାବ୍ୟ ଟଙ୍କା ଉଠିଥି-
ଲା । ଦରବାର ମୁହଁ ବଢ଼ିଦାଣ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥିଲା ଓ ତହିଁମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ରମଣୀୟ
ସିଂହାସନ ଶ୍ରୀପୁଜା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ଓ ମ-
ହାଶୟଙ୍କ ଉପବେଶନ ନିମ୍ନେ ରଚିବ ହୋ-
ଇଥିଲା । କଟକ ଓ ରମ୍ପାରୁ ବେଶ୍ୟାମାନେ
ଆମାର ହୋଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦର ଉପରିଶାଗ
ପ୍ରଜାପାଦକରେ ମଣିର ହୋଇଥିଲା ଓ ସମ୍ବାୟ
ବଢ଼ିଦାଣରେ ଶେଷନାଇବ ବଢ଼ି ଧୂମଧ୍ୟମ

ଶ୍ରୀପୁଜା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ମହୋଦୟକୁ
କରିପଥ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟକେ ଯାଇ ଅଧିର୍ଥନା ପୂର୍ବକ
ଦରବାର ବୃଦ୍ଧମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ ।
ରଦାମାଂ ତାଦାର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନାର୍ଥ ଭୋଗ

ଓ ବନ୍ଦୁକ ପାଦର ହୋଇଥିଲା । ସହ୍ୟମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏକବିଧିଟି ଦଶ୍ୟମାନ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ-
ରେମାରେ ଶ୍ରୀ ଭାରତେଷ୍ଟାନ୍ତର ପ୍ରକା-
ବାସ୍ତଳ୍ୟ ଓ ଶାସନପ୍ରଶାନ୍ତିର ସୌକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
ପୁଷ୍ପରେ ଅଧୁନା ବଦ୍ୟମାନ ମନ୍ଦରବର ଉତ୍ସା-
ହିଷ୍ପରେ ଦର୍ଶନ ପୁଷ୍ପନଗରର ଶିଳ୍ପ ନୈ-
ପୁଣ୍ୟରେ ଚିରପ୍ରସିଦ୍ଧତା ଉଚ୍ଚାଦି ବିଷୟ ବଣ୍ଟିର
ହୋଇଥିଲା । ତପ୍ତରେ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ସିଂହାସନରେ ଦଶ୍ୟମାନ ହୋଇ ସହ୍ୟମା-
ନଙ୍କର ସମୋଧନ ପୂର୍ବକ କହିଲେ ସେ ରୁମା-
ନଙ୍କର ରଜବଣ୍ଟି ଓ କରିବାର ଦର୍ଶନ ଆମ୍ବେ
ସମସ୍ତ ସହ୍ୟବର୍ଗ ଏକମନ ହୋଇ “ମହାଶୟଙ୍କା
ଜୟ ହୋଏ” ଏହି ଜୟ ଶକ୍ତି କରିବାକି-
ଧ୍ୟନପୂର୍ବକ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କର ।

ଅନନ୍ତର ନୃତ୍ୟ ବାଦ୍ୟ ସଙ୍ଗିତାଦ ଆରମ୍ଭ
ହେଲା ଓ ସାହେବମହୋଦୟ ଦେଶୀୟ ନୃତ୍ୟ
ଭଙ୍ଗି ଦେଖି ଅଭିଶୟ ଆଜ୍ଞାଦ ପ୍ରକାଶ କଲେ
କିନ୍ତୁ ଦୂରଶର ବିଷୟ ସେ ଅମୂଳଙ୍କ ମହାଶୟଙ୍କା
ଏହି ମଜଲିସର ସମସ୍ତ ଅୟୋଜନ ବିଷୟରେ
ପ୍ରଥମର ଯେତେ ମନୋମୋହ ଦେଖାଇଥିଲେ
ତାଦାର ସମ୍ମତ ବିପରୀତରୁବର ଦରବାରଦିନ
ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେ ଶତରେ ସହ୍ୟମାନେ
ବହୁବାର ମହାଶୟଙ୍କା ଅମରତା କରିବାକୁ
ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରିବାରେ ସେ ପ୍ରଥମର

ଅସିବାକୁ ଶାବାର କଲେ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନ ମାଜି-
ଷ୍ଟ୍ରେଟଶାହେବ ମଧ୍ୟ ଦରବାର ପୁଲରେ ଉପ-
ର୍ଯ୍ୟତ ହେବା ଉତ୍ତରାରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରେ-
ରଣ କଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାକିମାରୁ ଅବଶେଷ
କିଛିମାତ୍ର ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ବିମୁଖ
ହେଲେ ବୋଧ ଦୃଥର ମହାଶୟଙ୍କ ସୁଦର୍ଶନ
ସତିବିମାନେ ତାହାକିମାର ପୂର୍ବ କୋଳକ ଗୋର-
ବର ଦୃଥାଭିମାନକୁ ମନରେ ପୁନର୍ବାଗରୁକ
କରାଇଦେବାରୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ “ବସିବାକୁ
ଅଭିମାନ ଜୀବ କଲେ ।

ପୁଷ୍ପ } କସ୍ୟତତ୍ତ୍ଵ ସହ୍ୟଧ୍ୟ
କା୧୯୮ }

ଅନ୍ତର୍ମଲପଦ ଦେଶ ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

三，五

୩ ୨ ରୁ ମାତ୍ରେ କାହିଁଏବୁ ସଜ ୧୦୮ ମରିବା । ମୁଁ ମାତ୍ର କି ୧ ରୁ କାହିଁଏବୁ ଥାଇ ଏକବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲାହୀର ଜାକମାସକୁ ଟେଙ୍କା

କୁଟୁମ୍ବରେ ଜଣିଏ ପ୍ରେରଣ
ପଥ ଯଥାସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବାଣିତ ହେଲା । ଏହାକୁ
ଆମେମାନେ ଗତ ସପ୍ରାହରୁ ଧାଇଥିଲୁ ମାର୍ଫ
ସ୍ଥାନାସ୍ଥବୁ ଏ ସପ୍ରାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିପାଇଲା ।
ଏଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦିଷ୍ଟପୁ ଆମେମାନେ ପଢ଼ିରୁ ଶୁଣି
ଥିଲୁ ଓ ଶୁଣିଲ ଦିଲୁ ଦୂଃଖିତ ଅଛୁ । କିଷ୍ମା
କରିଗରେ ଆମେମାନେ ସବଦା ସୁବିରାବ
ଆଗା କରୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଲୋବେ ଜ୍ଞାନ ଧାରି
ନାହିଁ ଶିଖିବେ ଯେବେ ସେଠାରେ ଅବଶ୍ୱ
ହେବ ତେବେ ବିଚରକୁ ଅଭି ବିଏ ଚିତ୍ତବିକ?
ଆମେମାନେ ପଥ ପ୍ରେରବଳସହିତ ଉଚ୍ଚବା
ବରୁ ଯେ ଗ୍ରାସକୁ ଏକର ସାହେବ ଆପଣା
ତମ ସ୍ଵଗୋଧନ କରିନେବେ ।

ବେହାର ପ୍ରଦେଶରେ ସମ୍ପଳ ହେବାର ଉତ୍ତର
ସମ୍ବାଦକା ଅଛି । କୃଷ୍ଣମାନେ ଜାଳକଳ ପରି
ଉପଯୁକ୍ତଗୁଣ ଅଗ୍ରହ ପ୍ରାଗର କରିବାର ଦେଖା-
ଯାଏ ଓ ଜମିଦାରମାନେ ଜଳକର ଦେବା
ବିଷୟରେ ଚାକ୍ର କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚକ ହୋଇଥିଲା-
ନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହି ପରିମାଣରେ ଆଗାଧୀୟ
ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏଠାରେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ-
ଥିବା ଜାଳକାରୀ ଜରିବ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କି ହେ-
ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିହି ନିଷ୍ଠାରୀ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗବ୍ରୀମେଘ ବଳପୂ-
ରଙ୍କ ଜଳକର ନେବାର ପ୍ରସାଦରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଗୁ-
ପେ ପରିଭ୍ୟାଗ କର ନାହାନ୍ତି ବିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ
ଯେ ସେଇଧୀଳ ନିୟମରେ ବଳପୂରକ କର
ନେବାର ଉପାୟ ବାହାର ଅଛି ତାହା କି ଗବ୍ରୀ-
ମେଘ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମରୁଷେ ଗୁଣିତାର ନାହା-
ନ୍ତି । ଯେବେ ଗୁଣିତାରୁ ତେବେ ଜରିବ ବା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ବୃଥାରେ କାହିଁବ ଏ ନିଆଶ କାଳରେ
ତଙ୍କା ବ୍ୟୁତ କରୁଥିଲାନ୍ତି ?

ଗତ ମାସ ଜା ୨୯ ରାତ୍ରି ଶବ୍ଦକାର ବଜଳାର
ବିଦ୍ୟୁତ୍ସ୍ଵାପନ ସହ ଚଲିଛବିଷ ସବଗେ ପିଠେଳା
ମଲାପରି ମାନ୍ୟକର ଲୋହ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସା-
ହେବ ସହି ଏ ବର୍ଷ ଯେଉଁ ଧମ୍ପ ବାର୍ଷି
କରିବାକୁ ହେବ ଜାହିର ଧ୍ୟେଷ ଦିବରଣ ବ୍ୟକ୍ତି
କଲେ । ଜାହିର ଜାମାଏ ଯେ ବଳ୍ପୁଥିବା
କଲିବର ହେବା ଅଇନକୁ କିମ୍ବବନ୍ଦ କରିବ
କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଢ଼ି ବ୍ୟକ୍ତ କରି
ଛାନ୍ତି ବରଂ ହାତୁର କ୍ଷାନ୍ତି ରହିବାକୁ ସ୍ଥିର କରି
ଅଛନ୍ତି । ଲୋହ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏ ଅଇନକ
ପ୍ରସାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହୁକଥା କହିଲେ କେ
ମେହାଥିକ ଜଳକର ଦେବାର ନିଧିମ ରଙ୍ଗ

ବାରୁ ହିରେବୁଣ୍ଡ କାସଙ୍ଗ ବର୍ମ ସକାଗେ ବାରୁ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରୟକୁ ଶାସନ ବନନ୍ଧର ରେବ-
ନ୍ଦ୍ରା ଶାହେବ ମନୋମାତ ବରିଆଛନ୍ତି ଏହି
କଥା ଓଡ଼ିଶାର ଗୁରୁଦିଗରେ ବଞ୍ଚି ହୋଇଥିଲା ।
କଜାରରେ ଲୋକେ ଯେଉଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଉଷ୍ଣ ରୂ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସରକାର ବ-
ର୍ମଗୁର ଓ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ କେଜେକି ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି

କୁତ୍ତା ସଂବାଧାରଣଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରେ ବାବୁ ହରେ-
କୁଷ୍ଟ ଦୀପ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଗୃହଙ୍କାଳୀରୁ
ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ଅସି ନ ଥିଲେ । ଲୋବେ କଷି-
ଅଛନ୍ତି କି ଦର ବାବୁ ମାସକୁ ୫ ୭୦୦ ଟଙ୍କା
ବେତନ ପାଇଥିଲେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବାବୁ ବଜ୍ର
କ୍ଷୟାଳିଆ ଯେ ସେ କର୍ମକୁ ଲାଇବେ ଓ ଏହି
କର୍ମ ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ଅନନ୍ତରେ ଅପଣା
ଦାରେ ବୃଦ୍ଧ ମନ୍ଦିରଟିଏ କର ପାହେବମାକ-
ଙ୍କର ସମ୍ମାନ କଲେ । ଏଥକୁ ପ୍ରକାଶ କଥା ଏହି
ଯେ ଦର ବାବୁଙ୍କର ବେତନ ୫ ୪୦୦ ଟଙ୍କା
ଥିଲା ଓ ତରକାଳ ତାହାର ଥାନା ମାତ୍ର ଜଗ-
ନ୍ନୋହଙ୍କ ବାବୁଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେତନ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଓ ଫିଲାଃ ଦୁଇଦ୍ଵାରା ୮୮୦୦ ଟଙ୍କା ୫ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
ହୋଇ ପାରେ । ସୂଚିଗା ଜାଣିବା ଲୋବେ
ବଜାରଙ୍କ କଥାରେ ଦୟାପରିନ୍ଦ୍ରିୟ ମାତ୍ର ଯେତେ-
ବେଳେ କମିଶର ସାହେବ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବାବୁ-
ଙ୍କୁ ଏ କର୍ମ ଦେବା ଦୀର୍ଘ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିବାର କଥା ହୁଅଇ ଜେବେ
ବେଳେ ବଜାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ କମିଶରଙ୍କ
ବିଷୟ କେବେ ବିରିଚି ପଡ଼ିଲା କି ? ଉଚ୍ଚ ପଦ-
ର ଲୋକ ଗେଟ ପଦକୁ ଅସିବା ଅସନ୍ନ ଏ
ଦେବ ବଜାରମାନେ ହର ବାବୁଙ୍କ ବେତନ
ଅସବ ଥିବାର ଅନ୍ତମାନ କଲେ କିନ୍ତୁ କମିଶର
ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ସତ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ତାହାର
ବିଷୟ ବଜାରଟାରୁ ନିକୁଞ୍ଜ ଦେଲା କାହାର ସେ
ବାପ୍ରକରେ ଅସନ୍ନ ଘଟନା ପାଇବାକୁ ବରିତୁ

ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ଦରି ବାବୁଙ୍କ ପଦ ସକାଗେ
ଜଣେ ଏ ୫୦୦ କାର ତେଣୁଠି ପ୍ରମୋଜନ
ତେବେ ପୂର୍ବରୁ ତହଁ ର ବେଳନ ବଢ଼ାଇ ଦେ-
ଇଥିଲେ ଜାହାଙ୍କର ସୁଖର ଓ ହର ବାବୁ-
ଙ୍କର ଉପକାର ହୋଇଥାଏ । ଇଲ ବେଳନ-
ଭୋଗୀ କର୍ମଚର ଯେ ଜଣା ବେଳନର କର୍ମ
ସକାଗେ ଯୋଗ୍ୟ ଏ କଥାରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଓ ବନିଶ୍ଵର ସାହେବ ଯେ ଜଣେ କଲେପ୍ତର
ବିମା କରଣ୍ଟି ମାରିଷ୍ଟ୍ରେଟକୁ ଏ କର୍ମ ଦେବାର
ବିଶ୍ଵର ନ କଲେ ଏତବି ଅସ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ।
ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଏହି ଯେ କଟିଗନର ସାହେବଙ୍କ ଏ
ବନୋବସ୍ତରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଜାହାଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଘୟ ଜଡ଼ା ଏ
ପ୍ରଦେଶ ବାସି ଅନ୍ୟ କେହି ଏ କର୍ମ ସକାଗେ
ଉପସ୍ଥିତ ନାହିଁ ଏକ ପୂର୍ବ କରିବିଲାମାଜେ
ଯେ ବେଳନ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ସକାଗେ ଏ କର୍ମଟି
ସୁନ୍ଦର ବରିଥିଲେ ସେମାନେ ତୁମରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ।
ଯେବେ କେହି ଓଡ଼ିଆ ଏ କର୍ମ ସକାଗେ ଉପ-
ସ୍ଥକୁ ନୁହନ୍ତି ତେବେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଉନ୍ନତ କରିବେ
ଦୋଲ ସେ ଜାହିଁବ ସମ୍ମା କହୁ ହେଉଥାଏ ।
ଅମୃମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ କର୍ମ ସକାଗେ
ଅନେକ ଅଳ୍ପ ବେଳନଭୋଗୀ ଓଡ଼ିଆ ବାସି
ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଏକ କର୍ମଚର ସାହେବ ସେ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜାହାରକୁ ଏ ପଦ ନ ଦେଇ
ଜଣେ ଇଲ ବେଳନଭୋଗୀ କର୍ମଚରଙ୍କ ଝାଟା-
ଝଣି କରିବାପୂର୍ବ ଓଡ଼ିଆବାସିଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଗ-
ବର୍ଷିମେଗୁଳିର ବିଶ୍ୱାସ କଲୁଅ ଦେଇ ବସ୍ତର
ନିକି କରୁଥାଇନ୍ତି । ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ଏଥରେ ଓଡ଼ି-
ଆବାସିଙ୍କର ଉନ୍ନତ ନ ହୋଇ ଠିକ୍ କହୁର
କଥାଜ ହେଉଥାଏ ।

ଇଲ୍ଲାଶ୍ରୀ ଗତ ସନ୍ଧାନରେ ଆସିଥିବା
ଏମାଦିପଦମାଳକ୍ଷରେ ଫ୍ଲେବନା ସୁନ୍ଦର କଷ୍ଟରୁଚ
ବିଦରଣ ଲେଗ ଅଛି । ଉଠିବୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଓସମାନ ପାପା ଏ ସୁନ୍ଦରେ ଭାଙ୍ଗ କରଇ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଫ୍ଲେବନା କିଛିଲ୍ଲା ମଞ୍ଚରେ
ଏକମାରକୁ ଅୟକବାଳର ଜୀବିତକବିଦ୍ୟ ଥୁଲା ଓ
ହେ ପାରିଥିଲେ ଅନ୍ତରିମାତ୍ରେ ଚୂପାଯିଲୁ କିମ୍ବା
କରିଦେଇ ଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର ଦେବ ଜାହାନର
ପ୍ରତିକୂଳ ହେଲା । କିଛିଲ୍ଲା ମଞ୍ଚରେ ଝଂକାମଳ
ଗେଗ ଉପହିତ ହୋଇ ସେନାଙ୍କୁ ଦିରିବର
ବଲ । ଉଠି ଓସମାନ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗାନ୍ଧି
ଏଠାର ବାହାର ନ ଗଲେ ସେନାଙ୍କ ଗାୟ ପାହି

ହେବୁ ହତ ବା ଅକ୍ଷମ ହେବେ ପଛକୁ କୌଣସି
କର୍ମ ହେବ ଜାହଁ । ଏହିଭାରଣ ସେ ଶାଶ୍ଵତ
ବାହାର ଅସିବାକୁ ବାଧ ହେଲେ । ଦିବସମ୍ଭବ
ତା ୧୦ ରାତ ଦନ ସ୍ଥିର ହେଲା । ଓ ପୂର୍ବବାହାର
ସେମାନେ ସହିତ ହୋଇ ଦି ୧୦ ଚର
ଆହାରମୂଳବନ୍ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଉଗକରଣମାନ
ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ଅଛି ପ୍ରାତିକାଳରେ ବିଜ୍ଞାବୁ ବା-
ହାରିଲେ । ଦେଖୁଁ ଗୋପର ଶ୍ରୀଧର ଗର୍ଭନ ଓ
ସେନାକାଳର ଚକ୍ରରେ ଚକ୍ରଦିନ ପୃଷ୍ଠା ହେଲା
ଓ ରୂପୀୟସେନା ସମବାଳ ଉପର୍ତ୍ତିତ ଦେଇ
ଭର୍ତ୍ତାଶାହୀ ପ୍ରସୂତ ହେଲେ ମାତ୍ର ବାହାର ମାଧ୍ୟମେ
ଯେ ଦୂରଦୂର ଅଗ୍ରହର ହେବ । ତୁରସୁଷେନା
ଅଧାରାରଣ ବଳ ସହିତ ଲାଗି, ଅଗ୍ରହର
ହେଉଥିଲେ ଓ ସମ୍ମନରେ ଯେ ପତ୍ରଫୁଲ ଜାହା-
ର ପ୍ରାଣ ନେଉଥିଲେ ସେମାନେ ନିମିଷମାଧ୍ୟବେ
ରୂପୀୟଙ୍କ ଅନ୍ତକୁ ଏକ ପାଦେଇରକୁ ଲାଗି
ଅବିଲେ ଓ ଯେବେ ସେଠାରେ ରୂପୀୟ ସେନା-
କୁ ପନ୍ଥ ସ୍ଵ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା ନ କର ଦେବେ
ବାହାର ଅସି ଥାନ୍ତେ ଭାବା ହେଲେ ରୂପୀୟ
ସେନାଙ୍କୁ ଅନ୍ତକାଳ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ
ବିନ୍ଦୁ ସେହି ପାଦେଇଠାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବାର
ରୂପୀୟ ସେନା ଚକ୍ରଦିନ ଗରୁ ଆସି ଜାହାଙ୍କୁ ଦେଇ
ଗଲେ । ପ୍ରାୟ ୩୭ ଶହୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା
ଓ ଉଚ୍ଚପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଅନେକ ଘୋର ମରପତିଲେ
ପରିଶେଷଲେ ଯେଉଁବେଳେ ଓସମାନ ପାଇଁ
ଦେଇଲେ ଯେ ଆଉ ବାହାର ବିବାହ ଉପାଦାନ
ନାହିଁ ବହୁତ ରୂପୀୟ ସେନା ଗରିଦିଗରୁ ଦେଇ
ରହନେଥିବା ଏକ ଜାହାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଶୁଳକର
ଭର୍ତ୍ତାପାତ୍ର ହେଲା ତହୁଁ ସେ ରୂପୀୟଙ୍କେମରର
ଜୀବିତକୁ ଅସ୍ତ୍ର ବିଚାର ଦେଇ ବାହାର
ସ୍ଥାନକାରୀ କଲେ । ଏହିରୂପେ ଯୁଦ୍ଧ ମେଷ ହେଲା
ଓସମାନ ପାଇଁ ଏକ ଜାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିବା ପାଇଁ
୨୭୦୦୦ ସେଟା ବନ୍ଦ ହୋଇ ଗଲେ । ରୂପୀ-
ପମ୍ବାଙ୍କ ପ୍ଲେବନାରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିଲେ । ଏସମ୍ଭବ
ପାଇଁ କଜର ଚଢିବା ଗାତ୍ର ପଠାଇ ଦେଇ
ଓସମାନପାଶାକୁ ଅଶାର ଅଭିନ୍ନ ମର୍ଯ୍ୟାନ
ସହିତ ରଖିଲେ ଏକ ଜାହାଙ୍କ ବାହାରରେ ତା
ହୋଇ ଥିବାରୁ ଜାହାଙ୍କ ଡଳବାର ଜାହାଙ୍କ
ହିତକୁ ଦେଇଲେ ।

ଏଣିକି ଜାରମୋଖେ କୌଣସି ଭାଷା ମୁଦ୍ରଣ
ସମ୍ମାନ ଅବି ହାହଁ । ବୁଝିଯୁ ଦେନାମାନେ
ଦିନରଙ୍ଗ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ହେଉଥିଲାନ୍ତି ଓ ସମ୍ବେ

ମୁଥର ଅକ୍ଷତନରେ ଅପ୍ରିୟୋହୋପଳାରେ
ଏକ ବ୍ୟାପ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ।

ଇଂଲଣ୍ଡ ପନ୍ଥ ସକାମେ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇ ବୁ-
ବାୟାକୁ ପଥ ଲେଖିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ବୁଝାଯୁ ଓ ବୁଦ୍ଧି ସେକାପତି-
ମାଜେ ବିଜ୍ଞାନ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରକାଶ ରଖିବାର ବ-
ଦୋବ୍ୟ ନ କଲେ ସନ୍ତର ପ୍ରସାବ ଶୁଣା ଏବଂ
ନାହିଁ ।

ନୀତିନାଟ୍କାର ।

ଆମ୍ବନାନେ ଗଜପ୍ରାହରେ ଶୁଭକର୍ତ୍ତର
ପୂର୍ବ ସତିକର ବନ୍ଧୁଭାର ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତ
କରୁଥାଏଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଗପୂର୍ବ ନୂତନ
ଠାର୍ଥ ବସିବାର ହୀର ହୋଇଥାଏ ତାହା ବିହୁର
ପାଠମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକୁ । ଏଠାରେ ସଂଘା-
ଧାରଣଙ୍କ ମନ୍ଦ ଏହି ଯେ ବୌଦ୍ଧର ନୂତନ ମାତ୍ର
ନ ବସାଇ ବ୍ୟଧ ଉତ୍ତର ବସିବା ପକ୍ଷରେ ଗବ-
ର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡିକର ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରିବାର ଉଚିତ ଓ ସେ
ତେଜ୍ଜ୍ଞ ହେଲେ ଅନେକ ବ୍ୟଧ ଉତ୍ତର ହେବାର
ବାପ୍ତ ଅଛି । ମାତ୍ର କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ସେ ମନରେ
କୋଣ୍ୟ କାହାକୁ ସେ ବୋଲିକୁ କି ସିଫଳ କରି-
ବାର ବ୍ୟଧ ଯଥାପ୍ରାପ୍ତ କିମନଃ ଉତ୍ତର ହୋଇ
ଅଥାଧିକ ଅର କିଛି ଉତ୍ତର ବସିବାର ବାଟ
ନାହିଁ ଓ ଦେହବବନଗର ବ୍ୟଧ ଉପରେ
ଶୁଭକର୍ତ୍ତାୟ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡିକର ବୌଦ୍ଧର
ବର୍ତ୍ତନ କାହିଁ । ପୁରୁଷ ବ୍ୟଧରାବ ଅର
ବିହକାରେ ବ୍ୟଧ ଓ ସେବେ ତାହା ନ ହେଲା
ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ନୂତନଠାକୁହାର ପୁର୍ବକ କିମନ-
ବାର ବ୍ୟଧ ସଂକ୍ରତ କରିବାକୁ ହେବ ।
ଏହିରୁପ୍ର ମାତ୍ରର ବସାଇବାର କଥା ପ୍ରିଯ
ହୋଇଥାଏ ଓ ସେବେ ଠାର୍ଥ ନ ନେଇନ୍ତି
ତଳେ ତେବେ ଆମ୍ବନାନେ ବିଦେବନା କରୁ
ଯେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଲାଲପେନ୍ଦ୍ର
ଠାର୍ଥ ବସାଇବାକୁ ମନ୍ତ୍ର ବରୁଥିଲାନ୍ତି ଏଥରୁ
ଅଛ ଦିକ୍କୁକଳକ କେ ପାତାପ୍ରାୟକ ଠାର୍ଥ
କରୁଥା କରିବା ଅପରିବ । ସରକାର ପୁରୁଷ
ସାହେବ ଅଧିକା କରୁଥାରେ ବହୁଅଳ୍ପିତ୍ତ କ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାର୍ଥ ପୁର୍ବକ କିମନଃ ବ୍ୟଧ
ତଳାଇବା କାରଣ ପ୍ରମୋକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସୁରବ୍ୟ ଯେଉ ପ୍ରୋତ୍ସାହ କୌଣସିଲେ
ସାହାୟ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥି ଅନ୍ଧକ ପରମାଣୁରେ ଦୁଆଳ
ଦେମାନେ ଯେବେ କଳ ସମୟରେ ଜହାଙ୍ଗୀର
କିମ୍ବା ବର ନ ଦେବେ କିମ୍ବା ଆଉ କିମ୍ବା

ରୂପିବାକୁ ଉଚ୍ଛବୀ ନୁହନ୍ତି । ଏହି ସ୍ଵର୍ଗରେ
ସେମାନେ ପ୍ରକଟ ଯାଉଥାଏନ୍ତି । ଅଜେବକ ନୂତନ
ଶାକସ୍ତର କେବଳ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଗରଙ୍ଗ ଉପରେ ପତ୍ର । କୃଷକଙ୍କ ଉପରେ
ବଜାଲାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ପଥକର ଓ ପବଲିକ-
ଫର୍ମସ କର ସ୍ଥାପିତ ଆଛି ଏଠାରେ ଆଉ କର
ବସି ନ ପାରେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବିମ୍ବିନର କୃଷ୍ଣ-
କଙ୍କର ତୁମିକର ଅୟକ ଅଟେ ସୁତ୍ରବାନ୍ କେବଳ
ଉତ୍ତର ପର୍ମିମ ଓ ପଞ୍ଚାବରେ ତୁମିକର ବସିବ ।

ଉପରନିର୍ଦ୍ଦିତ ବିବରଣୀରୁ ପାଠକମାନେ
ବୁଝିବେ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଉତ୍ତମ ସ୍ଵର୍ଗଦେଖାର
ନୂତନ ଲୋକବେଳ୍ସ ଶାକସ ବସାଇବାକୁ ସ୍ଥିର
କର ଅଛନ୍ତି ଓ କର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବାର
ଏହି ଶିଥୁନ ହୋଇ ଆଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଲୋକର ଅୟ ବେତେ ତାହା ବୁଝିବାର ଅବ-
ଶ୍ୟକ କାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟ
ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ତାହାର
ଅୟକ ବା ଉତ୍ତାନର ସ୍ଥାନର କେବଳ ଉଦ୍‌
ଷ୍ଟିରେ ଶାକସ ବସିବ । ଯଥା ବଡ଼ ଦୋଷାନ-
ଦାର ବାର୍ଷିକ ୪୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବ ସେହି ଦ୍ୱିତ୍ୟର
ସାନ ଦୋଷାନଦାର ୪୨୨ ଟଙ୍କା ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେବ ଓ ବଡ଼ କାରିଗର ଜଣେ ୩ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଦେବ ଓ ସାନ କାରିଗର ଏକଟଙ୍କା ଦେବ
ଓ ଯେଉଁ ବନ୍ଦି ଏହିଙ୍କା ସୁକୁ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଦେଇ
କ ପାରେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଦିଅଯିବ । ଏକାଥ-
ରକେ ବର୍ଷକର ଶାକସ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ
ତାହାଦେଇ ନ ପାରେ ବାଧାରଣଟି ସେ
ଶାକସର ଯୋଗନ ଥିବାକୁ କ୍ଷମା ପାଇବ ।
ପୁତ୍ରବାନ୍ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ଓ ଅଭ୍ୟାସରର ସମ୍ମା-
ନନା ନାହିଁ । କୌଣସି ବନ୍ଦିକୁ ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କାରୁ
ଅୟକ ବା ୫ ୧ ଟଙ୍କାରୁ ଉତ୍ତା ଦେବାକୁ ପତ୍ର
ନାହିଁ । ଏଥରେ କେବଳ ଏହି ଅପର୍ତ୍ତି ହୋଇ
ପାରେ ଯେ ଏ ଶାକସଦ୍ୱାରା ଦେବଲୋକଙ୍କ ଉପ-
କାର ଓ ଦୁଃଖଙ୍କୁ ତୁଳନାରେ ଅୟକ ଶାକସ ପତ୍ର ।
ଏକଥା ସତ୍ୟ ଅଟଇ ମାତ୍ର ମାନ୍ୟକର ଲେଖି-
ନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ମର ଉତ୍ତନସାହେବ ଏଥର ଯେଉଁ
ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଜଣେ ଉପରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ପୁକୁ କାହିଁ । ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଶାକ୍ ଦେବ
କାହାର ପକ୍ଷରେ ସୁଖକର ନୁହେ ଓ ଶାକସ
ନ ହେବାର ଭଲ । ମାତ୍ର ଯଦିଏହି ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ
କାରଣରୁ ଶାକସ ଦେବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ
ବାପ ହେଲେ ତେବେ ଦୃଶ୍ୟକର ରୁହି

ଯିବା ଅସମ୍ବଳ ଅଛଇ । ଅଛି ଠକାର
ପ୍ରଯୋଜନ ହେଲେ ବେବଳ ବଡ଼ଲୋକମାନେ
ତାହା ହେଇ ପାରନ୍ତେ ମାତ୍ର ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ପରେ ଉଚକମ୍ପନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ବାହୀନେ
ଉତ୍ତାଧିଗ୍ରାମ ଯେତେହଙ୍କା ଆଦୟ ହୋଇ
ଅଛି ତହିଁରୁ ଅନେକ ଅୟକଟଙ୍କା ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରଯୋକକ ଓ ବେବଳ ବଡ଼ଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍
୨୦୦ କାର ଅୟକ ଆୟ ଉପରେ ଠାକୁର
ବସାଇଲେ ତେତେହଙ୍କା ଅସିବ ନାହିଁ ।
ବଜଳା ଭାବିତବର୍ଷରେ ଅପେକ୍ଷାକୁଳ ଧନ
ଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲେହେଁ ଏଠାରେ ବନ୍ଦଲୋକଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟା ବସ୍ତୁର ନୁହଇ । ଦୃଶ୍ୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅୟକ
ଅଳ୍ପ ଲୋକଠାରୁ ଅନେକ ଟଙ୍କା ନେଲେ
ଅବଶ୍ୟ ବାୟକ ମାତ୍ର ବସ୍ତୁର ଲୋକଠାରୁ ଅଳ୍ପ
ପରମାଣରେ ଟଙ୍କା ଆଦୟ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ
ତେତେ ବାୟକ ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ । କାହାର କଞ୍ଚି
ଦିନା ବାଞ୍ଛିତଙ୍କା ଉଠିବ । ଏହି ସ୍ଵର୍ଗର
କୌଣସି ଦୋଷ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖାଇ ନ
ପାରୁ ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଏହି
ଯେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ପୂର୍ବାପର ବନ୍ଦିତ କଥା ବିରହ
କର ବସ୍ତୁର ସାବଧାନର ସହିତ ଏ ଠାକୁର
କଳ୍ପନା ବର ଅଛନ୍ତି । ଦୃଶ୍ୟଙ୍କ କପାଳରେ
ଦୂରେ ପାଇବାର ଲେଣେଅଛି ତହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଉଦ୍‌ବିରାଗ କରିବାର କାହାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।
ଯେତେପ୍ରକାର ଠାକୁର ଅଛି ସବୁର ଭାବ ଅୟକ
ପରମାଣରେ ଦୃଶ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ପଢ଼ଇ ଏକ
ଦୃଶ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଠାକୁର ଦେବାର ଜଙ୍ଗା ଏମନ୍ତ
ପ୍ରବଳ ଯେ ମାଦକାଦି ପ୍ରବନ୍ଧର ମାସୁଲ କି ଯାହା
ଏକା ଥାଲୀ ଲୋକଠାରୁ ଜେବା ବିଶରରେ
ବିଶିଥାଇ ଜହାର ଅୟକାଂଗ ଦୃଶ୍ୟମାନେ
ଦେଉ ଅଛନ୍ତି । ଜେବେ ସାକ୍ଷାତ୍ ଓ ଅସା-
କ୍ଷାତ୍ ବର ଏକବି ପ୍ରତ୍ୟେ ଯେ ପ୍ରଥମଟି
ପୁଥକ୍ରୂପେ ଜଗଦ ଦେବାକୁ ହେବ ବୋଲି
ଉତ୍ସପର ଗୋଥଦ୍ଵୀପ ମାତ୍ର ଗେଷଟି ଅଦୌ
ଦେବାପର ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ତା ପ୍ରବନ୍ଧର
ମୂଳ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କିମେ ଅବ୍ୟାପ ଲୁବରେ
ଆଦୟ ହୁଅଇ । ଏହି ହେବରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଶେଷ ଲାଗୁଇ ଠାକୁର ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ ଓ ସେପରି
ବିଜୁ ଉପାୟ ହୋଇଥିଲେ ଅୟକ ପୁଣକର
ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ବିମ୍ବିନ୍ଦୁ ଗାହେବ ଜୋରଥା ଗପୁକରୁ
ପୁଷ୍ଟ ଏଇବାର ଦୁର୍ଗମପାତର ସ୍ଵାକ୍ଷରି ଦେଇ-
ବାକୁ ଯାଇଥାକୁଣ୍ଠି । ଅଗମା ସପ୍ତାହରେ ରଣ-
ସୁରରେ କତେଣ କରିବେ ।

ଆଗମା ମନ୍ଦିରବାର ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ କଜ ଗାହେବ
ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ଦୌଷ ବାର୍ଷିକ ସକାଗେ ଯିବେ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ମାନବାହିକା ଏହିମାତ୍ର ଆର-
ମ୍ଭୁ ସାଧାରିତ ହୋଇଥାକୁ ଓ ଏଥର କଳେବର
ଠିକ ଏପରିବା ପରି ହୋଇଥାକୁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ଗାହେବ କଲିକତା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଲ୍ଲ
ଦ୍ୱାରା ଭାବରେ ଭାବରେ ପଦ ଗ୍ରହଣର ପ୍ରଥମ
ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଉପଲବ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ର
ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲେ । ଏ ଦ୍ୱାରାରୁ ପଣ୍ଡିମା-
ନ୍ଦିର ଶରୀ ପାଞ୍ଚ ମହିନା ଅବିଥିଲେ । କଲି-
କତା କଳରରେ ପାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଶୈଖନାଲ
ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଭାବରେତ୍ତୁ ପଦଗ୍ରହଣ ଉପଲବ୍ଧରେ ଥାର
ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାନଦୂତଙ୍କ ଉପାୟର ସ୍ଫିର ହୋଇ-
ଥିଲା ଏହାର ନାମ “ଅର୍ତ୍ତରଥବରଣ୍ଟିଯୁକ୍ତ
ଏକ୍ସାଏର ” ଭାବରବର୍ଷର ଅନେକ ଲୋକ ଏ
ଉପାୟପାଇସ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥାକୁ । ତେଣୁଥାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ମଣ୍ଡ଼ୁବାର କମିନାର ଶ୍ରୀବାବୀ ମଣିରୂପ,
ଦେବ ଏ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀରେ ରୁକ୍ତ ହୋଇଥାକୁ ।

ଭାବରେତ୍ତୁ ପରାବରତ ପ୍ରାଣ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ-
ନ୍ୟ ସମ୍ମାନ ସ୍ଥାନ ସବାଗେ ଅର୍ଥର ଅବଧାରନ
ବୋଲି ଗୋଟିଏ ମାନ୍ୟମାନ ପଦର ସ୍ଫିର
ହୋଇଥାକୁ ମହାଶ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମଣ୍ଡଳୀ ଏହି ପଦପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇ ଥାକୁ ।

ଗର ବେବନ୍ଦୁ ଏକଟି ପରାମର୍ଶରେ ତେ
ଣାରେ ବେବଳ ଦାମୋଦର ମହାନ୍ତି ଉତ୍ତାପ
ହୋଇ ଥାକୁ ।

ଭାବର ବର୍ଷରେ ଉମେଦବାରଙ୍କ ସତ୍ୟ
ଅଥବା ଦେଖି ରଂଗଜମାନେ ଅର୍ଥର୍ଥ ହାତୁର
ମାତ୍ର ଗାହାକ ଘର କଥା ଅମ୍ବୁମାକେ ଶୁଣିଲୁ
ଅଜଣନ୍ତ ଅର୍ଥର୍ଥ ଅପରାଧ । ଗୋଟିଏ କରି-
ବିଶ ବର୍ମ ଜୀବି ଥିବାର ବିଜ୍ଞାପନ କଥା ଯିବା-
ରେ ତାକ ଯୋଗେ ୮୦୦ ଦିବାକାର ଏବଂ ସ-
ହିପ୍ରେ ୨୦୦ ଦିବାକାର ଅଗର ହେଲା । ଏଥି-
ର ବେବଳ ମାନ୍ୟ ପ୍ରାଣ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଥିଲା ।
ପରିମାଣରେ ଏକବର୍ଷିକୁ ୫୦୦ ଟଙ୍କାରେ ରହିଲା ।

ବୋଥ ହୃଥର ଏ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲୋକକୁ ଜଣା
ଥିଲେ ୫୫୫୫ ଟଙ୍କାରେ ରହିବା ପାଇଁ ବେହି
ପ୍ରାର୍ଥି ମିଳିଥାନ୍ତି ।

ଦୁର୍ଗମରେ ପତିଲେ ପାଦମାନଙ୍କର ଶଶୀଘୋ-
ବର୍ଗ ଉପରୁ ହୃଥର । ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଚ୍ଛ ଜଣେ
ପାଦର ଜଣିଏ ପଥ ଉଚ୍ଛ୍ଵଲ କର ଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଛ୍ଵଲ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ମାନ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଗତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର
ମାସ ଯାଏ ସାଇ ହଜାର ଲୋକ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଚ୍ଛର ଉଚ୍ଛ୍ଵଲ ଲୋକ
ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥି ଥିଲେ । ତେବେ
ଦୁର୍ଗମର ସର୍ବର ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇ ବୋଲାଯାଇ ପାରେ ।

ମାନ୍ୟମାନ ଅଥବା ମନ୍ଦିରରେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଏବା କେବଳ ଜଣାରେ ଦୁର୍ଗମ ଅର୍ଥରୁ
ଅବସ୍ଥା ୫୧୩୦୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରମାନ ବର୍ମରେ
ବ୍ୟୁତ ହୋଇ ଥାଇ କିନ୍ତୁ ଏଥମଧ୍ୟରୁ ବେବଳ
ପତିଗ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ହେବାବ ମିଳ ଥାଇ !
ପେଟ ପେତିଲେ ବେଳ ବି ହେବାବ ତିବ ରହଇ
ଅଥବା ପର ପେଟ ପାଇ ଅପଣା ପେଟକୁ ପା-
ଶେଇ ପବାଇବା ଲୋକ ସଂଘରେ ହେବେ
ଅଛନ୍ତି ?

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଚ୍ଛ ଶିଥି ଅଛନ୍ତି କି ଥାରି
ମାର୍ଗ ମାତ୍ରରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ମନୋମା ଗାହେବ ପ୍ରେ-
ନ୍ଦିନୀ ନେବେ । ବିର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପାତଙ୍ଗାର ବ-
ନିଶ୍ଚର ଅଛନ୍ତି ।

ଅମେରିକାରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ବଳର
ଯୋଗା କିମିଶ କର ଅଛନ୍ତି । ବେବଳ ଅଧେ-
ଶ୍ଵର ଭାବରେ ସେ ଯୋଗା ରହଇଲା । ଅଗ୍ରମ୍
ଯୋଗା ଉପରେ ବସି ଲଗାମ ଥର ଭାବାକୁ
ଯେଣେ ଲଜ୍ଜା ଭେଦେ ଯେବ ଯାଇ ପାରେ ।
ପରାମା ପ୍ରାଣ ଏ ଯୋଗାର ଉପରୋକ୍ତିକା
ଦେଖା ଯାଇ ଥାଇ ଏବଂ ଏଥର କିଥାକା କୋ-
ଲନ୍ତୁ ବି ସେ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ
ଗୋଟିଏ ଯୋଗା କିମିଶ କର ଦେବେ ବି ପ୍ରେ-
ନ୍ଦିନୀ କିମିଶ ମନୋମା କିମିଶ କରିବାକାରୀ
ଦେଖାଯାଇ ଥାଇ ଏବଂ ଏଥର କିମିଶ କରିବାକାରୀ
ଦେଖାଯାଇ ଥାଇ ।

ମାନ୍ୟମାନ ଶିଥା ବିଶ୍ଵାର ଉପରେ
ମିଳିବାକାର କିମିଶ କରିବାକାରୀ ଅଜଣନ୍ତ

ଅବାଧ୍ୟ ହେବା ବିମା ଅଲ୍ଲିଲ କଥା ବା ବାର୍ଗ୍ୟ
ଉତ୍ସବ ଅପରାଧ ପୁଲରେ ସ୍ଥିର ପିଲମାନଙ୍କର
ବେଦାଗାନ ଦିନ ହେବ । ମାତ୍ର ଏବଂ ଥରରେ
କଥ କେବଳ ଅଥବା ଦିନ ଦିନ ସିବ ନାର୍ତ୍ତ
କେବଳ ହାତ ଭାଲୁଅରେ କେବ ମାରିବାକୁ
ହେବ । ପିଲମାନଙ୍କ ପୂର୍ବିର ପକ୍ଷରେ କେବ
ମହୋଷଧ ଅଚାର ।

ପୁର୍ବିକ ସାହାଯ୍ୟ ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତରେ ସର ରିଗର୍
ପେନ୍ଡଲ ସାହେବ ନିଯମ କରିଥିଲେ ବି ଦିନାପି
ବିଲବିପା ଅଧିକେ ବୁଲିଲ କଣେ ମୂଲ୍ୟର
ଗେଲାକ ସବାମେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟ୍ଟ । ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍
ଅଚ୍ଛ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ଯେ ବମ୍ପେ କେବଳରେ
ଏହ ବିଷଦ୍ଵର ପରାମା ହୋଇ ଥର ମାତ୍ର ଏଥାଳ
ହେଲ ନାହିଁ ବିରଦ୍ଧମାନେ କେବଳ ଅପ୍ରି ତର୍ମ
ସାର ହେଲେ ସୁନ୍ଦରିର ବଳନା ବରବା ବାମା-
ନ୍ୟ ଲୋକର ଅବାଧ୍ୟ ଅଚାର ।

ବିଲବିପା ବିଜ୍ଞାନ ସବରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଦ-
ମାନେ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବେ ଏବା ବାରଗାନାରେ
ବୁର୍ମ ହରବେ ଦେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଚ ତଣକୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଲିନୋଟି ପାରିବାକି ପରି
ଅବାକାର କରିଥାକୁ । ପାରିବାକି ପରି
ମାତ୍ର ୧୦୦ ଟଙ୍କା ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ହେବ । ଯେଉଁ ନିଯମରେ ପାରିବାକି ଦିନ
ସିବ ଭାବା ଏ ପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

NOTICE.

FOR SALE.

A Bungalow with out-buildings
gardens &c. separete office & godown
near Jobra all just put into thorough
order and repair.-Price Rupees Three
Thousands.

Cuttack
1st January 1878. } WITHER & Co.

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ର ।

ବାହୁ ପରିବହନ କୋଟି ଅବାକାର ଅଟ୍ଟିମ	୫୭
ବୌରୁବାନ ବୋଇ କମହୁଦ୍ୱ ନକ୍ଷା	୫
ବୁଲିମି କର୍ମଚାରୀ କର୍ମ ଅଟ୍ଟିମ	୫
ବିଲବିପା ବାପ	୫
କମାନଦିବ କେନ୍ଦ୍ରା	୫
ଗୋପ୍ତା ପରିବହନ ବାର	୫
ବାହୁ ଭାବାକ ଯୋଗା	୫
ପରାମାନଙ୍କ ଯୋଗା	୫
କୁମାର ଟେଲିଫୋନାଥ କେ ବାରିଲ୍ୟର ଅଟ୍ଟିମ	୫

କଥ ଏହ ମନ୍ତ୍ରିକାରୀ ସହରତ୍ତବ ଦରବାରକାର କଥିବ
କଥ କଥାକାର ସବାକୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଏ ପ୍ରକାଶ ହେଲା

ଆଜିରକୁ ଉତ୍ତରପାଇକା ଶା ୩ ରଖ ମାହେ ଜନର୍ଣ୍ଣ ସନ ୧୯୭୮ମସିହା ।

ମାଇନର ଓ ଉତ୍ତରପାଇକା ଶତବିତ୍ତ ପଥଶୋଭୀଣ୍ଠ ବାଲକମାନଙ୍କର
ନାମ ନମର ଅନୁମେ ।
ମାଇନର ।

ନାମ	ଶ୍ରେଣୀ	ଦ୍ୱାଗୟଶ୍ରେଣୀ	ବିଦ୍ୟାଳୟ	ଯାତ୍ରାପୁର
୧ ମଦନମୋହନ ଦାସ				
, ନାଲମଣି ମିଶ୍ର	"	"	"	
୨ ନାଲମଣି ଶାହୀ	"	"	"	
୩ ଆନନ୍ଦବନ୍ଦ ମିଶ୍ର	"	"	"	
+ ଭାଗବତ ପ୍ରିୟାଠୀ	ଉତ୍ତରପାଇକା		କଟକ ମିଶନ	
୫ କେନାଶ୍ଵର ଲୁଲ	"		ବକ୍ରିବଜାର	
୬ ଜଗନ୍ନାଥ ମିଶ୍ର	"		ସାଜପୁର	
୭ କ୍ରିଷ୍ଣାନନ୍ଦ ମାହାନ୍ତି	"		ସୁନ୍ଦରଗାଁ	
୮ ଉଦୟବାଥ ଲୁହା	"		ବାଲେଶ୍ଵର-ମଦନମୋହନ	
୯ ସତ୍ୟାକନ ଦାସ	"		ଦାସ ସ୍କୁଲ	
୧୦ ଗୋକୁଳପ୍ରସାଦ ଦଭି	"		କଟକ ମିଶନ	
୧୧ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ବ ସରକାର	"		କବିରପୁର	
୧୨ କୃପାର୍ଥି ସରକାର	"		ବକ୍ରିବଜାର	
୧୩ ରାଜନାଥ ସରକାର	"		ରଦ୍ରଖେ	
୧୪ ପରମାନନ୍ଦ ସାହୁ	"		ବକ୍ରିବଜାର	
୧୫ ହାରଙ୍ଗିଦ ଘୋଷ	"		କବିରପୁର	
୧୬ ପରାମିତ ଦାସ	"		ଶୋଭାଧା	
୧୭ ଶୁଭମଳ ସାହୁ	"		ବକ୍ରିବଜାର	
୧୮ ଚିନ୍ତାମଣି ଦାସ	"		ଶୋଭାଧା	
୧୯ ବନମାଳୀ ମିଶ୍ର	"		ରଦ୍ରଖେ	

ଉତ୍ତରପାଇକା ।

୧ ଦିବାକର ପଟ୍ଟନାୟକ	ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ	କଟକ ମତ୍ତେଲସ୍କୁଲ
, ଦାଶରଥୀ ମହାପାତ୍ର	"	'ମହାପିଂଦ୍ରପୁର
୩ ସୁଦର୍ଶନ ରାତ୍ରି		ଆଖିତାଶାଳ
୪ ଗଣେଶ ସାହୁ	"	ପୁରୀ ଉତ୍ତରପାଇଦ୍ୟାଳୟ
୫ ସୁଧେଶ୍ଵର ପାଣିଶାହୀ	"	ଭୁବନେଶ୍ଵର
୬ ଚିନ୍ତାମଣି ଦଭି	"	ଦେହତିବା
୭ ଶୁଭମଳ ସାହୁ	"	ଭେଗପାଇ
୮ ଶୁଭମଳଦାସ ସାହୁ	"	କଟକ ମତ୍ତେଲସ୍କୁଲ
୯ ଶୁଭମଳାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ	"	ପଟ୍ଟନାୟକ
୧୦ ନରସିଂହଚରଣ ମାହାନ୍ତି	"	ମହାପିଂଦ୍ରପୁର
୧୧ ଦାମୋଦର ଦାସ	"	କଟକ ମତ୍ତେଲସ୍କୁଲ
୧୨ ଶୁଭବହାରୀ ସାହୁ	"	ଶେଳାନାଳ
୧୩ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କେବେର	"	ଦେହତିବା
୧୪ ବୁଦ୍ଧନାରାୟଣ ପଟ୍ଟନାୟକ	"	ଭୁବନେଶ୍ଵର
୧୫ ଶୁଭମଳାନ୍ତ ଚଟ୍ଟୋଧୀଶାହୀ	"	
୧୬ ଶୁଭମଳାନ୍ତ ଗୋବନ୍ଦପ୍ରସାଦ ଦାସ	"	

ଉତ୍ତରପାଇକା ।

୧୭ ରଜାଧର ମାହାନ୍ତି	"	ପଟ୍ଟନାୟକ
୧୮ ନାଲମଣି ଦାସ	"	ଦେହତିବା
୧୯ ପାନବନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	"	ଶେଳାନାଳ
୨୦ ରିଧାସ କନ୍ଦ	"	ମହାପିଂଦ୍ରପୁର
୨୧ କୃତ୍ତିବାସ ସାହୁ	"	ଦୋଳପାଇ
୨୨ ନରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ	"	ପଟ୍ଟନାୟକ
୨୩ ମାଧବ ମିଶ୍ର	"	ଜରପଡ଼ା
୨୪ ଗୋପନୀନାଥ ଦାସ	"	ମଙ୍ଗଳପୁର
୨୫ ଲମ୍ପୋଦର ମହାପାତ୍ର	"	କଟକ ମତ୍ତେଲସ୍କୁଲ
୨୬ କହେଇଚରଣ ହଟ୍ଟାର୍ଥ୍ୟ	"	ସବର୍ଣ୍ଣପୁର
୨୭ ପ୍ରହାନ୍ତ ତୌଥୁରୀ	"	ପଟ୍ଟନାୟକ
୨୮ ଗୋଲକନିହାରୀ ମାହାନ୍ତି	"	ଦେହତିବା
୨୯ ଗଣେଶ ମାହାନ୍ତି	"	ପୁରୀ ଉତ୍ତରପାଇଦ୍ୟାଳୟ
୩୦ ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ମାହାନ୍ତି	"	ରେମୋହା
୩୧ ବାଞ୍ଛାନିଧ କାନୁଗୋଲ	"	କଟକ ମତ୍ତେଲସ୍କୁଲ
୩୨ ଗଜାଧର ଚଟ୍ଟୋଧୀଶାହୀ	"	ବାଁଶତିବା
୩୩ ଶ୍ରୀମାରଚନ ମୁଖୋପାଧୀନ୍ୟ	"	କଟକ ମତ୍ତେଲସ୍କୁଲ
୩୪ ରାଜନାରାୟଣ ଦାସ	"	ସୋରେ
୩୫ ଜାନକୀବିହାର ଦାସ	"	ଆଖିତାଶାଳ
୩୬ ରାଧାନାଥ ସରକାର	"	ବେରବୋଇ
୩୭ ଦୁର୍ଗାଚରଣ ମହାନ୍ତି	"	ମହାପିଂଦ୍ରପୁର
୩୮ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ମିଶ୍ର	"	ଭାଲପଦା
୩୯ ବିଶ୍ଵମାତ୍ରା ଦାସ	"	ବାଁଶତିବା
୪୦ କାଳାପ୍ରସାଦ ଦାସ	"	ଆଖିତାଶାଳ
୪୧ ମଧୁସୁଦନ ରାତ୍ରି	"	ବାଗରେଇ
୪୨ ମଦନମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ	"	ଜରପଡ଼ା
୪୩ ବିଜୁଲାନାଥ ଆର୍ଦ୍ର୍ୟ	"	ସୋରେ
୪୪ କାଳାପ୍ରସାଦ ଦୋଷ	"	କଟକ ମତ୍ତେଲ
୪୫ ବନମାଳୀ ଦାସ	"	ଆଖିତାଶାଳ
୪୬ ଗୁରୁଚେତନ ଦାସ	"	ସୋରେ
୪୭ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ମାହାନ୍ତି	"	ବାରବାଟି
୪୮ ପ୍ରସନ୍ନଲୁମାର ମିଶ୍ର	"	ପଟ୍ଟନାୟକ
୪୯ ନିରାକରନ ମହାନ୍ତି	"	ଆଶମତ୍ତ୍ବ
୫୦ ସିଦ୍ଧେଶ ଦାସ	"	ପାର୍ଶ୍ଵମିଶ୍ର
୫୧ ଅର୍ଦ୍ଦେବଚରଣ ଆର୍ଦ୍ର୍ୟ	"	ମହାପିଂଦ୍ରପୁର
୫୨ ଜନାର୍ଦନ ପଟ୍ଟନାୟକ	"	ପ୍ରଦୀପକୁମାର
୫୩ ଧରୀଧର ଦାସ	"	ପ୍ରଦୀପକୁମାର
୫୪ କ୍ରିବନ୍ଦୁ ପଟ୍ଟନାୟକ	"	ଶେଳାନାଳ

Cuttack,
The 3rd January, 1881.

RADHANATH RAI.
Joint Inspector of Schools
Orissa.

ପ୍ରେରିତପଥ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀସୁକ୍ର ଉତ୍କଳପତିତା ସନ୍ଧାବକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ୍ଟ ।

ମହାଶୟ ।

ବଜ୍ର ଦୁଃଖର ସହିତ କଟକ ବଲେଜର
ଶିକ୍ଷବତ୍ତା ପଦରେ କେତେବେ ଅସାରିବିକ ପର-
ବର୍ତ୍ତନ ଦୁଃଖ ଅବଶତ ହୋଇ ଅପଣଙ୍ଗ
ଜୀବବାର୍ଯ୍ୟ ପଦବଦ କରୁଥିଲୁ ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାଥବ ବାରୁ ବୋଲି ଜଣେ ଉତ୍ତର
ମୁଲର ଶିକ୍ଷକ ଅବଶ୍ୟ ବଲେଜ ଅଶ୍ଵଙ୍କ
ଅଛୁମତ ଦିମେ ଆଉ ଏକ ସରବାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏକାଂଶିଂ ନିୟମିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏ
ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷକ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଦିରମାହା ମାସକୁ ୫ ୨୯ କା । ଅନ୍ତରନାଥ
ବାବୁ ଓ ଗୋପାଳ ବାବୁ ବୋଲି ଆଉ ଦୂରଜଣ
ଶିକ୍ଷକ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ବନ୍ଦୁବାଲକୁ ପ୍ରଗମ୍ଭ
ସାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଅସୁଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତର-
ନାଥ ବାବୁ ବ ୩ ଶତ ଗୋପାଳ ବାବୁ
ଶ୍ରୀ ବ ୫ ଶତ ଗୁରୁରାଷ୍ଟ୍ରୀ । ଆଉ ଦିନା-
ବେରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏ ଦୁହେଁ ପେନ୍ସନ
ପାଇ ପାରନ୍ତି । ଏ ଦୁହେଁ ଯେ ଉତ୍ତର ଶିକ୍ଷକ
ଏହା ସାଧାରଣ ମତ । ସାଧାରଣଙ୍କର ସେ
ଦୁହେଁ ଶିକ୍ଷାରେ ଓ ଚରିତରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ।
ଏ ପରି ଲେଖକ ସେ ଦୁହେଁର ଶ୍ରୀ ଓ
ସେମାନେ ଯେ ଉତ୍ତର ଶିକ୍ଷକ; ଏହା ଲେଖକର
ଦୁରଜାପୁର ଓ ଉତ୍ତମ ହୃଦୟବିମନ ଅଛି । ମାତ୍ର
ଏ ଲେଖକର ପୂର୍ବ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଗୁରୁ-
ଙ୍କର ଏ ମଜରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସହାନୁଦୂର ଦୃଷ୍ଟିର
ଶୁଣୁଛୁ ହଠାତ୍ ଏକର ସାହେବ ରାଜ୍ୟକର
ଅନ୍ତରନାଥଙ୍କର ୫ ୫୦ କା ଦିରମାହାରୁ
୫ ୫୫ କା ଓ ଗୋପାଳଙ୍କ ୫ ୫୦ କା ଦିର-
ମାହାରୁ ୫ ୫ କା ବାଟି ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ବାବୁଙ୍କ
ସ୍ଵର କର୍ମରୁ କର୍ମନ୍ତର ମନେ କର ଉଷେଜା

ମାହେ ବୋଲି ଜଣେ ପିରଙ୍ଗି ବି (ଅନ୍ତରନାଥ
ବି ଗୋପାଳଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏହାଙ୍କର ପାଇ ଦେଖା
ନାହିଁ, ବରଂ ଏକ ପ୍ରେଡ଼ ଉଣା; ଶୁଭ୍ରପତି
ବଥ ଏଥରୁ ବିଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ବିଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ଶିକ୍ଷ-
ବତ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକ ବି ଦେବ ବର୍ଷର ପାର-
ଦିଶିଗୀ ମାତ୍ର) ୫ ୫୫ କା ଦିରମାହାରେ
ମନୋମାଳ ବରମାର ଶୁଣାସାଏ । ଉଷେଜା
ସାହେବ ବିଅଂ ଏତେ ଅନୁଗ୍ରହର ଭାବୀ,
ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନକ ବିନ୍ଦୁ ବେହି ବିନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି
ସେ ଏକର ସାହେବଙ୍କ ପୁଅକୁ ପଚାଇଥିଲେ ।
ବିନ୍ଦୁ ଅମ୍ବେମାଳେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ନ ବରୁ ଓ
ଏଥର ଏତେବେଳେ ଯାଏ ଉଥ୍ୟ ପାଇ ନାହିଁ
ଅନୁଷ୍ଠାନକ ଲାଗିଅଛି । ବିଅଂ ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ
ପୁଅ ପାରୁ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ତରନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଉପଶ୍ରୁତିର ବିଷୟରେ
ଅହୁର ଏହି ଯେ ଏକ ପ୍ରାୟ ୧୫ ବି ୨ ବର୍ଷ
ଜାତେ ଏକର ସାହେବ ତାଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ-
ଜର ୫୫ ଶିକ୍ଷବତ୍ତା ପାଇଁ ସୁଧାରସ କରିଥିଲେ
ଓ ପ୍ରଗମ୍ଭ କରି ଅନେବ ଲେଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସ ଫଳ ଏଥର ଯାହା ହୋଇଅଛି, ଶୁଣିଲୁ
ସେହୁଥର ବି ଜହାଂ ବି ବଳ ମନ ତାଙ୍କ ଉପର
କୁଗର ଫଳ ତେଜେବ ଅଂଶରେ ହୋଇଅଛି
ହେଉ ବର୍ଷା ଫଳ ମର୍ଗ ହେଲେ ବି ଶିକ୍ଷକ
ଜଣେ ପଦବ୍ୟୁଜ ବା ନାଚ ଦେବତା ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ହେବ ? ଏକର ସାହେବ ଯେଉଁ ବର୍ଷ ପହଞ୍ଚି
ବିନ୍ଦୁ କଲେଜର ଭାବ ନେଇ ଏକୁ ନିଷ ତ୍ରୀପାର
ଇଂରେଜ ପଚାଇଥିଲେ । ସେ ବର୍ଷ ଏକୁ ନିଷ
କୁଗରେ ୨୭ଶ ପାଇ କଲେ, ପ୍ରାୟ ୧୫ ବି
୨୭ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କ ସାହୁଜାରେ ଫେଲ ହେଲେ ।
ଗତ ବ ୨ ଶତହେଲୁ ୨୭ଜଣ କର ଏଲେ ପାଇ
ବିନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି । ଏହୁବିନ ବି ଏକର ସାହେବ
ଉତ୍ସର୍ଜନ ବା ଉତ୍ସର୍ଜନ ହୋଇଥାନ୍ତେ ବି ଦେବେ ?
ଏହା ନାହିଁ । ଗତବର୍ଷ ଜ ୧୫ ଶ ଏକୁ ନିଷ

ପାଇ କରିଥିଲେ ଏ ବର୍ଷ କ ୮ ଶ କଲେ ।
ଏହା ବୋଲି ବି ବର୍ତ୍ତମାନ ହେତୁମାନ୍ତର ବଦ-
ଲରେ ଆଉ ଜଣେ ମାନ୍ତର ଅସି ବସିବେ ?
ଏଥର କିମ୍ବା ବର ଏକର ସାହେବଙ୍କର ଭ୍ରମ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଭରିଥାର ଉଚିତ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭରିଥାର କରୁ ଏକର ସାହେବ ତାଙ୍କର ଭ୍ରମ
ବୁଝି ସୁଣି ସଂଶୋଧନ କର ସାଧାରଣଙ୍କ ସହିତ
ବରିବେ । ତନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମର ବି ଦୋଷ ?
ଅନ୍ତରନାଥ ଓ ଗୋପାଳଙ୍କ ବିଷୟରେ ମାତ୍ର
ବିଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ।

ଏ ଲେଖା ହେଉଁ, ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ବିନ୍ଦୁ
ବିନ୍ଦୁ କଲେଜର ଏହି ପରବର୍ତ୍ତନରେ ସାଧାରଣ
ଅନେବ ଲେଖା କରନ୍ତୁ ଓ ବ୍ୟସ ହୋଇଥି-
ବିନ୍ଦୁ ଓ ଏଥର ପ୍ରଲବାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଦରଗମ୍ଭ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲୁ । ଦରଗମ୍ଭ ଉଦ୍‌ଦିତ
ପରିମାଣ, ଏକର ସାହେବ ବି କରୁଥିଲୁ ଦେବ
ପଠାଇବାର ଉଚିତ ।

ଅପଣଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ।
ଶ୍ରୀ—ପ୍ରମଦ୍ୟ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସନ ୨୦୨୦୨୫ ମସିହାର ନୂତନପଞ୍ଜିକ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ହେତୁମାନ୍ତର ।

ମୋଦେଲ୍ ପ୍ରାଦୁକମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡେ ଦିମା
ଦୂରଖାଗ୍ରହେ ଟ ୦ ୯ ଡାକମାନ୍ଦୁଲ ପତକ
ଖଣ୍ଡ ଶତ ବା ଚାହିଁରୁ ଅଧିକ ଏକତ୍ର ନେଇ
ତାକମାନ୍ଦୁଲ ପତକ ନାହିଁ ।

ସେ କେହି ଶବ୍ଦାଶ୍ରୀ ବା କହିବୁ ଅଧିକ
ନଗନ ମଲ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡ କରିବେ ତାହାଙ୍କୁ
ଶତକମ୍ବ ଟ ୨୦୨୫ ଲେଖାଏ କମିଶନ
ଦିଅଯିବ ।

କ୍ଷେତ୍ର ମୂଳ ପତକ ୨୦୨୫

କୁଳ ଧାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବ୍ୟାପକ

ବ୍ୟାପକ

ଜାନ୍ମ ମାହେ କାହୁୟା ସବୁ ୧୯୮୮ ମସିହା । ମୁଁ ମାସିହା ଏବଂ ସବୁ ୧୯୮୯ ସାଲ ଶକବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ଟେ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ଟେ
ମଧ୍ୟସଲ୍ୟାର୍ ଜାକମାସିଲ୍ ଟ୍ଟେ

ବଜାଳାରେ ଲବଣ ବର ଦୁଇଥାରୀ ଉଣା
ହେଲା ମାତ୍ର ଏ ଛାଇ ବଜାଳା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥାଇ
ମୁଣ୍ଡ ଚର୍ଚର ଫଳ ପାଇପାଇଲ ଜାହଁ ବାସ୍ତବ-
ରେ ଏଠାରେ ଲାଖର ଦୁଇ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଇ
ଜର୍ଚର ବାରଣ ଏହି ଯେ ଏଠା ଲୋକେ ମାନ୍ତ୍ରା-
କ ଏକବାର ଲାଖ ଲକ୍ଷ କରନ୍ତି ସୁଭର୍ଣ୍ଣ ସେ-
ଠାରେ ଲବଣ ବର ଦୁଇ ହେବାରୁ ଏଠାରେ
କୁଳ କେତେ ହୋଇଗଲା ।

କୋଯାକ ଓ ନାଗାଙ୍କର ସହିତ ମୁଣ୍ଡ ଘେଷ
ହେବାର କିମ୍ବା ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଇ କାହିଁ ।
କୋଯାବିମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ନାହାନ୍ତି ସବୁ କିମ୍ବା
କୋଣସି ପ୍ରକାର କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଅର୍ଥ ନାହାନ୍ତି
ଓ ଇଂସକ ସେନା ଜାହାଙ୍କ ଅଧିକାର ବଜାଳା
ଶକ୍ତି ମାତ୍ର ବିବିଧକାନ୍ତି । ନାଗାମାନଙ୍କ ଆଚରଣ
ଶକ୍ତି ପ୍ରକାର ସେମାନେ ଅବ୍ୟାପକର କରିବା
ରାଜ୍ୟ କାନ୍ତି । ବନ୍ଦବେଳେ ପଞ୍ଚଶିଲ ଯୁଦ୍ଧ କରି-
ବାରୁ ଜାନ୍ମିବାରୁ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ-
ରେ ଲୁକ୍ତ କର ବନ୍ଦିକ ମାରୁଆଛନ୍ତି ଓ ଜଦ୍ଵାଳ
ଇଂସକ ସେନା ଓ ପ୍ରକାରୁ ଅଧିକାରର କରିବା
କରୁଆଛନ୍ତି । ଗୋଟାବେଳେ ମୁଣ୍ଡ ଥର ନ ପଢ଼-
ିଲେ ଏମାନେ ବରଗତ ହେବେ ଜାହଁ ଓ
ଚର୍ଚର କେଣ୍ଟା ହେଉଥାଇ ।

କରିବେଥିଲୁ ପଦବିହାର ଉପଲବ୍ଧରେ ଗର୍ଭ-
କର୍ଷ ଯେତେ ଉତ୍ସବ ଓ ବାର୍ଷିକ ହୋଇଥିଲା

ତହଁର ବିପ୍ରାରଜ ବିବରଣ ଗରମାସର ଇଣ୍ଡିପ୍ୟୁ
ବିଜେରେ ବାହାର ଅଛି । ସେବରୁ ପାଠ କରି
ଆମେମାନେ କାଣିଲୁ ଯେ ଭାରତବର୍ଷର
ନାନା ସ୍ଥାନରେ ଯେତେପ୍ରକାର ଉତ୍ସବ ହୋଇ-
ଥିଲା ଜାହା କୁତ୍ତା ଏହି ଧରନାକୁ ଶରସ୍ତରଣୀୟ
କରିବା କାରଣ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁଠାରେ
ଯେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିରଥିଲେ ଜାହା
ସମ୍ବାଦୀୟ ଲୋକା ଅଛି । କଟକର ମେମୋରୀୟ
ହଲ ଜାମକ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧ କର୍ମାଣର ପ୍ରସାଦ
ହୋଇଥାଇ ଜାହା ସ୍ଥାନ ଚର୍ଚରେ ଲୋକା ଅଛି
ସୁଭର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରମଶାଲା ଭାବରେ ଏ ପ୍ରସାଦକୁ
ଶୁଣିଥିବା କିମ୍ବା ଯଦ୍ୟପି ଏହା କର୍ମାଣ ହେବା-
ରେ ଅଭିନ୍ଦୁ ବିଳମ୍ବ କ୍ଷାପର କେବେ କେତେ
ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ହେବ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଏକାର୍ଯ୍ୟର କର ଅଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସ୍ଥାନରେ
ଅଭିନ୍ଦୁ ଉପର ହେବାର ଉଚ୍ଚତା ଯେମନ୍ତ କି
ପରକୁ ଲଜ୍ଜା ପାଇବାର ହୁଅର ହାହିଁ ।

ଗର ମନ୍ଦିରବାର ମୋହରମ ପଦ ଘେଷ
ହେଲା । ପୁରୋ ଏ ନଗରରେ ଏ ପଦଟି
ସମ୍ମାଧେଶ ଅଧିକ ସମାଗେହରେ ହେଉଥିଲା
କିମ୍ବା କାଳକିମ୍ବେ ଜାହା ଲୋପ ହୋଇ ଅବ୍ୟା-
ଳାଣି । ଏ କର୍ତ୍ତା ଗର କର୍ତ୍ତା ପର ଜାହାଙ୍କାନ୍
ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା କେତେ ଅଭିନ୍ଦୁ ନାହିଁ ।
ଏବଂ ଅଜାହାରେ ଯେତେ ମାଲ ବାହାଗୁ-
ଥିଲେ ଜାହା ପ୍ରାୟ ଅଧିକାର ହୋଇଗଲାଗି ତା

ଜାହାଙ୍କରୁ ମନ ହୋଇ ନ ଥିଲେଥିଁ ଅନ୍ତର୍ମାରେ
କଷ୍ଟରେ ନିରମିତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଜାଧବଦିବ୍ୟର ଦୂର୍ଲଭତା ଏଥର ବାରଣ ବୋଧ
ହୁଅଇ । ବାସ୍ତବରେ ପେଟକୁ ଦାନା ମିଳିବାର
କଠିନ ହେଲେ ଉତ୍ସବରେ ମାରିବାରୁ ମନ
ବିରୂପେ ବଳାଇବ । ପ୍ରତିକ ଜାହାଙ୍କାନ୍ ଯେ
ବେହି ଅବ୍ୟା ବନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ ଏହିକି
ସମ୍ବାଦୀୟ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ମାରେ ବେଳିଏ ଏ ଶ୍ରାଵେ
ଯାଦା ଭାବିଲୁ ଓ ଅଲବିଦା ଦିନ ଦିନ ଶେଷ
ସମୟରେ ଜାହାଙ୍କରୁ ପାଇବି ସିବାର ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ସବୁ ଏ ଶ୍ରାଵୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷହେଲେ ।

ଡେଶାର ମାଲନର ଓ ରଣ୍ଜିତକୁଳ୍ୟର ପଦ-
ଶାଶ୍ଵତ ଫଳ ଗର ସନ୍ତ୍ରାହରେ ବାହାରଥରେ ।
ତହଁରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଇଥିବେ ଯେ କି ୧୯୮୫
ଶୁଦ୍ଧ ମାଲନର ଓ କି ୧୯୮୬ ଶୁଦ୍ଧ ରଣ୍ଜିତକୁଳ୍ୟର
ପଦଶାଶ୍ଵତେ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଇ । ଯେତେ
କିମ୍ବା ପଦଶାଶ୍ଵତେ ଦେଇଥିଲେ ତହଁରୁ ପାଇବାରୁ
ପାଇବାରୁ ପାଇବାରୁ ପାଇବାରୁ ପାଇବାରୁ
ଅଧ୍ୟେ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଇ । ଏହିକି
ହେବାର ସବୋଷକଳକ ନୁହଇ । ଥର
ଯାଜଧିକର ଗୁରୁତା ଶୁଦ୍ଧ ଡେଶାରେ ସବୋଷ
ସ୍ରାନ ପାଇବା କିମ୍ବା ଅଧାର୍ୟ ଦିନାରୀ ଅଟର
ବର୍ଷିବଜାର ସ୍ରାନର ଫଳ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଇ ।

ଭର୍ତ୍ତାକୁଳମୂର୍ତ୍ତି ପଶୁଙ୍କାରେ ଜ ୨ ଟା ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତର୍ମୁଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ କୃତି
ମତେଲମୁର୍ତ୍ତି ସବୋଇ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ଅଗାମୀ-
ବୁଧ ଦିନ ଅଠଇ । ଗଢ଼ିଗଲେ ଜାହାନି-ହୃଦୟର
ସ୍ଥାନ ପାଇବା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି କାରଣ
ଏ ସ୍ଥଳଟି ଏ କୁଳର ମେହିବ ପ୍ରାଚୀନ ମୁଲ
ଅଠଇ । ଗଢ଼ିକାର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ବେଳାକାଳର ଫଳ ସମ୍ପଦକ୍ଷା ଦିଲ । ବନ୍ଦ
ଦୂରେ ଦିଷ୍ଟି ଯେ ଗବର୍ନ୍ମିମେରୀଙ୍କ ଜାସଗତ-
କାରି କୌଣସି ବିନ୍ଦୁଯାଳମୂର୍ତ୍ତି ଫଳ ଦେବେ
କିମ୍ବା ଦେଖାଗଲ ହାହିଁ ।

ଭରଣେଥୀଷ୍ଟ ସୁଦିର ଯେସମୟ ସମାଗର
କର ସପ୍ରାହରେ ଅସିଥିଲୁ ତହିଁ ରୁ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ସୁତ୍ର ସୁଦିଜ ହୋଇ ଗାହିଁ ଓ ରୂପୀମାନେ
କମାଗତ କପୁଳାର କର ଅଗ୍ରମର ହେଉଥ-
ିଛି । ସିଧକାଶାତି ପଦ୍ମରୁ ଜାହାଙ୍କର ହସ୍ତରଙ୍ଗ
ହୋଇଥିଲା ଏଥର ରୂପୀଷ୍ଟ ଦେଲା ବଳକାନ୍ଧ-
ିତ ଘାର ହେଉଥିଲାକୁଣ୍ଡି । କେଣେ ଅରମିନି-
ଧାରେ ଏରବେଳ କିଣ୍ଠାକୁ ରୂପୀଷ୍ଟ ଦେଲା ପଞ୍ଚ-
ଶ୍ରୀରୂପେ ବେଢି ବହିଥିଲାକୁଣ୍ଡି । ରୂପର ଅବସ୍ଥା
ଦିନ ମନ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ମହା ସଙ୍ଗର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏକପ୍ରତି ନୀତିନ ନ-
ହା ଲୟକୁ ହୋଇଥିଲାକୁଣ୍ଡି । ସେଇଥାଏକାନ୍ତର ମଧ୍ୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ବନ୍ଦ ନାହିଁ । ଏହିପର ସୁଲଭାନ ଗ-
ରିଦିଗରୁ ଉଚିତରେ ପଢ଼ିଥିଲାକୁଣ୍ଡି । ଯୁଦ୍ଧରେ
କମାଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ସମୟରେ ପ୍ରଥାନ
ମହା ଓ କର୍ଣ୍ଣରିଜର ଫେରବଦଳ ବଢ଼ି ମନ
କିଷ୍ଟା ଆୟର । ସୁତ୍ର ଅରମ୍ଭ ବାଲକୁ ସୁଲଭାନ
ବେବଳ ଉଚ୍ଚଗଜକର ଯାହାମ୍ବଦି ଥାଗ କରିଥ-
ଲେ ଅବ୍ୟ ଜାହା ଦେଖା ନ ଗଲ । ଏଥରେ
କହିଲୁଣି ନୋଧିଲସର କ୍ଷିଲମାନମାନେ ବଢ଼ି
ଦରକୁ ହୋଇଥିଲାକୁଣ୍ଡି ଓ ସୁଲଭାନ ବନ୍ଦ କରିବା
ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ଜାଗି ଉଛୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଥ-
ିଲାକୁ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା କିଛି ପ୍ରିର ହୋଇ ନାହିଁ ।
ସୁଲଭାନ ସନ୍ଧିର କିମ୍ବମାନ ପ୍ରିର ବରିଥିଲାକୁଣ୍ଡି
କିନ୍ତୁ ରୂପୀଷ୍ଟ କି କିମ୍ବମରେ ସନ୍ଧି ବରିବାକୁ
ସମ୍ମତ ହେବ ଜାହା ପ୍ରିର ହୋଇ କି ଆହାରୁ
ରୂପୀଷ୍ଟ କେହିରଳ ସ୍ଵର୍ଗ ଶୁଦ୍ଧିକ କରିବାକୁ ସହ-
ସା ସମ୍ମତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଶାନ୍ତି ସନ୍ଧିର ସ-
ାର୍ଥି କିମ୍ବମାନ ପ୍ରବାଗ ହେବ କିନ୍ତୁ ଜାହା
ଯେ ସୁଲଭାନକର ବୁଝିବର ହେବ ଏମନ୍ତା
ଆମା କରୁଯାଇ ନ ଥାରେ ।

କଲକାଳ ହିନ୍ଦୁତ୍ଥିବାଲପୂର ଗତ ପ୍ରବେଶିବା
ପଣ୍ଡାଶାରେ ୧୯୫୫ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥି ଥିଲେ ଉଚ୍ଚ
ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୭ ଜଣପ୍ରଥମ ୨୫ ଜଣ ଦୃଷ୍ଟିପୂର
ଏବଂ ୧୯୯ ଜଣ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ମୋଟ
୧୯୭ ଜଣ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହା
- ପର ପାଞ୍ଚାର୍ଥସ୍ତ ପଣ୍ଡାଶାରେ ୧ ଜଣ ପ୍ରଥମ
୨୩ ଜଣ ଦୃଷ୍ଟିପୂର ଏବଂ ୧୭ ଜଣ ତୃତୀୟ
ଶ୍ରେଣୀରେ ମୋଟ ୨୫ ଜଣ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ମେଷ ପଣ୍ଡାଶାରେ କେବେଳଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥି
ଥିଲେ ଠିକ୍ ଜଣା କାହିଁ ସାଇମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେବାର ଘୁଣାଯାଏ ।

ଡିଗା ମୟରର କଟକ ବଲେଜରେ ୧୦
କଣ ପାଞ୍ଚଅର୍ଥସ୍ତ ଓ କ ୨୭ ଶ ପ୍ରବେଶିବା
ପଣ୍ଡା ଦେଉଥିଲେ କହିଲୁ ମୟରୁ ପାଞ୍ଚଅର୍ଥସ୍ତ-
ରେ କ' ଶ ଓ ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡାରେ
କ ୮ ଶ ବୁଦ୍ଧାର୍ଥ ହେଲେ । ମୋଟ ଫଳ
ସହଜ ଏହାକୁ ବୁଲନା ବଲେ ସହଜରେ
ଦେଖା ଯାଉଥିବୁ ଯେ ପାଞ୍ଚଅର୍ଥସ୍ତ ପଣ୍ଡାର
ଫଳ ଏଠାରେ ଅଭିନ୍ନ ମନ୍ଦ ହୋଇଥାଇ ।
ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡାର ଫଳ ଉପ୍ରେ ମନ୍ଦ ବୋଲା
ଯାଇ କ ପାରେ ନାଥ ରଳ ବୋଲିବାର
ବୌଧାର ବାରଣ କାହିଁ । ଯେବେ ପ୍ରଥମ
ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀପଣ୍ଡା ଭାବାର୍ତ୍ତ କ ହେଲା
କେବେ ବଲେଜର ଟେକ କିମ ? ବାସ୍ତବରେ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଦେଶଜାରେ ଭାବାର୍ତ୍ତ ପଣ୍ଡାର
ଫଳ ମନ୍ଦ ଅହାର ଓ ଏଥରେ ଦୋଷ କାହାର
ଅବଶ୍ୟ ବିଶବଳର ଅହାର ଏହି କଥା ସମ୍ମେ
ବହୁବେ ଓ ଜାହା ଅନୁଚିତ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଦେଇଁ ବିଶବଳ ବୁଧରମାନରେ ଦୋଷ ଆ-
ମୈମାନେ କହ କ ପାରୁ ଆମ୍ବମାନେ
ମୋଟରେ ଏହି କଥା ବହୁଅହାର କ କଟକ
ପୁଲଟି କଲେଜ ହେବାରେ ବିଶମାନ ଭାବାର
ହୋଇ କାହିଁ । ପୂର୍ବେ ଯେମନ୍ତ ହାର ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଶ୍ରୀପଣ୍ଡା ପାପ କରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମନ ମଧ୍ୟ
ସେହପର ହେଉଥାଇ । ଗେବେ ବଲେଜପ୍ରାଚୀ
ଅଥବା କିମ ହେଲା । ଅଛଏବ ମେଘର ନ
ହେବାର ଦୋଷ କଲେଜଠାରେ ସୁରକ୍ଷା କ-
ଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ପ୍ରକାଶିତକଟାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
ଅଛି । ପ୍ରକାଶିତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖ
ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ କଣ୍ଠବିଦ୍ୟଳପୁର ପ୍ରଯୋଜନାୟ
ପିକ୍ସା ହୁଅନ୍ତା । ଏବବର୍ତ୍ତ ଏଥର ମନ୍ଦ ଫଳ
ହୋଇଥିଲେ ଆମ୍ବମାନେ ଏହା ବହୁଅହାର ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଦିମାଗର ଏହପର ଫଳ ଦେଖି ଭିତର-

ଲିଖିବ ମତ ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରବେଶିବା
ପଶୁଷାର ଫଳଠାରୁ ଆକ୍ରମ୍ୟସ୍ଵରୂପ ପଶୁଷାର ଫଳ
ମନ୍ଦ ହେବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ସେ
ବଲେଇ ବିଭାଗର ଶିକ୍ଷଣମାନେ ଅଧେଷ୍ଠାକୁଠ
ବିବୃତ୍ତ ପ୍ରତିକର ଦୋଷ ଥରିବାର କାରଣ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେ କହିଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନଯୁଦ୍ଧ ବହୁଅଛୁଟ୍ ଯେ ଏଠାରେ ବଲେ
କ ରଜ୍ଞିବାର ହେଲେ ବନ୍ଦିମେଣ୍ଟ ଅସ୍ଵର
ବେଳକ ଦେଇ ଜହୁପ ଉପୟୁକ୍ତ ପ୍ରିନ୍ସପଲ
ଅଶ୍ଵାର ଦେଇନ୍ତା ପସ୍ତାରେ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ବେବେ
ହୋଇ ନାହିଁ । ନାମ ହେଲା ବଲେଇ କିନ୍ତୁ
ଅକ୍ଷୁ ବେବଳରେ ଜଣେ ପ୍ରିନ୍ସପଲ ରଖିବାକୁ
ହେବ ଏଥରେ ବିଷର ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ପୁଣ୍ୟ ହୃଦୟ ଧଳ ସମୋହିତ ଅଟଇ ।
ବେଠାରୁ ତ * ଶ ପଦ୍ମକାରୀ ଅବିଥିଲେ ଜହଞ୍ଚିରୁ
କ * ଶ ପାନ କରିଥାଇଯୁ ଓ ଜହଞ୍ଚିରୁ ଜଣେ
ଦୂଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ପାଇଥାଇ ।

ବାଲେନ୍ଦ୍ର ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଫଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ମନ୍ଦ ।
ସେଠାରେ କି ଏ ପରିଶାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ
କି ଏ ଚିତ୍ରପୃଷ୍ଠା ହୋଲାରେ ପାଗ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ଗଲା ବର୍ଷ ବାଲେନ୍ଦ୍ରବ ଫଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ମନ୍ଦ
ଥିଲା ପୂର୍ବଧୂଳ ଏପରି ମନ୍ଦ ଫଳ ହେଲା ବଜା
ବିନାର ବିଷୟ ଅଛିଲା । ମୋଟରେ ବୋଲାଯାଇ
ଆରେ ସେ ଡ୍ରିଭାରେ ଉଚ୍ଚ ଗିରାଇ ଫଳ
ଏବର୍ଷ ଭଲ ଦୋର ହାହଁ ଓ ଶିକ୍ଷାକିଳାମର
ଅଭ୍ୟନ୍ତିକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ କଟକ କଲେଜ
ଓ ବାଲେନ୍ଦ୍ର ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅବସ୍ଥା ଥରେ ଭଲ
କର ଦେଇଲା ।

ପୁଲାର ଚଂସ ଜୀବା କରିବା

ଏହିବର୍ଷ ଯେତେବେଳେ ସୁଲାବର ଉଚ୍ଚ-
କ୍ଷେତ୍ରର କେନ୍ଦ୍ରର ମନ୍ଦିରୀ ସାହେବ ଓଡ଼ିଆ
ଦିନର ବରାବାରୁ ଅନ୍ତିମରେ ତେଣେବେଳେ
ଅମ୍ବୋଜେ ବୁଝଥିଲୁ ଯେ ସୁଲାବର ବ୍ୟଧି
ଉଗ୍ରା କରିବାକୁ ଉତ୍ତର ପାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି
ଅଛନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ କରିବା ଖଳେଖରେ ଘରବର୍ଷ
ସୁଲାବ ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ଲେଖ୍ଟିଲେଖୁ ଜବ-
ଶୁରଙ୍ଗ ମତ ପାଠ କରିବାରେ କଣାଗର ଯେ
ଉତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଆବାକର ନିଜର ନହେ ।
ଲେଖ୍ଟିଲେଖୁ ମନ୍ତ୍ରୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିନ୍ମୟ ସମେ
ତୁଳ କରି ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଆରେ ଅଧିକ
ସୁଲାବ କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର
କାଣସ୍ତର ଜର୍ରି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସଜ୍ଜା । ଓଡ଼ିଆ-

ରେ ଅସ୍ଵକ ପୁଲାବ କର୍ମଗ୍ରୀ ଥାବଣ୍ଡିକତା
ନାହିଁ ଏଗୁଗ ଜାହାଙ୍କର ମଳ ବିଶେଷରେ ସେ
କହାଥକୁ କି ଡେଲାର ଲୋକେ ଅଧେଷାକୃତ
ଗାନ୍ତି ଏବଂ ଏଠାରେ ଦଳଦି ହୋଇ ଜକା-
ଲିଖ କରିବା ଛାଇ ଅପରଥ ପ୍ରାୟ ହୁଅଇ
ଜାହିଁ । ଏହି ମଜାନୁଷାରେ ମଳରେ ସାହେବ
ପୁଲାବ କର୍ମଗ୍ରୀ ଉଣା କରିବାର ହିର ବର
କୁଣ୍ଡ ବେଜନର କର୍ମଗ୍ରିତାରୁ ଯାହା ଅରମ୍ଭ
କରାଥକୁ ଜାହା ବଜା ରଲ ହୋଇଥାଏ ।
ହୋଟରିନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟକ୍ରମାନଙ୍କୁ ସବାପେ ଉଠାଇ
ଦେବାର ଉଚିତ । ଏତେ ଅସ୍ଵକ ବେଜନର
କର୍ମଗ୍ରୀ ଏଠାରେ ରତ୍ନବାର ବୌଧାପି ପ୍ରୟୋ-
ଜନ ନାହିଁ । ଜଣେ ସବଲକ୍ଷେଷ୍ଟକ୍ରମ ଯଥେଷ୍ଟ
ଅଟଇ । ଉଚିତବେଜନର କର୍ମଗ୍ରୀ ଯେତେ
ଅସ୍ଵକ ହେବ ତେବେ ଅସ୍ଵକ ବ୍ୟୟ ପଢ଼ିବ ।
କିନ୍ତୁ ତଥନଗାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଲିବାର ନିଷ୍ଠ୍ୟ
ନୁହଇ । ଅସ୍ଵକାଂଶ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧୀନ କର୍ମଗ୍ର-
ମାନେ ବରନ୍ତି ଓ ସବଦାରମାନେ ଜାହା ଯେବେ
ବୁଝ । ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଲ ତେବେ
ତୁମ୍ଭ ସବଦାଶ କରିବା କାରଣ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲରେ
ସବୁତେବକନ ଦୁଷ୍ଟିରେ ହୁଇ ତନିକଣ ପ୍ରକ୍ରିୟ
ଅଟଇ ଲେଣ୍ଟନେଶ୍ବର ଗର୍ଜିର ମାତ୍ର ଆପଣା
କିର୍ତ୍ତାରଣରେ ଲେଣ୍ଟନେଶ୍ବର ଯେ ଉଚିତ ବେଜ-
ନୁର କର୍ମଗ୍ରିମାନେ ଅଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।
ଯେ ହେବାକ କରି ଦେଖାଇଥାଏନ୍ତି ଯେ ଏବଂ
ଲୁଣ୍ଠାକୁ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ? । ଗ୍ରାମେକ-
ଦିଲାର ଅନୁଷକାଳ କରନ୍ତି ଅସ୍ଵକାଂଶ ମାନ-
ନୁର ଅନୁସକାଳ ଅଧୀନକୁ ପ୍ଲାବ ହୁଅଇ ।
ସୁଲଭଂ ଏହାଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ଉଣା କରିବାରେ କିନ୍ତୁ
କୁଣ୍ଡ ନାହିଁ । ଅନୁର ଅଧୀନ କର୍ମଗ୍ରିମାନେ
ଉଷରବାଲଙ୍କର କର୍ମ ଉଣା କରିବାରୁ ସବଦା
ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଅପରଥିଟି ଏ ଘାନା ହେଲେ ଅଗେ
ତହିଁର ମୋତ କହନ୍ତୁବଳ ବା ହେତୁକହନ୍ତୁ
ବଳ ପାଗକୁ ଥସିବ ତହିଁ ମୋକଦମାକୁ ମିଳ
ହୋଇଲେ ସାମାନ୍ୟ କରିବାରୁ ପୁଲାବ ଅଗ୍ରେ
ବାଟ ଗୋକୁଳ । ଗେଘ ହୁଲରେ ଅଗରୁଦ୍ଧ
ସମ୍ଭାବ ମୂଳ୍ୟ ଯଥାସାଧ ଉଣା କରିବେ ଓ
ମୂଳ୍ୟ ଅଛି ସାମାନ୍ୟ ହେଲେ ଜାହା ଜହାରକ
କରିବାରୁ ଯିବେ ବାହି । ସୁଲଭଂ ସଜୀବ ଅପ-
ରଥ ସଂଗ୍ରାମ ଉଣା ହୁଅଇ । ସାମାନ୍ୟ ମୋ-
କଦମ୍ବ ଜହାରକ ଜ କରିବା କିଷ୍ଟପୂରେ ଲେଣ୍ଟ-
ନେଶ୍ବର ଗର୍ଜିର କହାଥାକୁ ଯେ ପୁଲାବର ଏ
ଜମଟ ବଜା କୁଣ୍ଡ ଅଟଇ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ

ଯେ ପୁଲ୍ଲାବ କେବଳ ବଡ଼ଲୋକଙ୍କ ସବାମେ
ରହିଥାଏ ଗରିବଙ୍କ ସବାମେ ନୁହଇ ମାତ୍ର
କିବେଚନା କଲେ ଗରିବ ଅଜଣ୍ଟ ଦୟାର
ସାଥ ଡାବାକୁ ରଖି କରିବା ପୁଲ୍ଲାବର ବର୍ମ
ହେଉଥାଏ । ବଡ଼ଲୋକର ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଗେଣ୍ଟ୍
ସିବାଠାରୁ ଦୃଶ୍ୟିଲେବର ଠକ୍କାଟିଏ ସିବାର
ଅସ୍ଵକ କଷ୍ଟର ବିଷୟ । ଅଜଏବ ପୁଲ୍ଲାବର
ଉଚିତ ନୁହଇ ଯେ ଅଳ୍ପକାଳୀ ଗେଣ୍ଟ୍ ଗଲେ
ଜହାର ଅନୁସକାରରେ ବୌଣିପିଣ୍ଡବାର ଶିଥ-
ଲଜା କରିବ ଫଳଜଃ ମନ୍ଦରେ ସାହେବ
ପୁଲ୍ଲାବ କଂୟ ଯେପକାର ଜଣା କରିବାକୁ
ପ୍ରସାବ କରିଥାନ୍ତି ତାହା ଅନ୍ୟାୟ ନୁହେ ଓ
ପୃଷ୍ଠାରୁ ଲେଢ଼ିଲେଖା ଗବର୍ଣ୍ଣବକ୍ଷର ସେହିପର
ଛାକ୍କା ଥିବାରୁ ଭରଷା ହୁଅଇ ତାହା ଗୀତ୍
ଆର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଛଲର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନେ ଏଥ-
ରେ ମଜ ଦେଇଥାନ୍ତି କି ଜାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ
କହ ନ ପାରୁ ବିହି ମଜରେବର ବୌଣିପି
ବାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁ ଜାହିଁ ।

ଅମୁମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାରେ ସମ୍ପଦିତ
ଲେଖିଥାଇଛି କି ଗତଜାତ ଉତ୍ସବର ବିଶ୍ଵା
ଆଶେଷ୍ଟୁ ସୁଧରଣେଣ୍ଟେଶ ବାବୁ ବିଦେଶକୁଣ୍ଡ ଦାବ
କୁ ମୁହାବ କ୍ରିୟା ଉପଲବ୍ଧରେ ଜାଗ ସୁଧ ଶା
ବାବୁ ମଧ୍ୟମଧ୍ୟର ଦ ସ ଦାଖ ଉତ୍ସବରେ
କହୁଥ ଅର୍ଥ ବିଦ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି ଅନାଜ ପାଇଁ
ହଜାର ବ୍ୟାପାର ଓ କଞ୍ଚାଳକୁ ଘେଇଲ ବଶର
ଅଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରାୟ ଦଶହଜାରରୁ ଉତ୍ୱ ମନୀଶ
ବ୍ୟାପାର ଓଗେଇଲୁ ୫୦ / ଠାରୁ ୫୦ / ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରଜ୍ଞେବଳୀ ପଇସା ବିତରଣ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ
ସମସ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ବ୍ୟାପାରମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ମନ୍ଦିରଦା
କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ପୋଡ଼ିଶ ଓ ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ସବ
ପରିବ କରିମାନ ବହୁତମାତ୍ରିବେ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ଟଙ୍କାବୁ ମୋଟ ଚାରି
ବେଳେର ଓ ସବୁ ସେଇ ଓ ବ୍ରାହ୍ମ ସେଇର
ହେବାବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାଥାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଲରଗେଗ-
ର ଅନ୍ୟକ ପ୍ରାର୍ଥାବ ଦେଖାଯାଏ ଶିତରଗେ
ଦେଖା ନାହିଁ ଓ ମୟ ଅବଦ୍ୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ବଗରୁ
ପାଇଲାରେ ନନ୍ଦି ହୋଇ ହାତ୍ ।

ରେତ୍ତସ୍ତେସନ୍ ଦିଲ୍ଲାଗର ସେବକେଣ୍ଟ ଜଳଷ୍ଠେ-
ହୁର ଶ୍ରାୟକୁ ହାରସନ ପାହେବ ଏଠା ସବ-
ରେଜଞ୍ଚଲାମନକୁମାର ବହୁତେଗେର ସୁରସ
ଦେଖି କିମେଷ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକଷଂବାଦ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଜଳ ଗ୍ରେନ୍ଡୁ ମେବରସ୍ଟନ
ସାହେବ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏକଟିଠିଂ ନିୟମିତ୍ତ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ଲୁଟ୍ରିଟ ଫେର
ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓରଗାନ୍ ସାହେବ ଏଥର
ଫଳ ପାଇବେ ।

ଅମୁମାନକୁ ପୁଲିଷ ସ୍ପର୍ଶଗ୍ରୂହ ଗ୍ରେବସ୍
ସାହେବ ଗତ ମାସରେ କଳିଘରୀ ପର୍ଯ୍ୟାନାରେ
ଉତ୍ତରାଞ୍ଚିଲ୍ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏକ ବଜାର ଠଙ୍କା
ପାଇଗୋପିକ ପାଇଅବ୍ରତ୍ରୀ । ସାହେବ ଯେବେ
ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ କେତେବାଳ କନ୍ଦମାଳରେ ବଢାଇ
ଦେତୋ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଲାଗ ଶିଖାଇବେ ତେବେ
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡାଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାସ୍ଵାର୍ଥ ହେବ ।

ଏକଳାର ବଳେକୁଣ୍ଡର ଗର ଶୁଦ୍ଧବାର ମୋ-
ପ୍ରସଲ ଗସ୍ତକୁ ଗଲେ । ଏଥର ଗସ୍ତଠା ଖର୍ଦ୍ଦ-
କାଳ ହେବ ।

ବନ୍ଦଳାର ସାରିପଣ କମ୍ପୁଟର ଏବଂ କେଲ-
ସମୃଦ୍ଧିର ଉତ୍ସବକ୍ଷତର କେନ୍ଦ୍ରର ଲେଖତ୍ରିଙ୍କ
ସାହେବ ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ସବାଲେ ଏ ଜଗ-
ରର କେଲାଗାନା ଓ ଅଜଗନ୍ୟ ସରକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ହାଟ ଉତ୍ସବରେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କର
ସମ୍ମାନବେଳେ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରସାଦ କରିଲେ ।

ଗୁବରୀ ନିଷାରେ କେନ୍ଦ୍ରାଧତୀ ଓ ଗୁଲଙ୍ଗର
ପାଟମାଳ ସରକାରୀ ହୋଇଗଲୁ ବୋଲି ଗଛେ-
ଚରେ ଯୋଗଣା ଦିଆ ଯାଉଅଛି ।

ଚଳିଲମାସ କାହାଙ୍କିଶ ସୁଧ ଦାଖା ସମୟରେ
ଗୋରଥା ସହର ମଞ୍ଚରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତିର ବାର
ଜଳାରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଛଣମନାରେ କିଅ
ଲାଗି ଧାନକଳାର ଗଦାରେ ଲାଗିଲା ପ୍ରାମବାପା
ଓ ବିଦେଶା ଅନେକ ଲେବ ଜମାହୋଇ ଅଗ୍ରି-
କୁ ଲିହାରବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରୁଁ' ଘରେ ଲାଗିଗଲା
ଶ୍ରାୟକୁ ବନିଷ୍ଟର ଓ କଲେବ୍ରତ ଓ ତେଲଭା-
ସାହେବମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଲୋକଙ୍କଥାର ଓ ଲିକେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମକର
ଅଗ୍ରି ଲାଗିଥିବା ଘରର କିନିକରଫର ଅପର
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରସବୁ ଓରାର ଘଣ୍ଠିଧକାଇବାରୁ
ସହର ରକ୍ଷା ହେଲା ଦୂରକଣଙ୍କର ଘର ଅବା-
ଦସ୍ତ ସମସ୍ତ ଜଳଗଲ୍ଲ ସେମାନେ ନିଜାନ୍ତ ଗରିବ
ପରେ ସ୍ଵଦିଂ ଭାବେଜେଣ୍ଟିଶାକ ଜମିଦାରୀ ଜଳା-
ବାର ପ୍ରକା ଅଟକୁ ଭାକମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରାୟକୁ ବନି-
ଶ୍ରାୟବାହେବ ଘର କିଅର ସବାଶେ କାଠ
ବାଉଁଗ ଗରିବର ବିମତ୍ର ବିହିଁ ଦତ୍ତ କରିଥିଲେ

ଭଲ୍ ହୋଇଥାନ୍ତି ଗାହା ସେ କଲେ କାହିଁ ମାତ୍ର କିଜେ ଶକ୍ତା ହୋଇ ପ୍ରତାଙ୍କର ସରମାନ ପରି-
ଗ୍ରମଶୂଳ ଉଷାକର ଗୁର୍ବର୍ମ ରାଜ୍ୟରେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଥାନା ଦୂଲଗୀ ପରଗଣାର ଅନୁର୍ଦ୍ଧର ଗୁର୍ବର୍ମର ଗ୍ରାମର ଏବଂ ପୋଙ୍ଗ-
ଶରେ ବିଚିତ୍ରପରାର କେତେଟି କରିଥିଲୁ
ଫୁଟିଥିଲୁ ; ସେହି ବେଶେଟି ଫୁଟିଲିଥିଲୁ
ବେଶର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ କାହିଁକି କାହିଁକି
ଲେଖାଏ କାହିଁ ଅଜାଲ ପଞ୍ଜିନିରବେ କରିବାକୁ
ବାହାର ମେଥରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ କରିଥିଲୁ
ଫୁଟିଥିଲୁ, ସୁଣି ସେହି ଗର୍ଭିତ ଫୁଲମାନଙ୍କ କେ-
ନର ମଧ୍ୟରେ ଦେହପର କାହିଁ ଗୋଟା ଲେଖାଏ
କରିଥିଲୁ ଫୁଟିଥିଲୁ । ଫଳକଃ ମୂଲଫୁଲକୁ ଦେବ
ତିନିଆବଲେଖାଏ ଫୁଲ ହୋଇଥିଲୁ ଆଦିଫୁଲକୁ
ବାଥାରଣ କରିଥିଲୁ ଅପେକ୍ଷା କିଛି ବଡ଼, ମର୍ମି
ଆଦିଫୁଲ ବାଥାରଣ ଫୁଲ ଅପେକ୍ଷା ସାନ ଓ
ଉପରଥାବଫୁଲ ଫେରୁ ହୋଇଥିଲୁ ! ସା ବାଃ

ବର୍ଷମାନ ଚିଲ୍ଲାର କଣେ ତେଣୁତିକଲେବୁ-
କର ବାରୁ ପରାଜନ ମନ୍ଦିରୀରୁ ଗସ୍ତରେ ଥିବା-
ବେଳେ ଗୋଡ଼ାର ପତ୍ର ମର ଯାଇଥିବନ୍ତି ।
ସେ କଣେ ଉତ୍ସମ କର୍ମଶାଖା ଥିଲେ ଓ ଗାହାକ
ମୂର୍ଦ୍ରରେ ଶିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସର ବିଶ୍ୱାସର
ହୋଇ ଥିଲୁ ।

ବିଶ୍ୱରରେ ଜଳରବଦ୍ଧିଅଛି ସେ ଗବ-
ଶ୍ରୀମେଶ୍ୱର ଗତ ବର୍ଷର ବଚାଦ୍ୟ ଓ ଏବର୍ଷର
ବାଲ ଜଳଶା ମନ୍ଦିର ଏହି ବର୍ଷରେ ଅବାୟ
ବରଦେ । ଏହା ଶୁଣି ପ୍ରତାମାନେ ଅଜନ୍ତୁ
ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଅନେକ
ଚିଲ୍ଲାରେ ଲୋକେ ଅଛି ବିଶ୍ୱରେ ଦୂରୀଶର
ପାତାର ମାତ୍ର ରକ୍ଷା ପାଇଥିବନ୍ତି । ଅବସ୍ଥ
ଏବରଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ଶର୍ଷରଗୋଟିଏ କରିବାକୁ ସମୟ
ହୋଇ ଯାହାନ୍ତି । ଏ ସମୟରେ ବକ୍ରଶୀମେଶ୍ୱର
ଏହେ କଟିନ ଦେବା ସାଜଇ ନାହିଁ

ଫର୍ଦ୍ଦସ ପାହେବ ଉଠିଲିଶୁ
ପର ସଂବାଦପାତା ହୋଇ ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ ରହିର ବେଳେ କୁଣ୍ଡା କାହିଁ
କାହିଁ କିନ୍ତୁ ସଂବାଦପଥର ଅନ୍ଧାଶାଳୀରୁ
ପାରିଗୋପିବ ପାଇଥିବନ୍ତି । ବିଲାରେ ସଂବା-
ଦିପର ଅଧ୍ୟ କିରୁପ ହୁଅଇ ଏଥରୁ ରହିର
କଳା ପାଠମାନେ କରନ୍ତି ।

ଉଦ୍‌ବବଜ୍ଞାଳ ରେଲବାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଥିଛି । ଗଜ ଗା ୧୮ ରିକରେ ମାନ୍ୟବର

ଲେପୁନଶ୍ଚ ଗବଶ୍ରୀ ପାହେବ ଏ ବାହରେ
ପ୍ରଥମ ଶାତି ଚଲାଇବାର ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟଟି କରି-
ବାର ଥିଲା । ଏହି ରେଲବାଟେ ବଳିବତାରୁ
ଏ ୨୦ ଶା ସମୟରେ ଦାର୍ଶନିକ ପଢ଼ିବିଲୁ
ଯିବାର ସ୍ମୋଗ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁନା ସଂବାଦିତିକ ସରର କେତେବେଳେ
ଏହି ବଳିବତାକୁ ଅବି ଅଛନ୍ତି । ବଳିବତାରେ
ସୁପିତ ଥିବା ନାହାବିଲୁ ସହିତ ଯୋଗ ଶ୍ରାପନ
ବରବା ଏବଂ କେତେବେଳେ ହେତର ହଜିବର
ପ୍ରସ୍ତାବର ମନ୍ତ୍ରମାନ ଜାଣିବା ଏହାକର
ଉଦେଶ୍ୟ ଅପର । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ସରର
ସାହିତ୍ୟ ଓ ଚେତ୍ତ୍ଵା ଦେଖି ଅନନ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ
ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ବରୁ ଏହାକର ଗ୍ରମ ସମ୍ବଲ
ହେବ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦୂରୀଶପାତର ଜଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦେବତା ଦିନିଶ କାନ୍ଦାରେ ଟଙ୍କାକୁ ପ୍ରାୟ
ସେ ୧ ର କେ ମାଲକାରରେ ସେ ୧୧ ର
ଲେଖାଏ ଗୁଡ଼ିଲ ବିନିମ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ ନୋହିଲେ
ଅର କୈପି ଚିଲ୍ଲାରେ ସେ ୧୦ ର ସୁବା ନାହିଁ
ଲୁହାବପନ୍ତି ଗଞ୍ଜାମ ଜିବବେଳ ଉତ୍ତର ଅର-
ବିଟ ଚିଲ୍ଲିକ ଜଳମାନକରେ ସେ ୧ ର ତେ-
ବଳ କୁଣ୍ଡାରେ ସେ ୨ । ଏବଂ ଅର ସମ୍ମର
ସ୍ରାନରେ ସେ ୨ ର । ଏପର ଅବଶ୍ୟରେ
ଦୂରୀଶ ଗତ ହେଲା ଦୋର ଦିନିଶ ଦିନିଶ ।

ତୁପାଳର ଦେବମଙ୍କ ମାତା ଗହରଦେବମ
ବୁବସର ଅହିର ଓ ପାତର ସେବକର ସାହାଯ୍ୟ
କିମିତ୍ର ଏବଲିକ ଟଙ୍କା କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲେ
ଏପରିନ୍ଦ୍ର ସେମାନେ ଦେବତା ଯୋଗିଏ ପରମା
ପାଇଥିବନ୍ତି ! ଗୋଲିଦିରେଇତି ଦିନ ମାର-
ଦେ !

୨ । ଉତ୍ତାରମନ୍ତରେ ପ୍ରାଣଦୟର ଅନୁଭ
ବଦ ହୋଇଥିଲା । କିମାତ ଯୋଗା କୁହ ବେ-
ବିବଲ୍ଲତୀ ଯେ କି କିମି ଅଛି କମ ଏକମତ
କରାର କର ଅଛନ୍ତି ସେ ଅମାବରନ୍ତି ମାତ୍ର
ପୁରୁଷ ମୁଦର ଗୋଲମାନ ଉଠିଯିବ । ପ୍ରଥାନ
ବକା ଓ ସବମହିମାନକୁ ପୁନରେ ଶପ୍ତାନ
ଥିବାକୁ ଅନ ନହିଁ ।

ଉତ୍ସବେଶର ବୌରେ ସଂବାଦପଥରେ
ଲେଖା ଅଛି କି ସୁଦ ମେଷରେ ବୁବସର
ଦେବମଙ୍କ ବିନିମ୍ୟ ହାଜରେ ପତକବାର
ଦୂସୁ ଥିବାକୁ ଉଠିଲାକୁ ପରମାପଦା ଅଛନ୍ତି । ଏ ଉତ୍ସବକ ସରକୁ

ହେଲେ ଏହାକୁ ବଜା ବଜାରର ବାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଳ-
ବାକୁ ହେବ ।

ଭରତପୁରର ମହାବତା ଏଥ ମଧ୍ୟରେ
ସୁରଷ୍ଣୋଭମ କେତେକୁ ଅବି ଦର୍ଶନକରି ଗଲି-
ଗଲେ । ସେ କଲିବତାର ପରବାହରେ ତାହା-
କରେ ଅପ ଗୁଲଗଲେ ।

ଭର୍ତ୍ତାକ ମିରର ନାମକ ସଂବାଦପଥ ଏହି
ବର୍ଷମନ୍ତର କୁତନ ମୂର୍ତ୍ତି ଥାରଣକର ଏବକକ୍ତା
ବଜା କାମକରେ ବାହାର ଅଛି । ଭରତବପ୍ତି-
ରେ ଦେବତା ଏହି ପ୍ରାକ୍ୟକରି ଦୋଳକ ଦେଖିଯୁ
ଲେବଜାବାର ପ୍ରକାଶର ହେଉଥିଲା । ଏହାକୁ
ସମ୍ଭବ ରଣିବା ଦେଖିଯୁ ଲେବଜାବର ଦର୍ଶନକ୍ୟ
ଅପର କାରଣ ଏହା ଗାହାକର ଗୋରବର
ବିଷୟ ଅପର ।

ଗଜ ବର୍ଷ ଭରତବର୍ଷର ରେଲବାଟ ସମ୍ପୁ-
ରେ କିମି କିମି ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ସବରେ ଦେବତାର
ଦେବକର୍ତ୍ତାର ସେବକ ମୋଟରେ କିମିକର
କିମି କା ଲେଖାଏ ଅଶ୍ରୁମାନକ ଲାଗୁ
ଦେଇଥିଲା । ଉତ୍ସବରେ ରେଲବାଟ ଦେବତା
ପ୍ରେରଣକାରୀ ମେଲାମେଲା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଏଥିମୁକ୍ତ
ମାନେ ଅଭ୍ୟମାନ ବରଦେ ।

୧ । ସୁକରମାଗରରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ
ପ୍ରାଚାର ଦିଲ୍ଲାର ଭାବନ୍ତି ପ୍ରାଚିନ୍ତା ଦ୍ୱାରା
ଗୋଲି ଅର ପଥର ବାହାର ବରବାରୀର
ଗରବର୍ତ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦିଲ୍ଲାର କିମିତ୍ର ହୋଇଥିଲେ
ଏପରିନ୍ଦ୍ର ସେମାନେ ଦେବତା ଯୋଗିଏ ପରମା
ପାଇଥିବନ୍ତି ! ଗୋଲିଦିରେଇତି ଦିନ ମାର-
ଦେ !

୨ । ଉତ୍ତାରମନ୍ତରେ ପ୍ରାଣଦୟର ଅନୁଭ
ବଦ ହୋଇଥିଲା । କିମାତ ଯୋଗା କୁହ ବେ-
ବିବଲ୍ଲତୀ ଯେ କି କିମି ଅଛି କମ ଏକମତ
କରାର କର ଅଛନ୍ତି ସେ ଅମାବରନ୍ତି ମାତ୍ର
ପୁରୁଷ ମୁଦର ଗୋଲମାନ ଉଠିଯିବ । ପ୍ରଥାନ
ବକା ଓ ସବମହିମାନକୁ ପୁନରେ ଶପ୍ତାନ
ଥିବାକୁ ଅନ ନହିଁ ।

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।

କାହ କାହବାହାଧ ମିହ ଦର୍ଶମାନ ପରମା ୧୯୮୦

୧୯୮୦ ମାର୍ଚ୍ଚିମୁହେଇଲେ ଅନ୍ତିମ ୧୯୮୦

ଏହ ଏହ ମହିମାନକ ସହିତକ ଦର୍ଶମାନ ପରମା
ପରମା ଏହ ମହିମାନକ ସହିତକ ଦର୍ଶମାନ ପରମା

ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରା ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧ ୯୮

୨ ୪ ଜାନ୍ମ

୩ ୨ ଦିନ ମାହେ ଜାନୁଆରୀ ସହ ୧୯୭୮ ମଧ୍ୟରେ । ମୁଁ ମାପଦିନ ୧୫ ହସହ ୨୭୮୮ ସାଲ ଏହିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟେ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟେ
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଜାକମାସୁଲ ଟେୟେ

ମୁଁ ହରବାବୁଙ୍କ ବର୍ଷରେ ବାବୁ ଜନକି-
ଗୋର ଦାସ ତେଷ୍ଠାବଳେକୁଟ୍ଟର ବିସ୍ତର
ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଜଣିଥିଲେ ଯେ ବାବୁ ଜଗ-
ପ୍ରାଚୀନ ନୃତ୍ୟ ପବନେ ଠିକ୍‌କି ପାହେବ
ଅନୁଭେଖ କରିଥିଲୁ ସେ ଅବଶ୍ୟ ବିସ୍ତର
ହେବେ । ମହିରୁ ଏ ରିପ୍ରାଣ ବିପରୀ ବାହାରିଲା ।
ଅମ୍ବମାଜେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ଯେ କମିଶ୍ଵର
ସାହେବଙ୍କ ପରିଷ ପବେର ଚଠିପାନ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ ଏବନୋବକ୍ଷେତ୍ର କରିଥିଲୁ । ଅମ୍ବମାଜ୍ଞ
କିବେଚନାରେ ଏ କିନୋବ୍ରତ୍ତି କିନ ମନ
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ କମିଶ୍ଵର ପାହେବ
ଜନକିଗୋର ବାବୁଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଥର ଏବକଣ
ତେଷ୍ଠାବଳେକୁଟ୍ଟର ତେଷ୍ଠାବଳେକୁଟ୍ଟର ପଦରେ
ବିସ୍ତର କମିଶ୍ଵର ପାହେବ ରେବେ ଜାହାରିର
ବନୋବକ୍ଷେତ୍ର ସମସ୍ତର ସ୍ଥାନର ହେବା

ଦୃଷ୍ଟିଦାତାଙ୍କର ମର ପଶ୍ଚାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ
ହୋଇଥିବା ତେଷ୍ଠାବଳେକୁଟ୍ଟର ମଧ୍ୟରୁ ଜନକି-
ଜାହାର ସମାଜେ ବୃତ୍ତି ପାଇଥିଲୁ ଯଥା;—
ବିସ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ସର୍ଗ ପ୍ରେଶର ପ୍ରଦାନୀ
ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଟିଏ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣଚରଣ ସାତ କଟକ କଲେକ୍ଟର
ବିସ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ତମ୍ ଗୋଟିଏ ପ୍ରେଶର
ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଟିଏ ।
ବିସ୍ତର ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୋଟିଏ କଟକ ସ୍ଥାନର
ମହିମା ଅଳ୍ପ

ଗଲାଧର ମିଶ୍ର	ଶୁଣ ସ୍କୁଲ
ବିରାଧା ମହାନ୍ତି	କଟକ
କୃଷ୍ଣ ଗୋଟିଏ	କଟକ
କଟକ ପାତ୍ରିକା	କଟକ
ବୃକ୍ଷଚନ୍ଦ୍ର ରାସ୍ତା	କଟକ
ପୃଣୀନନ୍ଦ ପିହା	”
ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣ ଜନ	ବାଲେଶ୍ଵର
ଗର୍ବକନ୍ଦଳାରୀ ପଦ	”
ବନମାନ ଦାସ	ଶୁଣ

ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ହରବାବୁଙ୍କ
ବର୍ଷ ଦିଅ ନ ଯାଇ ଜନକିଗୋର ବାବୁଙ୍କ
କାହିଁବ ଦିଅଗଲ ଏଥା ଯେଉଁ ଆଜିବାର
ଏ ଜଗରରେ ବଜ ଛର୍ଜ କରିବ ଲାଗିଥିଲୁ ।
ପ୍ରକାର କଥା ଜଣାପାଇ ନାହିଁ ସତର୍ବ ଲୋକେ
ଯେ ଯାହା କୁଟି ଅନୁଷ୍ଠାରେ ବାରଣ କର୍ଦେଗ
ବରୁଅଛି । ବୁଝିବାଲେବେ ବୋଲନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି
ଅନ୍ୟକ ପତିବା ହେଉଥିଲେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବାବୁ
କର ବନ୍ଦଳ ହେଲା କାହିଁ । କେହିଁ କହନ୍ତି
ଉତ୍ସର୍ଗପିତାର କଥାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମଣ୍ଡଳେ ଦେଇଲେ
(ଅମ୍ବମାଜ୍ଞର ଏତେ କମିଶ୍ଵର) ବାହାରମଙ୍ଗରେ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବାବୁ ତେଷ୍ଠା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି
ବୋଲି ତେଷ୍ଠା କହନ୍ତି ସେ ବର୍ମଣୀ ଦେବକଳ
କରଣକର ଉତ୍ସର୍ଗପିତା ପଟ୍ଟା । ବଜାର ଲୋ-
କମାଜେ ତେଜେ ଶିଳ୍ପାଳି କୁହାନ୍ତି ସତର୍ବ
ବାରଣ ଭାବାଦଗଲୁ ନ ଯାଇ ବେହି ସହଜ-

ରେ କହୁଅଛି କି ଜନକିଗୋର ବାବୁ ଜଗନ୍ନା-
ଥିବ ବାବୁଙ୍କାରୁ ବହୁତ ପରିଛି ସେ ପରି
ପୁଲରେ ଥିଲ ତେ ବେହି ଦୁଃଖ କର ବହୁ-
ବର୍ଷରେ ଏ କାହାର ଏତେବେଳେ ଏତେବେଳେ
ତାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଦେଇ ପାହେବିମାନେ
ଜାଇ ପିଲ ମୁହଁ ଘୋଷି ଦେଇ ରାଜ ଗଲେ ।
ବଜ କାମ ଦେବେ ବୋଲି ବହି ଅର ଦେଲେ
ନାହିଁ । ମୁଁ ବରମ ! ! !

ଅମ୍ବମାଜେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଜଳବରର ପାଞ୍ଚ-
ବାର ବବୁଲପୂର୍ବ ଦେବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରୁ ଆଜି
ଅଧିଅଳ୍ପ । ଗଭବର୍ଷ ତଢିରେ ଜଳ ମାତ୍ର
ଥିବାର ଯେଉଁ ଜରବ ଦୋଇଅଛି ଉତ୍ସର୍ଗ-
ପାତ୍ରର ବୁବୁଲପୂର୍ବ ହେବ ଅର ଜରବ
ହେବ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବେ ଜରବ ଯେ ଆ-
ରମ୍ଭ ହେଇଅଛି ଜାହା ମେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେହ ଜରବ ପ୍ରବଳ ରହିବ । ଏ ପାଞ୍ଚବାର
ବବୁଲପୂର ଦର ନିମ୍ନ ଲେଖିବ ପ୍ରବାର ଅ-
ଟଇ ଯଥା;

ଜଳ ସୁରକ୍ଷାରେ ମାତ୍ରବା ଦିଲ ପ୍ରତିମାନକୁ
ବାର୍ଷିକ ଟେୟେ

ଜଳ ଉଠାଇ ମତାଇବା ଦିଲ ପ୍ରତିମାନକୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଟେୟେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଞ୍ଚବାର ବବୁଲପୂର୍ବ ନ ବଲେ
ପଶ୍ଚାତ୍ତବୁ ଜଳ ଲେଖିବ ଦିର ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ବବୁଲପୂର୍ବ ହେବ ଯଥା;

କଳ ମାଉବା କିଲର ପ୍ରତିମାଣକୁ
ବାର୍ଷିକ ୫

ଜଳ ଉଠାଇ ମଜାଇବା ବିଳର „ ୫୯୯
ଏଥରୁ ଜୀବାୟାଏ ପଶ୍ଚାତ ଦର ବର୍ତ୍ତମାନ
ପାଞ୍ଚବାଲ ଦରର ଦ୍ଵିତୀୟ ହୋଇଥିଲୁ ଏମିଲେ
ପାଞ୍ଚବାଲ ବବୁଲଧୂର କରିବା ଏକ ପକାଇବରେ
ଲାଗିବର । ଗତିବିଷ୍ଟ ଫ୍ରେନ୍ଡ୍‌ର ଓ ଅନିଙ୍ଗର
ଆନ୍ଦୋଳନ ବ୍ୟବହାର ଆମ୍ବାନେ ପୂର୍ବେ ଲେଖି
ଅଛୁଁ ବରଷକୁ ବରଷ ସେପର ବିବବର
ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଏକାବେଳେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର
ବବୁଲଧୂର ବର ବିଶ୍ୱାସରେ ରହିବାର ଭଲ ।

ଲକ୍ଷ୍ମନରୁ ତାରତାକମ୍ପୋଗେ ସଂଚାଦ ଥାଏ
ଅଛି ଯେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟୁ ସବୁର ଅସୁଦେଶଙ୍କ
ବିଜନିଆସ ତା ୨୭ ଦିନରେ ଅବସ୍ଥା ହେଲା ।
ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀଙ୍କର ବଳୁତାରୁ ଲକ୍ଷ ହାର
ମନ୍ତ୍ରମଳର ପାଠକଲେ । ତହିଁ ର ସଂଶୋଧ ନର୍ମ
ଏହି ଯେ ଉତ୍ସବରେ ଯୁଦ୍ଧ ଗୋପନୀୟ
ବିଷୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସବ ବୋଲିଆଇ
ଜାହା ଜଣାଇବା ଏବଂ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସାହାରପ
ଏକ ଉତ୍ସବରେ ଆତ୍ମନିଜାଗାନ୍ଧୀ
ପୂର୍ବ ପରାମ୍ବା ଅନ୍ତରାମବରବାବୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ।
ସନ୍ତିର ପ୍ରସାଦ କରିବାରେ ବୁନୀୟ ସମ୍ମାନ
ଉତ୍ସବ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ କିନି କରିବାକୁ
ହେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ ଅଛନ୍ତି ଓ ରୂପାୟା ଓ
ରୂପ ମଧ୍ୟରେ ଏକଷୟରେ ପଥାଦ ଗଲୁଆଇ ।
ମହାରାଜୀଙ୍କର କିମ୍ବାର ଦେଉଥାଇ ଯେ ଗାୟ
ସନ୍ତ ପ୍ରାପନ ହେବ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଭବେ
ନିଷ୍ପତ୍ତ ଥିବା ବୌଧାରିପକ୍ଷ ଲାଙ୍ଘନିକ ସହିର
ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ ଓ ମହାରାଜୀ
କିମ୍ବାର କରନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ସବକ୍ଷ ଲାଙ୍ଘନିକ
ଶହୁରୁ ଯଥାମାର୍ଗ ମାଳ୍ୟ କରୁଆଇନ୍ତି । ଯେପଣ
ର୍ୟନ୍ତ ଏପର ଅବସ୍ଥା ଥିବ ପେପର୍ସନ୍ତ ଲାଙ୍ଘନି
ବର୍ତ୍ତମାନ ପର କରିପକ୍ଷ ରହୁବ କୁନ୍ତୁ ଆର୍ଦ୍ଦକାଳ
ସୁଦି ଲାଗୁଥିଲେ ଉତ୍ସବରେ ବୌଧାରି ପୂର୍ଣ୍ଣକା
ପଟିପାରେ ଓ ଉତ୍ସବରୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସାଦ ର ହୁ-
ବାର ଉଚିତ ଓ ତହିଁ ର ଉପାୟ ଅବଶ୍ୟ
ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟୁ କରିବେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଦୁର୍ଲିଖ ନିବା-
ରଣ ସବାମେ ବବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟୁ ଯେମନ୍ତ ତେଜ୍ଜ୍ଵା
କରୁଆଇନ୍ତି ଏବଂ ମହାରାଜୀଙ୍କର ସ୍ଵଦେଶ ଏବଂ
ଉତ୍ସବକେମନାମଙ୍କରୁ ଯେପରିବାର ବଦାନ୍ୟକା
ସହିତ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ ଏବରୁର
ଉତ୍ସବ କରୁ ବଢ଼ୁବାରେ ହୋଇଥାଏ ଏବନ୍ତି

ଶେଷରେ ଏବଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଥିଲୁ କି ଗବ-
ଷଣରେ ଏପ୍ରକାର ମହା ବିଧବ ଦୂରନା ଉତ୍ତା
ହେବା ପଞ୍ଚତର କି ଉତ୍ତାପୂର୍ବମାନ ହେବ ଉପର
ଅନୁବାଳିନ ହେବ ।

ଦେଲଭାଷାର ଅନୁକେଶନ ଟ

ଭାବିତା ।

ଗର୍ଜସ୍ପାବ ଶୁଦ୍ଧିକାର ରୂପରେ ଶ୍ରୀ, ଜାହାନୋହମିହଲରେ ଉତ୍ତର ସର୍ବାର ପ୍ରଥମ ଷାଣ୍ଟାର୍ଦ୍ଵିକ
ଅଧ୍ୟବିଗନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ସର୍ବମାନେ
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ କିମ୍ବାଳପୂର ଶ୍ରେ ଓ ବେତେଜଳଶ
ଚିକିତ୍ସା ଆଶ୍ରମ । ଏବନ ସର୍ବରେ ପ୍ରାୟ ଏହି-

ମାନେ ଥିଲେ ଓ ବାହାରର ଉତ୍ତମେକ ଦୂର
ଗରୁଣରୁ ଅସୁର ହେବେ ଜାହିଁ । ବାବୁ ଖାଧା-
ନାଥବୃଦ୍ଧଙ୍କ ସରସତ କରି ସରୁର ବାର୍ଷିକାରମୁ
ହେଲା ଓ ଶାଶ୍ଵତ ବିଜ୍ଞାପନା ପାଠ ହେଲା ।
ଆମେମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଅବସତ ହେଲା ଯେ
ଏଥୁପଦେ ଏ ନଗରରେ ଉତ୍ତଳବସ୍ତେଶାପିନୀ
ଓ ଥାର ଗୋଟିଏ ସବ୍ ନିଳାଇ ହୋଇ ନୁହନ୍ତି
ନାମରେ ଏ ସଙ୍କ ସାରିଛି ହୋଇଥାଏ । ଏହା
ଫଳାଙ୍ଗପଦ୍ମ ପାଠର ଏ ଏକ ମୁକ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନ
ଗୋଟିଏ ସରୁ ଶ୍ରାଦ୍ଧା ହେବାର ଦିନର ଥବା
ଅବସ୍ଥାରେ ଧୂ ଗୁରୁତବ ସର୍ବ କରିବା କେବଳ
ଅଭୁବନ୍ଧନ ବୁଦ୍ଧି କିମ୍ବା ଅଭି ହିନ୍ଦ ନୁହନ୍ତି ।
ଏପରିବାର ସର୍ବ ଅସୁରଦିନ ରହିଥାରେ ସୁର
ସର୍ବମାନେ ଏମନ୍ତ ବବରେ ସର୍ବକୁ ରଳାଇ
ଅଭୁବନ୍ଧନ ଯେ ପ୍ରାୟ ବିଜ୍ଞାବଧ୍ୟରେ ଏଥରବାର୍ଷିକ
କିନ୍ତୁ ସୁତରଂ ସର୍ବମାନ୍ତର ଦିନ ଦେବା-
ଶୁଣା ଦେବାକୁ ହେବିନାହିଁ । ଏହାମୟ ବର୍ଷ
ଅସୁରଦିନ ରହିବାର ଶୁଭକଷ୍ଟ ଥାଏ ।
ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ ଶେଷ ହେବାବିଭାବୁ କାହିଁ
ପଥଶ୍ରମୋହନ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଉତ୍ତଳଗର୍ଭା ବିଷ୍ଣୁଦେବ
ଗୋଟିଏ ବକୁଳା କଲେ । ବକୁଳା ଶେଷ
ହେବାକୁ ପ୍ରାୟ ଏବସନ୍ଧା ଲଗିଥିଲା ସୁତରଂ
ବାର୍ଷିକ ଥିଲା । ପାଶ୍ଚବାକୁଳ ବକୁଳ ଏଠାମେତେ

ଦେବେ, ଶୁଣିଆଛନ୍ତି ଅଜୀବ ଜାହାଙ୍କର
ବିକୁଳା ବରିବାର କ୍ଷମତା ଆହୁ ଏତଥା ଦେବ
କବା ପାଞ୍ଚଲ୍ୟ । ବାପୁକରେ ସି ଯେମନ୍ତ
ପ୍ରକାର ବିକୁଳା ବଲେ ଉହୁ ବୁ ଜଣାଗଲା
ଯେ ସେ ଅଗ୍ରଧୀନ ବଲେ ଉଦୟକରୁ ଜଣେ
ସବୁକୁ ଦେବେ ମାତ୍ର ବିକୁଳାର କବ ଅମୂଳ-
କକ୍ଷର ସୁଖକର ଦେବକାର୍ତ୍ତବାପୁକରେ ଉଚ୍ଛବେ
ଥାର କଥା ଅଛିଲ୍ୟ ଥୁବୁ ଓ ଅଥରାଂ କିମ୍ବା

ବଳ ଦିନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ବକ୍ତ୍ତା
ଶୁଣିବାବେଳେ ଅମୂଳଜଙ୍ଗ ମନରେ ହେଉଥାଏ
ଫେମନ୍ତ ବକ୍ତ୍ତାକୁ ବିଷମ ସମ୍ମିପାତ୍ର ଘୋଷିଥାଏ
ଯେ ଯାହା ଚର ଉଗରକୁ ଅସୁଆର
ଅଥର ପଚାର ଦେଇଥିଲା । ବକ୍ତ୍ତା
ପ୍ରଥମେ ବହିଲେ ଯେ ପ୍ରାଚିନ ଶିଳ୍ପାର୍ଥ୍ୟ ଓ
ଶ୍ରୀ ସହାୟେ ତେଜଶାର ଗୌରବ ରହିଥାଏ
ଶିଳ୍ପାର୍ଥ୍ୟର ପରିଚୟ ଦିବରେତ୍ତର ଓ ପୁରାର
ମନ୍ଦରମାନ ଏବଂ ଶ୍ରୀଶାର ପରିଚୟ ପ୍ରାଚିନ
ଶିଳ୍ପମାନ । ମନ୍ଦରମାନଙ୍କ ଅଶ୍ଵୀଳ ମୁର୍ଖର
ବଥା ବସୁନ୍ତ ହେବାରେ ସେ ସମସ୍ତର ଗୌରବ
ରହିଗଲା ହୋଇଲେ ମନ୍ଦରମାନଙ୍କର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିହିତା ହୋଇଥାନ୍ତା ଅମ୍ବେମାନେ କହ ନ
ପାରୁ । କହୁ ସେହି ଅଶ୍ଵୀଳତାର ଅପରାଧରେ
ପ୍ରାଚିନ ରଚନାର ଏତେ ଦିନା ଦେଇ ଯେ
ଦୁଇବାରେବେ ଦିଶ୍ୟ ମନରେ କରିଥିବେ ଯେ
ଦେସର ସଥାର୍ଥରେ ଅମୂଳନଙ୍କର କଳି
ଅଭିରୂପିତାର ଅପେକ୍ଷା ଉପେକ୍ଷନକୁ ଓ
ମରୁ ଶିଳ୍ପ ଅପେକ୍ଷା ଲକ୍ଷ୍ୟକଣ୍ଠ ଅଥବା ଗାଳ
ଆରାରେ । ଦେବର ପ୍ରାଚିନ ଉପରଦେଇ
ଦେବା ପାତାର ପ୍ଲାଟମାଟି । ଶଶ୍ଵତ ସଞ୍ଚାର
ସ୍ଥିମତ୍ତା ଦିନାରୁ ଅନୁର ଦୋଷ ମାହାନ୍ତି । ଦେ-
ତେଜେର ଶିଳ୍ପବାର ଦେଇଲେବେ ଅନୁକାନର
ଦେଇଦର୍ଶନ୍ତିକୁ ବସ୍ତେ ବସ୍ତେ କେତେ ଶିଳ୍ପର
କେତେ କରିବ ବହସର ଦେଇଲେବେ କେତେ-
ପ୍ରକାରେ ଶିଳ୍ପ ପାଇଲେ କେତେ ଗୀମାନାହିଁ ।
ଧରେ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇ କଥା ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି
ଶୁଣ୍ଟି ଯେ ତେଜଶାରରେ ପ୍ରାଚିନବାଳର
ଏମନ୍ତ ଦକ୍ଷ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ନାହିଁ ମାହାବ ଶ୍ରୀଶାର
ଭାବର ମନ୍ଦରମାନଙ୍କରେ ଅଥିବ ଓ କର୍ତ୍ତାନ
ଭାବରେ ଏବେ ପ୍ରକାଶନକ ଦେବାୟାଏ ଯେ
ସେ ସମସ୍ତ ଅବଦିମ କର ସର୍ବ କୁତ୍ତିଅଳ୍ପରେ
ଶ୍ରୀ ଧରତିର ଦେବା କଠିନ କେବେ ତେଜିଶା-
ର ସମ୍ପ୍ରେଣୀର ମୋକ ଯୋଗ ହୋଇ ଚେଷ୍ଟା
କରେ ତତ ଦସ୍ତପାରରେ ।

ଏଥରଭାବୁ ବାବୁ ତକ୍କୁଙ୍କ ପଞ୍ଚମୀଧିକ
ସଂଶୋଧରେ ଅଧିକ ମନୋକାମ କିମ୍ବା ବରଦ୍ଵାରା
ଲେ । ପଖର ବାବୁ ବଜାଳବୁନ୍ଦି ହୋଇ
ଏ ଦେଶରେ ଉତ୍ସଥବାବୁ ଓଡ଼ିଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରତି
ଭାବାଙ୍କର ଯହୁ ଓ ଉତ୍ସାହ ସକାମେ ଭାବାଙ୍କ
ଥକୁଥାବ ଦେଲେ ଓ ଭାବାଙ୍କ କରିବରେ କୁ-
ଜକଣା ପ୍ରାଣାର ତଳେ ଦିନ୍ତ ଭାବାଙ୍କ ମଜରେ
ସଞ୍ଚିତିତେ ପୌର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଗାର୍ଜି । ସେ କି-

ଲେ କି ପ୍ରାଚୀକ ଓଡ଼ିଆ ଗାବଖୁ ବକ୍ତା ମହା-
ମୟ ଯେବେ ବନା ବଲେ ଜାହା ଭେଜେ ଦିନ
ମଧ୍ୟ ନୁହଇ ଉହିରେ ଅଶ୍ଵିଳଜାର ଦୋଷ
ଲକ୍ଷିତ ହୁଅଇ ସବ୍ୟ ଓ ଜାହା ସେ ସମୟର
କୁଠି ହେଉଥି ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଉହିରେ ଉହି-
ଶୁଭକ ହେବୟ ଅନେକ ଅଛି । ସେବୁ ଯେ
କିମେ ଲେଖ ହେଇଥାଏ ଉହିପରାମେ ଶିକ୍ଷାବି
ଜଗ ଦୟା ଅଟ୍ଟଇ । ଅମୃତାଳଙ୍କ କିବେଚନାରେ
ପଞ୍ଚଜାପକ ମହାଶୟ ବିରକ୍ଷେପଣରୁଥେ ପ୍ରାଚୀକ
ଜହାର ବିନ୍ଦର କରିଥାଇଛନ୍ତି ଏହି ଅମୃତାଳଙ୍କ
ପରି ଓ ଲକ୍ଷିତ ସଞ୍ଚିତାପକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁ-
ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଶ୍ରୀ ମୂରାବପଦବୀର ପ୍ରାଚୀକ
ବାବନାଳ ପାଠକର ଉହିର ଦୋଷ ଛଗ ପର
ଭାଗପଦବୀ ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରହଶ କରିଛି । ସବୁ
ମଧ୍ୟ ଅମୃତାଳଙ୍କର ଏହି ଅନୁରୋଧ ଯେ ନାହା
ଆଦିରପ୍ରଚିତ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକଳ୍ପ ଏକ ଶକ୍ତି
ବାହାର କର ଉହିର ପ୍ରକଳ୍ପ ସମାଲୋଚନା
ପ୍ରକଳ୍ପ ବରବାର ଦେଖା କରି ତାହା ହେଲେ
ଯେମନ୍ତ ଶୁଣିବାର ଦେଖି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର
ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତବ ପଢିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ହେବ
ତେବେଳୁ ବିଶ୍ଵାସ କୁଟୀ ଶିଖା କରି ଉହିର ଦୋଷ
ଲୁଗ ପରିଖାଳ ବରବାକୁ ସର୍ଜରତା ଜାନ୍ମିବ ।
ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଯାହା ଅମୃତାଳଙ୍କ ଦେଖୁଅଛି ଓ ଶୁଣୁ
ଅଛି ଉହିରେ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତମାଳ ହୁଅଇ ଯେ
ଅଶ୍ଵିଳଜାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଅର୍ଥ ବୁଝିବାରେ ଅନେକ
ଗୋଲମାଳ ଅଛି । କାହାର ନରରେ ଆଦିରପ୍ର
ଚିତ୍ତ ବନିବା ମାତ୍ରକେ ଅଶ୍ଵିଳ ଓ କାହାର
ନରରେ କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଧୂରୁଷର ଗ୍ରହ ବ୍ୟକ୍ତି-
ରର ବିଶ୍ଵିନା ଅଶ୍ଵିଳ ଅଟ୍ଟଇ । ଆଦିରପ୍ର
ଚିତ୍ତ ବନିବା କେଉଁ ଅବହୁରେ ଅଶ୍ଵିଳଜାର
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ଏଥର ପ୍ରକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ସହସାଧାର
ଏରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ବରବାକୁ ସବୁ ଦେଖା ବଲେ
ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇପାରେ ।

ସାପୁଦ୍ଧିକସଂବାଦ ।

ବ୍ୟାପ୍ରାଦୁ ଶୁଣି ଅକନ୍ଧିତ ହେଲୁଁ ଯେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଅକନ୍ଧିତ ହେଲୁଁ ଯେ
ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥର ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ଶିଖ ପଦ
ପ୍ରତିଶର୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗରୁଚିତ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧାର ଜଗମା
ଜଗରୁଣ୍ଡମେଣ୍ଡ ଛାତ୍ରପାଦୁ ଉପଚୌକଳ ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ।
ଜଗରବିଦ୍ୟାର ଅଧ୍ୟମହ କାଳରେ ବାବୁ ଗୋ-
ଲକତ୍ତନ୍ତ ବୋଷଙ୍କ ହେଉ ଅର୍ଥରେ ଜଗର-

ବସିମାନେ କୁପ୍ତି ଦେଖିଥିଲେ କାଠମୋଡ଼ିବୁଲ
ନିଯମିତସ୍ତାନରେ ଏ କୁପ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଓ
ଦେଖିବାକୁ ବସ୍ତର ଲେକ ଯାଇଥିଲେ । ଯୋଦୀ
ପୁଇଜଣ ପଞ୍ଜାବ ଥିଲେ । ଏହାଙ୍କ ନାମ
ରସ୍ତା ଓ ଯାଧର । ପଥମ ଲିପିତ ମାଲ ଏଥି
ପରେ ଏବ କୁପ୍ତିରିଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଅଧିଶାଳୀ
କୁପ୍ତି ହେଲା ପରିଶେଷରେ ଯାଧର ରସ୍ତାକୁ
ଛାତକର ଦେଇ ଜୟନ୍ତ କଲା । ଜଣେପଞ୍ଜାବକୁ
ଆଉଜଣେ ପଞ୍ଜାବ ବିଗର ଦେଇ ଏଥରେ ଯେ
କାହିଁବ ଏଠା ଲେବଜର ଅମୋଦ ହେଲା
ବୃଦ୍ଧିବାର କଠିନ । କଠିନ ଆଜଣା ବାଲକୁ
ଲାଗାଇ ଦେଇ ଥିଲେଇ ଜହିଁରୁ ଅସୁର ସଙ୍ଗ
ହୋଇଥାନ୍ତା । ତେବେ ଏତେ ଟଙ୍କାଗର୍ଜ ହୁଅନ୍ତା
ନାହିଁ ।

ଅମୂଳାଜଙ୍କ ଜଳସାହେବ ବାଲେପୁର
ଦୋଗୁ କର୍ମ ଶେଷକରୁ ଗର୍ବବୁଥିବାର ଫେର
ଅସିଲେ ଏଥର ଗର୍ବଟି ଦୋଗୁ ମୋକଦମା
ଥିଲା ।

ଗୋଟାଏ ଥାନରେ ଦୁଇଛିଲୋଟି ଗୁଡ଼ିଳ
ବାହାରବାର ସଂବାଦ ଅମ୍ବେମାଜେ ଏଥୁପୁଣେ
ଚକ୍ରବତ୍ତୁ । ସଞ୍ଚିତ ଜଣେ ପାଠକ ଉକ୍ତିଧାନ
ଅଣାଇଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାଜେ ଜାହା ସୁଚିନ୍ତରେ
ଦେଖିଲୁ । ବାସୁଦରେ ଗୋଟାଏ ଥାନ
ଦିଲ୍ଲା ବା ଛନିଟା ଗୁଡ଼ିଳ ବାହାରୁ ଅଛି ଓ
ଗୋଟାଏ ଧାଳରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ିଳ
ବାହାରୁ ଅଛି । ଭେବେ ଅସ୍ଵବାଂଶ
ଥାନରେ ଦୁଇଛିଲୋଟି ଲେଖାଏ ଗୁଡ଼ିଳ
ବାହାରୁ ଅଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କଣ୍ଠାରୀ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ କିନ୍ତୁ
ବିନ୍ଦୁମଳ ସାହେବ ମରିଅନ୍ତରେ ସଦର
କ୍ଷେତ୍ରକାଳୀ ବଦଳ ହେଲେ । ଏହି ମାତ୍ର ଶେଷ-
ରେ ସେ ପ୍ରସାଦ କରିବେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀରୁ ଅସେଥିବା ଚଳଇ ମାସ ଜା ୧୯ ର-
ଙ୍କ ର ସବୁଦ୍ବୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ସିପକା ଘାଁ
ହସ୍ତଗତ କରିବାରେ କୁର୍ବିଷ୍ଟର ୨୫୭୯ ଜଣ
ମର୍ଯ୍ୟାତଥିଲେ । କୁର୍ବିଷ୍ଟମାନେ ଫିଲିପୋଲିସ
ଅସ୍ତ୍ରକାର କରି ଅଗ୍ରିଧ୍ୟୋ ଜୋପକରୁ ଚକାଉ
କରୁ ଅଛନ୍ତି । ବୁଲଗରୀଯାରେ ବର୍ତ୍ତିମାନ ସୂଦି
ସ୍ଵର୍ଗିତ ଅଛି ।

ଛା ୨୦ ରିଗର ସବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
କୁଣ୍ଡଳମାନେ ହରମାତ୍ରକୁ ଅଯବାର କରି
ଆତ୍ମଧ୍ୟଲୋପର ସମ୍ମରେ ପ୍ରବେଶ ହେ-
ବାର ତରମ୍ବମାନେ ସେହିଜାକୁ ହାତ ଥିଲାଇଅ-

ଛନ୍ତି । ସୁଲେମାନପାଦାଙ୍କ ସେନା ପଢ଼ିଥିଲୁ
ଦେବା ଉଦୟମରେ ଅଛନ୍ତି । ଗେଲିଧାର
ଚାଲମାଳ ଲବାସିମାଳେ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟାଣ୍ତି ନୋପଲକୁ
ପଳାଉଥିଲୁ । ଥେବାଳରେ ବିଦ୍ରୋହ ଉଥସ୍ତିତ
ହୋଇ ଅଛି ।

ଏହି ଭାରତର ମୁଦ୍ରାଦରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଯାଏଯେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପଲଟିଲାକ
କଳଣ୍ଡାଶ୍ଵିନୋପଳସ୍ତ ଦିଗକୁ ପଲାଇ ଅଛନ୍ତି ।
କଳଣ୍ଡାଶ୍ଵିନୋପଳସ୍ତରେ ଯେତେ ଲେବ ଅସ୍ତି-
ଧାରଣ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସେଇବ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସବାପଥେ ସୁଲଭାକ
ତବାର ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଭେବାଲେଜାଠା-
ରେ ରେଲ ସତକରୁ ରଷାକରିବେ ।

ଶା ୨୯ ରଖିବ ସଂବାଦ ଏହି ସେ ବଲକ-
ରୁପ୍ୟାରେ ପୃତି ଛୁଟିବ ହେବାର ଥିବାଦ ଠିକ
ନୁହିର । କଳିଷ୍ଣାଶ୍ଚିକୋପଲକ୍ଷ୍ୟର୍ ଶୀମାରୁ
ରଖାବିରବାରେ ନିଯକ୍ତ ଥିବା ସେଜାଙ୍କର
ସେକାଏକ ଘଦରେ ଗାଜିଆହମ୍ବଦ ମୁହଁରପାଇବା
ହିୟକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜାଗାର
ବିଯାଜିବ ଏକ ଫିଲିପେପଲକ୍ଷ୍ୟ କଗର ମଧ୍ୟରେ
ଥିବା ସମସ୍ତ ଗଜି ଖଣ୍ଡକୁ ନଷ୍ଟ କର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ପାରକୁଦରୁ ସଂବାଦ ପାଇ ଅଛୁଁ ଯେ
ଗ୍ରାୟକୁ କଲିପର ଓ ପୁଣ୍ୟ କଲେହିତର
ବାହେବମାନେ ସେ ଅଶ୍ଵଲର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଦୁର୍ଗମ ସାହାଯ୍ୟ କଷ୍ଟପୂରେ ବେଳେବ ବନୋ-
ବସ୍ତ୍ର ବର ଆସିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହା ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣାମ ହୋଇଗାହୁଁ । ଏଥମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାଙ୍କର
ଗେଟିଏ ପୁର କନ୍ତୁ ହୋଇ ଥିବାରୁ ସଜା ଏକ-
ହଜାର ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁରେ
ପୁଣ୍ୟରୀ ଓ ଦନ୍ତ ଲାଭାଦି ବେଳେବ କିମ୍ବ
ହେଉଥିବାରୁ ପ୍ରକାଶର ଅନେକ ସାହାର୍ୟ
ହେଉ ଅଛି ।

ଏହି ପ୍ରସରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ମାନେବ
ଓ ବକ୍ତୁକୋଟି ଏଲାବାରେ କୋଡ଼ିଏ ଗୋଟା
ପୁସ୍ତରଣୀ ଏବଂ ଏବଂ ଦୁଃଖଜୀବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ
ଅଛି ଏ ପର ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଦୃଶ୍ୟ ଅକ୍ଷମ
ପ୍ରକାଶ୍କୁ ଝଙ୍କା ଦାଳ ଦିପ୍ତା ଯାଉ ଅଛି । ଏଥିରେ
ଏ ଅକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଦଶ ବାର ହଜାର
ଝଙ୍କା ଗର୍ଜ ହେଲାଣି କିନ୍ତୁ ପାରିବୁଦ୍ଧରେ କେ-
ବଳ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ତୁମ ଝଙ୍କା
କଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛି ଆମୁମାନଙ୍କ ବିଦେଶନାରେ

ସବୁ ଦୂର୍ଲିଖ ପାଇବ ପ୍ରାନରେ ସମାଜ ଘବରେ
ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ଉଚିତ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବର୍ଷତ ସାହେବ ଫରଦ୍ଦୁରର
ଏକଟିଂ କଳ ହୋଇଥିଛନ୍ତି । ଅମେମାଜେ
ଦିନସା ବର୍ତ୍ତ ଯେ ରେବନ୍ଦ ଓ ଫୌଜଦାରୀ
ଏଲାକାରେ ଏ ମହାଶୟ ଯେତେ କାଣ୍ଡ କରି
ଥିଲେ ସିବିଲ ଏଲାକାରେ, ତାହା କରିବାର
ଅବସର ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ସୁରନାଜ ନାମକ ଉପରବେଶରୁ ଭରତ-
ବର୍ଷର ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାନରୁ କୁଳ ପ୍ରେର ହୈଥାର
ସେପ୍ରାଜର ସବ୍ୟ ସାଧାରଣକୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍
କଣାଇ ଦେଉଥିଛନ୍ତି ବି ଭକ୍ତ ଉପରବେଶର
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ସେଠାରେ ବିମ୍ବନ କରିଥିବାରୁ ଯେ
କୁଳମାନଙ୍କର ଦିନ ର୍ଷ ତିବି ୧, ର୍ଷମଞ୍ଚର
ବୃଦ୍ଧର ପିଲାମାଜେ ବିନା ଦେଇନରେ ବିଦ୍ୟା-
ଲପ୍ତରେ ଯେତେ ଲାଇ କରିବେ । କୋଣି
ପିଲର ଅର୍ଥବକ ଯେବେ ପିଲରୁ ବିଦ୍ୟାଲୟ
କୁ ପଠାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭି କରିବ ଜେବେ ତାହାର
ଅର୍ଥଦିଣ ଓ ନଦେଲେ ବାବବାସ ହେବ ।

ଗୋଟିଏ ସା କୁ ବିବାହ କରିବାପାଇଁ ପାଇ
ଜଣ ପୁରୁଷ ଅଛିଲାଗ୍ନ ହେଲେ ସେ ପ୍ରାଣେ-
କଟି ଜାହାଜରେ ଥିଲା । କାହାକୁ ବିବାହ କରି
ବ ଏବିଷ୍ୟ କିଛିହଁ କୁରିବର କପାର ତାହା
କର ଡ୍ରାଙ୍କି ପରମର୍ଶ ପରିଚାଳନ । କପାନ
ତାହାକୁ ପାଇବି ତେଣୁ ପରିବାରୁ ପରମର୍ଶ
ଦେଇବ । ଏବି କହିଲେ ଯେଉଁ କିମ୍ବି କମ୍ବି
ଜଳରୁ ଉଠାଇବ ତାହାକୁ ଭୁମ୍ବେ ବିବାହ
କରିବ । କପାନଙ୍କ ପରମର୍ଶକୁହାରେ ସେ
ଜଳରେ ପରିଲମାଦରେ ଏ ଜଣ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା
କରିବାକୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ନେଇଁ ପାଇଲେ ଏଥବସ୍ତା-
ରେ ସ୍ଥାନେକୁ ତାହାକୁ ଟିକବରିବେ ତହିଁ
ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ସୁନ୍ଦରିଉପରମର୍ଶପରିଚାଳନେ କପାନ
କହିଲେ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଳରେ
ଥଇ ନାହାନ୍ତି ତାହାକୁ ବିବାହ କର । ସ୍ଥାନେକୁ
ତାହାକୁହଁ ବିବାହ କଲ ।

ପ୍ରେରିତ ପଥ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଉତ୍କଳସପିକା ସମ୍ବାଦକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ୍ଟ ।

ମହାଶୟ—

ଉତ୍କଳସପିକା ଗତ ପ୍ରଥମ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟ-
ବେଶନରେ ବିଭାଗମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ସୁଅର୍ଦ୍ଧ-
ବିଭାଗଟି କରିଥିଲେ ସେଥିବିଷୟରେ ମୋହର

ବିଭ ମନୋକାବ ସାଧାରଣକ ନିକଟରେ ବିଭକ୍ତ
କରିବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା । ଅପର ସବ ପାଇଁ
କାରେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାନ ଦିଅନ୍ତି ଭେବେ ତାହା
ପୁଣ୍ଡ ହେବ ।

ବିଭାଗମଧ୍ୟ ଏ ଦେଶର ଜଣେ ଉପରି-
ବେଶୀ ହୋଇ ଥିବା ଉତ୍କଳରେ ଏ "ଉତ୍କଳ
ଦେଶର ଉତ୍ସବପଥରେ ବେତେ ଇଚ୍ଛାକ, ତାହା
ମଧ୍ୟରେ କହିବାବେଳେ ସହିତ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ବେତେ ଉତ୍କଳମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ
ବିଭାଗାତୀ ଦେଶାନ୍ତରେ ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ବାହାର
ବାହାରେ ପରିଷ ହୋଇଗଲା । ଅର ଯେଉଁ
ଉତ୍କଳବେଶମାଜେ ଉତ୍କଳମଧ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ଦେଇ
ମନେ, ଅଲଗା ହୋଇ ରହିଥିଲେ ହେମାରେ
ସୁଧା ଉତ୍କଳର ଉତ୍ସବ କିମ୍ବର ବର୍ତ୍ତବନ୍ଦର୍ମ ବୁଝି
ପାଇଲେ । ସାରଣ୍ୟ ଓ ବିଭାଗମଧ୍ୟ ଦେଶର
ଜଣୋଦି ଅବସ୍ଥା ଜଣାଯିବା ବିଷୟ ଏବି
ବିଭାଗର ଉତ୍ସବ ମରଣ କାଳୁ କି ଅଛି । ତାହା-
କାର ରହିବା ବିଭାଗ ବା ଜାର ଅଦରବେଶରେ
ଲିପିପି ଏମନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ସବରେ ହୁଅନ୍ତିରେ
ବିଭାଗ କଥା ଅଛି, ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଅଛି, ଦେଶ
ଶାଶ୍ଵତ ଅନୁଗୀରେ ଦେଶାବରେ ଅଲଙ୍କାର
ହେବାରେ ହେବାରେହେଁ ଶୋଭାର୍ଥ ଉତ୍ସବ
ହୋଇ ଯାହିଁ କରି ଅନୁଭବ ହୋଇ ଆହୁ ।
ଯେଉଁ ମାଜେ ବିହାର ରହିବାରେ କାହାରେ
ବିଭାଗ ଅବସର ପାଇବାରେ କାହାରେ ବିଭାଗ
ଦେଇ ପାଇବେ ଯାହିଁ ।

କବି, ଜାହାଜ ରତ୍ନାର ହୁଅନ୍ତିର ମଧ୍ୟରେ
ଓ ଉତ୍କଳବିଭାଗ ରହିଥାର ଯେଉଁ ଯେତ୍ରମାଜେ
ତାହା ପରିଅନ୍ତରୁ ସେମାଜେ ବବିଜର ଉଚ୍ଚ-
ଦିଗ୍ବୂର ପରିତ୍ୱର୍ପ ପାଇଥିବେ ।

ଆହୁର ଗୋଟିଏ କଥା ମନେ ପଢ଼ିଲା । ବିଭାଗ
ମହାଶୟ ମୁଖର ପାଠ କର ମରର-ଅର ହେ-
ବେ, ନା କାହାର ସମାଜେତା ପାଇଁ ଉତ୍କଳଗଲେ?
ବିଭାଗ ଯେତ୍ରମାଜେ ଉତ୍କଳମଧ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍କଳଗଲେ?

”୨୦୧୮” } । ୧ । କଣେ ଉତ୍କଳମଧ୍ୟକ
ବିଭାଗ }

ବିଭାଗ ।

ଏହାକାର ସବସାଧାରଣକ ଉତ୍ସବରୁ ଯେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ବିଭାଗ ହୁଅରେ ଏ ମୋହି ବିଭାଗ ଅଛି ।
ଯେଉଁ ମାଜେ ଉତ୍ସବରେ ପଦବୀରେ ରହାଏ ହେବାରେ
ସେମାଜେ ଅବାର ଦେଶର ସାମର ପଥମ ହୁଅରୁଥିଲେ
ବିଭାଗ ହୁଅରେ ପଦବୀରେ ସେମାଜେ ହୁଅର ବିଭାଗ ।

”୨୦୧୮” } ଶି ବିଭାଗାର ଉତ୍ସବରୁ
ସୁପରିଫିଲ୍ ବିଭାଗ ।

”୨୦୧୮” } ଏହା ଉତ୍ସବରେ ବିଭାଗରେ ବିଭାଗ
ବିଭାଗ ବିଭାଗ ବିଭାଗ ବିଭାଗ ବିଭାଗ ।

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସ ୧୦୮

ସ ୫ ଜୟ

୩୧, ଇଥି ମାହେ ପେବାର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମୁଖ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଇବାର ଏକାକିରଣ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରେଣ୍ଡ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟବେଳେବର୍ଷକୁ ଟ୍ରେଣ୍ଡ
ମଧ୍ୟବଳୀରେ ଡାକମାସୁଲ୍ୟ ଟ୍ରେଣ୍ଡ

ଏଥର ଇଂଲିଶର ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ଓ ରଜନୀତି
ବରତବରସ୍ତୁତି ଅଧିକ ଜାନୋଯୋଗା ହେ-
ବାର ଦେଖାଯାଏ । ତାରତାବରେ ସଂବାଦ
ଅବିଅଛି ଯେ ରବିଷ୍ୱତ୍ତ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ନିବାରଣର
ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପ୍ରିବ କରିବା
କାରଣ ତବିଜଣ ଅଥବା ପାଞ୍ଜଣ ସ୍ଵାଧୀନ
ମେଲ୍ ବନିଶିର ସ୍ଵର୍ଗ ନିସ୍ତର୍ତ୍ତ ହେବେ ଏପର
ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉପର
କାହାର ଏଥର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ବିଗର ନିମିତ୍ତ
ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ କରିଛା ବନ୍ଦିବ ।
ଆମେମାହେ ରହିଥାଏ କିମ୍ବା ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଲାଗିବ
ତୃଷ୍ଣାଧୀନ କରି ଉଣା କରିବା ବିଷୟରେ
ଗୋଟିଏ ବନିପକ୍ଷ ବସିଲେ କିନ୍ତୁ ରହି ଥିଲା ।

ଦୂରସ୍ତ ସୁବି ନିମନ୍ତ୍ବ ରଘୁନେତ୍ର ହୋଇ
ଥିଲା । ବୁଝାଯିମାନେ ଅତ୍ରିଯୋଜନେପଲକୁ
ଅଧିକାର କରି କହିଥାଏନୋପରି ଦିଗକୁ
ଅଗ୍ରହର ହେଉଥିଲା ଦିଲ୍ ରହିଦନରେ
ଅଗ୍ରହର ହେଉଥିଲା କରି ପାରନ୍ତି । ଏଣେ
ସେ ଜନବକୁ ଆନନ୍ଦ କରି ପାରନ୍ତି । ଏଣେ
ଇଂଲିଶର ବଜନ୍ତିମାନେ କାହା ଅଗ୍ରହରେ
ଲେଖି ଅପଣା ସ୍ଵାର୍ଥରକ୍ଷା ସକାମେ କି କରିବେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରିବିକର ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏବିଷକ୍ଷ
କରିବା ଓ ଏକପକ୍ଷ ନିରାପେକ୍ଷ ରହିବାର
ମତ ଦେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସୁରର ବଜା ଅଧିକ
ମତ ଦେଖାଯାଏ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦୁମ୍ପରାଗରରେ
ଦେଖାଯାଏ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦୁମ୍ପରାଗରରେ

ଯାଇ ଗାଲିପୋଲ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅଦେଶ
ପାଇଥିଲେ ପୁଣି ସେ ଅଦେଶ ରହିବ ହେଲା ।
ତୁର ଏକ ଦିନରେ ସବୁକଥା ଜଣା ପଞ୍ଚବ ।
ବୁଝାଧୀନ କି ବିଷୟରେ ଦୂରସ୍ତ ସହିତ ସନ୍ତିତ
ହେବେ ତାହା ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି ।

ଏଥୁପୂର୍ବ ଏବି ପଦିକାରେ କଟକ କଲେଜର
ବେଳେକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଦର୍ଶକ ବିଷୟରେ
ଜଣ୍ମିଏ ପଦ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଶୁଣିଲୁଣ୍ଟ ଯେ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଳବାର ହେଲା ନାହିଁ । କଲେ-
ଜର ପ୍ରନ୍ଥପଲ ପାହେବ ଉଚ୍ଚେକ୍ଷକଙ୍କ
ପାଶକୁ କି ଅନୁରୋଧପଦ ଲେଖିଥିଲେ ମାଧ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ରେ କିନ୍ତୁ ଫଳ ଦେଲା ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚେକ୍ଷକ
ଅଞ୍ଜି ଦେଲେ ଯେ ତନମାଧବ ବାକୁ ଅନ୍ୟ
କରି ଜାଲ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବେ ବିଷୟକେ ।
ଏ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଅମେମାନେ ପଠାନ୍ତର ପାର
ନାହିଁ । କଣେ ସୁରୁଣା ଶିକ୍ଷକ ଦିକା ଥୋଷ-
ରେ ବାହାର ମର ଅଛି କଣେ ଦାଣ୍ଡରୁ ଅବି
ଭାବା ଜାଇବା ଥକରକୁ ମାଉ ବସିଲା । ଅଛି
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ସମ କି ହେଲେ ଏପରି ଫଳ
ବାହାରବା କଠିନ ଅଛି ସେଇଁ ଦୂରୀତଙ୍କର
ଦେଇକ ଉଣା ହେଲା ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଆମେମାନେ ଅବା କି କହିବୁ । ଯେବେ
କଲେଜର ପ୍ରକାଶପଲ ବାସ୍ତବରେ ନ୍ୟୁନ୍ଦିବନ୍ତ
ଲୋକ ଥିବେ ଭେବେ ସେ ଅପଣା ଦେଇକ
ଉଣା କରି କିନ୍ତୁ ସଂବାଦ ଜବାର୍ଦିମେଣ୍ଟକୁ
ଥିବା ରଘୁନେତ୍ର ଓ ପଲ୍ଲେଜ ଦାର୍ଶକଲିପକୁ

ପଠାଇ ଥିବେ, କାରଣ ଯେବେ ଟ୍ରେନ୍ଡ ବର୍ଷର
ଶିକ୍ଷକର ଶିକ୍ଷାରେ ଥିବା ପିଲାମାନେ ଏବରସ୍
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଆଶାନୁରୂପ ଜାରୀର୍ଥ ନ ହେଲେ
ତାହାର ଦେଇକ ଉଣା ହୁଅର ଜେବେ କିମା-
ରାଗ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷକର ମନଧଳ ହୁଅର ତାହାର
ଦିଗ୍ନ କି ହେବ ? କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବବଥା ମନେ କଲେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଯାହାରେ ପାନସାନଙ୍କର
ଦେଇକ ଉଣା ହୁଅର ଜହିରେ କହିବୁ କହିବୁଙ୍କର
ବୁଦ୍ଧି ହୁଅର ।

ଗଲ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ ଗକେଟରେ କି, ଏ,
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଫଳ ବାହାରିଥିଲୁ ମାଧ୍ୟ କଟକକଲେ-
କର ଜାମ କିନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏଠାରୁ ପାଞ୍ଜିକା
କିନ୍ତୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଦେବାଧାର ବଲିବାକୁ ଯାଇ-
ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଏଥରୁ
ଭଲଫଳ ମିଳିବ ନାହିଁ ପ୍ରକାରରେ ତାହା ପଟିଲ
ଏଥର କିନ୍ତୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଅଛି ଏହି କି ? କିର୍ତ୍ତନା
ତେଜମାର ଦେଇଗୁଡ଼ିଏ ହୋଇ ଅବାରା
ବିଦ୍ୟ ହେଲା ଏବଂ ଏଣିକ ଯେବେ କଟକ
କଲେଜ ପ୍ରକାର କଲେଜ ପରି ନ ହୁଅର
ଜେବେ ଅତ୍ର ଗୁଡ଼ିଏ ଟଙ୍କା ଅନର୍ଥକ ବିଦ୍ୟ
ହେବ । ଯେତେଟଙ୍କା ଏହି କଲେଜରେ ମାଟି
ହେଲା ଯେବେ ତେଣିକ ଟଙ୍କା ପାଣ୍ଟିହୋଇ

ଅରୁ ଦୂର ଚନ୍ଦ୍ରା ବୃତ୍ତି ଦିଅ ସିବାର ନିସ୍ତମନ
ହୋଇଥାନ୍ତା ଭେବେ କେତେ ଉପରି ର
ହୋଇଥାନ୍ତା । ଯେତେବେଳେ ବପାର ମହୁର
ଭେବେବେଳେ ଶ୍ରୀଧନ ସୁଦା ବାର୍ଯ୍ୟର
ଅବ୍ଦି ନାହିଁ ।

ବିଜଳାର ଲେଣ୍ଡିନେଣ୍ଟ ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ
ଅଧିନ ଶତାବ୍ଦୀଶ୍ଵରେ ସହ ଟେଲ୍‌ଫନ୍ ସାଲରେ
ଯେଉଁ ବନ୍ଦିମାନେ ଅଗଣା ବିଜଳିନେଣ୍ଟରେ ସା-
ଖାରଣ ଉପକାର କର୍ମମାନ କର୍ମଣ କରିଅଛନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଉପରି
ଦିଇ ଏବ ଭାଇବା ବିଜଳା ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ
ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ ପ୍ରବାଣିତ ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଉଚ୍ଚରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ମୋଟରେ
ଟ ୨୨୮୫୫ କାର ବାର୍ଯ୍ୟକର୍ମଣ ହୋଇଅଛି
ବିଜଳିନ୍‌ର ଜଣ୍ଠରେ ସବାପେକ୍ଷା ଅସବ
ଅର୍ଥାତ୍ ଟ ୨୦୦୨୫ କା । ଏପକାର କର୍ମରେ
ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି । ବର୍ଷମାନ, ପ୍ରେସ-
ଟେଲ୍‌ଫନ୍ ଓ ପାତ୍ରକା ଜଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଚର ଅ ଟ
ଅରୁ ସମୟ ଜଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଚର ଜଣା ବ୍ୟୟ
ହୋଇଅଛି । ଡେଣା ଜଣ୍ଠରେ ଉପକର ହାନି-
ରେ ମୂଳ୍ୟ ପତ୍ରାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ
କାମକ ବାଲେଶ୍ଵର ହେତୁ ଏ ଭାଇବାରେ
ଡେଣାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଥାନ୍ତି । ବେଠାଲେବେ
ଏପକାର କର୍ମରେ ଟ ୧୫୨୭ କା ବ୍ୟୟ କର
ଅଛନ୍ତି ଏଠାରେ ଶାମଣ ଶାରେତମଣି ଦେଇ
। ଏ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହଲଦିଅପଦା ବଜାରରେ
ଟ ୧୦୫୯ କା ବ୍ୟୟ କର ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷଙ୍କ
ଶେଳାର ଅଛନ୍ତି ତେ ପାଇବା ମୌଳି
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଗାନ୍ଧବେହେବା ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷଙ୍କା-
ରେ ଟ ୧୦୦୦ କା ବ୍ୟୟ କରିଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭା-
ମନରେ ବରପଦା ହାନିନୋଇ ଏହପରି
ଏବ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଟ ୨୫୫୫ କା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଅରୁ ଭେବେଲୋକ ମୁଖୀ ପାଞ୍ଚଶଙ୍କା ଲେଖାର
ଅଧିକ ଉଚ୍ଚର ଜଣା ଜଣି କର ଘୋଖା
ଶେଳାର ଅଛନ୍ତି ସ୍ବାକ୍ଷାରକୁ ସମ୍ପର୍କ ନାମ
ପ୍ରକାଶ କର ନ ପାରିଲୁ । ଡେଣାରେ ସାଥରଣ
ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲେଶ୍ଵରଟଙ୍କା
ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଇଅଛି ।

ସନ୍ ଟେଲ୍‌ଫନ୍ ୨୭ ସାଲର ଶିକ୍ଷାବିଜଳାର
ବାର୍ଯ୍ୟ ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ ମାନ୍ୟବର ଲେନ୍‌ଟ୍ରି-
ନ୍‌କ୍ଲାସ୍ କର୍ମକାର ମନ ବାହାରିଅଛି । ଉଚ୍ଚର
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏ ବିଜଳାର କାର୍ଯ୍ୟ ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ
ମନୋମାନ ହୋଇଥାର ଜଣା-
ଯାଏ । ଉଚ୍ଚରେ କିମ୍ବରେଣ୍ଟ ଶିକ୍ଷା
ନିର୍ମିତ ଯେମନ୍‌ପ୍ରତି ଉପାୟ ଅଛି ଉଚ୍ଚର ଫଳ
ଦେଖି ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ ସନ୍‌କ୍ଲାସ୍ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ବେଳର ମୈମନ୍‌ଗୋଟିଏ କରିଅଛି ଯାଏ
ଉଚ୍ଚର ଉଚ୍ଚର ପକ୍ଷରେ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ ଅନୁକ୍ରମ ଆନନ୍ଦ ବିଷୟ ଏହି
ଯେ ଏ ବିଜଳାର ସମୟ ବ୍ୟୟ ୪ ୪୫,୫୦୦୦
କା ହୋଇଥାର ଏଥିମାତ୍ର ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ ୪ ୨୫,
୨୫,୦୦୦ କା ଓ ଲେବେ ୪ ୧୫,୨୦୦୦ କା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏଥିପୂର୍ବ କର୍ମ ଲୋବମାନେ ୪ ୧-
୨୮,୦୦୦ କା ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ଲେ-
ପ୍ରତିକଣ୍ଠା ଗବ୍ରେନ୍‌ର ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି କି
ଲେବମାନେ କେବଳ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ବିଅଯା-
ଉତ୍ସବ ଶିକ୍ଷାକୁ ପରିବାର କରୁଥିବ ଏକନ୍ତୁ
ନୁହେ ସେମରୁ ବିଦ୍ୟାଲୟର ବ୍ୟୟର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ
କେବାରୁ ଉଚ୍ଚର ଅଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାବିଜଳାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ବାର୍ଯ୍ୟର ବିସ୍ତାରିତ ସମାଲୋଚନା ପୂର୍ବ ଲେ-
ପ୍ରତିକଣ୍ଠା ଗବ୍ରେନ୍‌ର ଏହି ମନ ବ୍ୟୟ କରିଅଛନ୍ତି
କି ଏ ବିଜଳାର ବାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ପରିବାର କରିଅଛନ୍ତି
ଏବ ହୋଇଅଛି ଏବ ଆହୁର ଉଚ୍ଚର ହେବାର
ଆଶା ଦେଖାଯାଇଅଛି । ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଦେଖେ
ଏହିନା ଏ ବର୍ଷର ପ୍ରଥାନ କଥା ଅଟର । ଗୋ-
ଟେଲ୍‌ଫନ୍ ଯେ ଲୋବମାନେ ନାହା ଶେଳାର
ବିଦ୍ୟାଲୟ ନିମନ୍ତେ ଅଥବା ଟକା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବ ଅନ୍ୟତି ଏହି ଯେ ବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟାଲୟର
ପରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ
ପରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ

ବେମାକେ ଭରତ ହୁଅର ଏଥିରୁ ଅଗଣା କ୍ରମ
କାଣିଗାରିବେ । ଏଠା ଲେବେ ଯେମନ୍ତ ଶିକ୍ଷା
ବରତାର ଉଚ୍ଚର ଲେମନ୍ତ ବ୍ୟୟର ସହବାବୁ
ପ୍ରସ୍ତର । ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ ପ୍ରଥମେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତର ହେବାର ଶିକ୍ଷାର ବ୍ୟୟର ଯେତେ ହେଉ-
ଅତିରିକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପଢି ଅସବ ଅବର କରୁଥାଏ
ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ ଗବ୍ରେନ୍‌ରେ ଗୌରବର
କଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟିଲାଏ ଏଥିପାଇଁ ବ୍ୟୟର ବରତବର୍ଷ ବାସ-
ମାନେ ତରକାର କରିଛି ଥିବେ ।

ନୁହେ ଲୋବମାନ୍ ପାବସ୍ ଅନନ୍ଦର
ପାଶୁଲିପି ଗଭେପ୍ରାହର ନନ୍ଦା ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ
ବାହାରିଅଛି ଉଚ୍ଚରେ ହେମ୍ବରୁ ଯେ କରିବାର
ନଗର ତୁତା ବିଜଳାରକାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସ୍ଥାନରେ
ଭଲିକ୍ରମ ଦରରେ ପାବସ୍ କିଅସିବାର
ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଅଛି । ସଥା—

ବିଜଳା ନଗର ଜୀବ ବିଜଳାର
ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଣ୍ଡିନ୍‌ର ବବର୍ତ୍ତର ସାହେବଙ୍କର
ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ
ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ
ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ
ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ

୧ । ପ୍ରଥମଶେଳୀ—ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରାକ୍ଷାକ
କାଣ୍ଠ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ହରଦାଗର, ବିଗକ୍ରର, ଥୋକ
ବିନେତା, ପଲକ, ଦୃତତୁଳ୍ୟ ଶିରାକ କଲ-
ବାଲ, ତଳା ବରଜନେବା ବ୍ୟବବାୟୀ, ତାହା-
କର ସ୍ଥାନ କଲ କ ଯେଷବନ୍ତାମା ୨୦୦୦ କା

୨ । ଦ୍ୱିତୀୟଶେଳୀ—ବାଣିଜ୍ୟକା ବ୍ୟବ-
ବାୟରେ ବିଯୁକ୍ତ ଯେତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିକ୍ରିକୁ
ବିଲେଖିର ପାହେବ ପ୍ରଥମଶେଳୀର କୁକୁର
ବିନେତା ବୋଲ ଧରନ୍ତି ୨୦୦୦ କା ।

୩ । ତୃତୀୟଶେଳୀ—ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବବାୟ-
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଯୁକ୍ତ ଯେତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିକ୍ରିକୁ
ବିଲେଖିର ପାହେବ ପ୍ରଥମଶେଳୀର କୁକୁର
ବିନେତା ବୋଲ ଧରନ୍ତି ୨୦୦୦ କା ।

୪ । ଚତୁର୍ଥଶେଳୀ—ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବବାୟ-
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଯୁକ୍ତ ଯେତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିକ୍ରିକୁ
ବିଲେଖିର ପାହେବ ଦ୍ୱିତୀୟଶେଳୀର କୁକୁର
ବିନେତା ବୋଲ ଧରନ୍ତି ୨୦୦୦ କା ।

୫ । ପ୍ରଥମଶେଳୀ—ପ୍ରଥମଶେଳୀର ବୋଲ-
ଏବ ଦ୍ୱିତୀୟଶେଳୀର ମଧ୍ୟରେ ହେବାର ବୋଲ-
ଏବ ଦ୍ୱିତୀୟଶେଳୀର ପାହେବ ପ୍ରଥମଶେଳୀର
ବିଯୁକ୍ତ ଯେତେ ପ୍ରଥମଶେଳୀର ବୋଲ-
ଏବ ଦ୍ୱିତୀୟଶେଳୀର ପାହେବ ପ୍ରଥମଶେଳୀର
ବୋଲ ଧରନ୍ତି ୨୦୦୦ କା ।

ତା , ରଖ ଫେରେଣ୍ଟା ମନ୍ଦ ୧୯୭୮ ମସିହା

ଉତ୍କଳସାହିକା ।

୬ । ପରିଶୋଧନୀ—ଦ୍ୱାଳୁପୂର୍ଣ୍ଣଶୋଶର କୌଣସି
ମୁଦ୍ରଣପିତାଲିଟିର ବି ନଗରର ବି ଶ୍ରାମ ସମା-
ରେହ ମାନ୍ଦର କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ବି ଜୀ-
ବାର ବି ଶିଳ୍କଚର୍ମ କର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଖ-
ରସ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ କୌଣସି ଶ୍ରୋମନ୍ଦରେ ଥର
ଯାଇ ନାହିଁ । କୌଣସି ଶ୍ରୋମନ୍ଦରେ ୩୧୫ଙ୍କା ।

୨ । ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ମୁଦ୍ରଣସଥି-
ଲିଖିବ ବା ବଗୁରି ବା ପ୍ରାମ ସମାବେଶର
ପାମା ଦାହାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀୟ କି ବାର-
ବାର କି ଶିଳ୍ପିକର୍ମ ଦର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଧାର୍କସ
ଥୁବୋକୁ କୌଣସି ଶୋଣୀ ମଞ୍ଚରେ ଧୟ ଯାଇ
ନାହିଁ । (ଏମାଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ସେଉଁ ମାନେ
ଫେରିବର ନୀତି ବିଷୟ ବିବରି କରିବି ସେ-
ମାଙ୍କୁ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନୀତି ବାର-
ଗରଙ୍କୁ ମଞ୍ଚ ଧରିବାକୁ (୬୬) ୧୯୯୩ ।

କୁଳସଙ୍ଗଳୀ ଏବଂ ରେଲବାଟ୍ ।

ଏକ ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ ଉତ୍ତାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର
ଏହି ପ୍ରକାର ଚେତନା ଉଦୟ ହୁଅର ।
ଓଡ଼ିଆ ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ ଉତ୍ତାରୁ ଜଳପ୍ରଣାଲୀ ପ୍ରତି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଞ୍ଜା ଓ ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ
ନିବାରଣର ଲାହାର ମୋଷ ଉଥାୟ ବୋଲି
ଆର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଲଞ୍ଛମେଓ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଥିବା
ସମୟରେ ଜଳପ୍ରଣାଲୀର ସାଥୀ ପ୍ରାଦୀର୍ଘାବ
ଦେଖାଗଲା । ଲହାରରୁ ବେହାରର ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ
ମେଘରେ ଲଞ୍ଛନର୍ଥବୁନ୍ଦେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ
ଜଳପ୍ରଣାଲୀ ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ ନିବାରଣର ପ୍ରକୃତ ଉପାୟ
ନୁହର ମାଧ୍ୟ ରେଲବାଟ ଏକ ଜହାନ୍ତି ସମର୍ଥ ।
ଏହି ମତକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନକ କରି ସେ ଜଳପ୍ରଣାଲୀରୁ
ମନ୍ଦରୁ ଅନ୍ତର କରି ରେଲବାଟ ବିପ୍ରାର ବିଷ-
ସରେ ମଜୋଯୋଗୀ ହେଲେ । ସେହି ସମୟରୁ
ରେଲବାଟର ଅସଫଳାରୁ ଏବଂ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ ଯେହି ମନ୍ଦର ଯଥାର୍ଥ ଘୋଷକତା
କରିବାକୁ ମନ୍ଦର ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ ଇଂଲଣ୍ଡର ନୋ-
ହରିଅଛି । ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ ଇଂଲଣ୍ଡର ନୋ-
ହରି ମନ୍ଦର ଗରଜବର୍ଷଦିଗକୁ ଆବରଣ
କରିଅଛି ଏବଂ ଦୂର୍ଲଷ୍ଟ ନିବାରଣ ଉପାୟରେ
ଅନେକ ଲୋକ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବକ୍ତ୍ଵା
କରୁଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖି ଯେ କେ-
ତେବେ ପ୍ରଧାନଙ୍କେ ଜଳପ୍ରଣାଲୀର ବିପ୍ରାର
କଷ୍ୟରେ ଅନେକ ସ୍ଥଳୀ ଦେଖାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଶ୍ଵରୁ ଜହାନ୍ତି ପରମର୍ଗ ଦେଉଥିଲା । ଯେବେ
ସେ ପରମର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାଣି ହୁଅଛି
ତେବେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଉତ୍ତରବର୍ଷବିମାନକୁ

ଅମ୍ବମାନେ ପରି ମନସ୍ତୁଧ କରିବାକୁ ହେବ ।
ମ୍ୟାଥ ଆମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ଦପୂର୍ବ ଦେଖୁଅଛୁ
ଯେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁ ସେପରି ମଜ
ପ୍ରଦଶ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାହାକୁ ଓ ମଜମାସ-
ରେ ନୂତନଟାକୁ ଏକର୍ବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଙ୍ଗ-
ରେ ମହାମାଜ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍଩ର ଚକରିଲ ଓ ଅପର
ସର୍ବଦାକେ ଉପେକ୍ଷରେ ପାଥାରଣ ନିର୍ମିଣ
କାର୍ଯ୍ୟର ମହା ଯେବମସ୍ତୁ ମଜ ପ୍ରକାଶ କରିଥ-
ିଲୁ ତହିଁରୁ ଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କାହାମାଏ ଯେ ଜଳପ୍ରଣା-
ଳାର ସବୁଗୁଣ ସେମାଜକୁ ଜଣାପାଇଥାଏ ଥାର
ତହିଁର ବଢ଼ ଆଗ୍ରହ କାହିଁ ଏଥର ରେଲ-
ବାଟର ଉଠିଯା ଓ ତାହା ହେବା ଉଚିତ
ଅଟ୍ଟଇ । ଗେବଳିତ୍ତର ମହାମଧ୍ୟ କହିଥାଇଁ ଯେ
ଭାରତବର୍ଷର ଯେତେ ତୁମରେ ଜାହେଥାପ-
ଯୋଗୀ ଗମ୍ଭେର ଗୃଷ୍ମ ହୃଥର ତହିଁର ଫଳ
ଏତେ ଯେ ଅର୍ଦ୍ଧକ ଦେଶରେ ଦୂରୀକ୍ଷ ପରିଲେ
ଅପର ଅର୍ଦ୍ଧଦେଶର ଫଳରେ ସମସ୍ତକର
ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ହେବ । ସ୍ତରଙ୍କ ତୁମର ଉତ୍ସା-
ହିତା ଯାକୁ ବତାଇବା ଅପେକ୍ଷା ଯେତେ ଗମ୍ଭେର
ଜକୁ ହୃଥର ତାହାକୁ ଦେଶଯାତ୍ର ବାଘୁବି
ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ହତକର ଓ ଏହା କରିବାକୁ ଏକ
ରେଲବାଟ ସମର୍ଥ । ସେ ଆହୁର ଦେଖାଇଅଛିନ୍ତି
ବିଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ଅସ୍ତରଙ୍କ
ପ୍ରଳରେ ଜଳପ୍ରଣାଳୀ ହୋଇ ନ ପାରେ
ଯେବେ ସବୁ ସ୍ରଳରେ ଜଳପ୍ରଣାଳୀ କରିବାକୁ
ହୃଥର ତେବେ ନିତାନ୍ତୁପକ୍ଷରେ ଏଠାରେ
ଟ ୨୦,୦୦,୦୦,୦୦୦ଟା ବ୍ୟଧ କରିବାର ଅବ୍ୟକ
ଶକ ଓ ତହିଁର ସ୍ଥଥ ଯାହା ପଞ୍ଚବ ତାହା
ଦେବାକୁ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଣାନ୍ତି ହେବ ଏ ଅବ୍ୟକ
ପ୍ରାରେ ଜଳପ୍ରଣାଳୀଦ୍ୱାରା କାହିଁ ଉପବାସ
ହୋଇପାରେ । ଏହପରି ଅନେକ ସକ୍ରି ଦେ
ଶାଇ ଜଳପ୍ରଣାଳୀର ପଞ୍ଚପାଦିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଧ-
ଦସ୍ତୁ କରିଥାଇନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଏପକାର ମଧ୍ୟ
ପାଠ କରି ହେବଳ ଏହି ମନରେ ଭଲୁଆଏ
ଯେବେ ପଦାରୁ ଏହିମତ ଗବର୍ଣ୍ନଦେଶ୍ୱରଙ୍କ
ହୋଇଥାନ୍ତି ତେବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଜଳପ୍ରଣାଳୀ
ଦେବ ଏତେ ହତହିଁରେ ପଞ୍ଚ ନ ଥାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟ
ଏତେକଳ ଗୋଟିଏ ରେଲବାଟ ଡ୍ରାଫ୍ଟାରେ
ଫିଟିଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ନାଲ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର କାହା
ହେଲା । ନା ଏହା ଯୋଗେ ଅବ୍ୟକ ଗମନ
ଗମନର କୌଣସି ପ୍ରକାର ସୁଧିଥା ହୋଇଥା
ନା ଏହାଯୋଗ୍ରେ ରେଲବାଟ ନିର୍ମିଣ ହେବା
ଅଗ୍ରା ଅଛି । ଆମ୍ବେମାନେ ମୁଗଳବନୀ ବା

ରେଲ ଅଣିବାର ଆଗା ଛାତ କହିବାଟରେ
ଜାହା ଚଳାଇଥାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁଁ । କର୍ମ
ଉଣା ଯୋଗରୁ ଜାହା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅବଧ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
ଦେଇଲେ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀସୁକ୍ର ବିନୟସ ପାହେବ ଚତୁର୍ଦ୍ରମର କମିଶ—
ନର ହୋଇ ଯାଉ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ମାତ୍ର
ଜା ୩ ରଖେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୀରୁ ଯାଏ ବରିବେ
ବୋଲି ଶୁଣ୍ୟାବ ।

ବିଜ୍ଞାନର ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟର ଏଠାକୁ ପୀତ୍ର
ଅସିବାର କଥା ହେଉଥିଲା । କଟକ ବ୍ୟାଲେଜର
ଥରେ ଦେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଗର ବି, ଏ ପଣ୍ଡାରେ କଟକର ଶାସମାନେ
ଅଛୁ ବିଦ୍ୟାରେ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞ ପାଇଥିଲେ ଜି-
ହିଁର ସବୋତ ସୀମା ୧୦ ଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାରେ କପର ଅଜ୍ଞ ପାଇଥିଲେ ଜାଣିବାର
ମାନସ ରହିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥରୁ ଯେ ବାବୁ ଯଦୁନାନୀ
ଗୋପ ବୁନ୍ଧନର ଭାଗ କର ଜମିଦାରୀ ବି-
ନ୍ୟ ବର ଯେଉଁ ଉତ୍ତାଇଗଛିଲାର ଟଙ୍କା ଜମା-
ବରଥିଲେ ତାହା ବାହାର କର ନେଇଥିଲାକୁ ।
ଏଥର କାରଣ ବିହି ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦାଳରେ ବୃଦ୍ଧିକର ଦର ବିଶ୍ଵରୁ ଜଣା
ହୋଇଥାଏ ଉଥାତ କୃଷ୍ଣା ଓ ନେହେର କି-
ଲାରେ ସବେ ସତ୍ୟସେବର ରହିଥାଏ ଦେବିଳ
ଦଶିଶ କେନାରୁରେ ପ୍ରାୟ ସେ ୧୦୫ ହୋଇ
ଅଛି ।

ଏଥେ ମଧ୍ୟରେ ଲୈପ୍ତନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଶ୍ରାସ୍ତୁ
ଇତ୍ତନ୍ତି ବାହେବ ଅଧିକା ବୋଠି ଠାରେ ଏବଂ
ଭାଷା ନାଚମାଳା ଦେଉଥିଲେ । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ
୧୯୦୦ ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ୟତଃ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ବେଳେ
ଗନ୍ଧିଏ ଦେଗୀଥି ଭାଗୁଲେବ ମଧ୍ୟ ଆମହିତା
ପାଇଥିଲେ । ବୋଠି ବଜା ବିମଳାରିଗୁଡ଼େ
ସୁହିତ ହୋଇଥିଲୁ । ଓ ଅଲୋକମାଳାରେ
ଫୁଲମଳ ଦିଗୁଥିଲା ।

ସବୁର୍ଗର୍ଥ ଟେକ୍ଷିଲ୍ ଗଜମାସରେ କଲିବ
ତାକୁ ଅସିଥିଲେ । ପ୍ରବଦନ ଅନେକ ହଦ୍ଦି-
ଲେବକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ଦେଲେ ଓ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ସ-
ମସ୍ତ ଲେବକୁ ଅବର ଓ ସେହିପୂର୍ବକ ଅଳାପ
କର ଚରାର୍ଥ କଲେ ।

ପାଇକପତାର ବ୍ରଜ କୁମାର ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରଜାଥ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ପତ୍ର ଶାଇରାବର୍ତ୍ତ ଉଣା କର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଗଲାବ ଦେଲେ ନାହିଁ । ପରି
ବର୍ତ୍ତ ସ୍ଥଳରେ ପୂରମାବ କାରାବାବ ଓ ପଞ୍ଚମ
ହଜାର ଟଙ୍କା ଧରିବର୍ତ୍ତରେ ପନ୍ଦରବଜାର ଟଙ୍କା
ଅର୍ଥଦଶ ବିଧାନ କଲେ । ଏ ବିଭାଗରେ କେ-
ଶାୟ ଲୋକମାନେ ସମ୍ମାନ ଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦାକରୁ ଥର ଗୋଡ଼ିବ ଶୁଳ ସଂବାଦ
ଅସିଅଛି । କେତେବେ ସୁଲରେ ପଛ ବର୍ଷ
ହେବୁ ମାଟି କିଜ୍ଞା ଥିବାରୁ କଣ୍ଠ ଯାଉଥିବା
ଫସଲର ମୂଲ୍ୟ ଥର ଏକପ୍ରସ୍ତୁ ଫସଲ ନିର୍ଦ୍ଦି-
ବାର ଥିଗା ହୋଇଥାଏ । ଏ ଫସଲ ପୁଣ୍ୟର
ନ ହେଲେବେ ରହିର ଚର୍ଚାର୍ଥାଙ୍ଗ ହେବାର
କରିଯା ଅଛି । ପୁଣ୍ୟ ଉଦ୍‌ବାର ଏ ଘରଜାତି
ସାମାଜିକ ବୃତ୍ତିଗାର ଜୀବନ ନିର୍ମାଣ ।

ଗୁରୁମାସ ତା ୨୭ ଉଦ୍‌ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟକାରୀ
କଣାୟାଏ ଯେ ମୋଜିମା ତାମର ଲୋକମାନ—
କିର ଉପରେ ଯେତେ ଠଙ୍କା ଅର୍ଥବିଶ୍ଵ ହୋଇ
ଥିଲ ଜାହା ସେମାନେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏକ
ସେମାନେ ଯେତେ ତାବ ଲୁଣ୍ଡି ନେଇଥିଲେ
ଓ ବନ୍ଧୁବଳକୁ ମାର ପକାଇ ଜାହାକର ଅ-
ସାଧ ନେଇ ଥିଲେ ଜାହା ସମସ୍ତ ଫେର ଦେ-
ଇଅଛନ୍ତି । ବେଳ ବେତେକ ସାମାଜିକ ଜ-
ସ୍ଥ ଅଛି ଉହଁର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଲେ ପଲ-
ଠନ ସାମାଜିକ ଫେର ଆବଶ୍ୟକ । ଅଭିବଦ
ନାଗାପଣ୍ଡତର ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେସ୍ରେଲ୍ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ ।

ପ୍ରକ୍ଷତିଦେଶରେ ଗତବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୫୯୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ମୂଳର ଦୟାଧିନୀର ଜର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲ ଓ ଦୟା-
ଦୟା ବଜଳା ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରାୟ
୩୭୬ ମୂଳର ଦୟାଧିନୀର ଜର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରକ୍ଷତାରେ ଏତେ ଦୟାଧିନୀର ଜର୍ତ୍ତ ହେବାର
ବାରଣ ପିକା ଅଛି ।

ଗାନ୍ଧି ବାଦସାହ ମଦତର କିମ୍ବରେ ବଢ଼ି
ଯହିଲାକ ହୋଇଥାଇଛି ସମ୍ମର ଏକ ବଜାରାକୁ
ଏହି ବିଷୟରେ ବାହାରିଥାଇ; ସରକାର ନୂହର
କିମ୍ବାଳମୂର୍ତ୍ତି ଘର ଏକ ପେନ୍‌ଡକ୍ଟର ଏଥର ବ୍ୟ-
ବହାର କିମେବରୁପେ କିମେଥ୍ ହୋଇଥାଇ
ଆଜି ତେବେ କିମ୍ ମଦତ ଆଇବ ?

ପର୍ବତୀରେ ଘନିରେ ଲୁଗା ପୁଣିକାର ଦୂର-
ମତ ବାହାର କରିଥିଲୁକୁ । ଏ ଲୁଗା ପଞ୍ଚମୀ ରୁ
ଗରମ ଏବଂ ଅଜଳ୍ପୁ ଶିଖିଲା ଅପର । ଏଥା
ସହିତରେ ରିଙ୍ ଥରିଲ ଏବଂ ପାଣିରେ ଚାକିଲ
ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରକମେଳ ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁଗା ଯେ
ହିଁଷ୍ପରେ ପନ୍ଧରନ୍ତର ଲୋକ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ମହି
ଅଛନ୍ତି । ଏତେ ସାହାଯ୍ୟ ଉତ୍ତାରୁ ଏଷର ହେଲା
କିମ୍ବା ଉ ହୋଇଥିଲେ ଗଜି ବିହିନୀ ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରୀଆଟ ଲେଉଅଛନ୍ତି ବି ଏ କର୍ତ୍ତା
ସାବର ମେଲାରେ ହ ୪୦ ଡାର ଯାଧି ଜମା
ହୋଇଥିଲେ । ପାଇଁଜଗ୍ର ଧୂଆଳଙ୍କ ଜାହାଜ
ଗୋଡ଼ାଏ ଗଥା କୋଡ଼ ଏକ ୨୦୦ ଦେଶୀୟ
କୌଳାରେ ଏ ଯାହିମାନେ ଯାଇଥିଲେ ।

ଶଖମଦେଶର କ୍ରିଆ ଆଗଣା ସକଳ ସୁବନ୍ଧୁ
ଜଣିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଞ୍ଚଳ ମନୋଯୋଗ ଦେବାକୁ
ମନସ୍ତ ବରିଅଛନ୍ତି । ଭାଷାଙ୍କ ସଙ୍କଳ୍ୟରେ ଗୋ-
ପ୍ରତି ସ୍ଥାକ ଅଛି ସେଠାରେ ଉତ୍ତମ ସୁନାରେ
ଥାଳ ପଲାଞ୍ଚା ଉତ୍ତମାଦ ନିର୍ମିଣ ହୁଅଇ ଓ ଯେ-
ଦେହ ବାଣବନ୍ଦରୁ ବୌଣସି ପରିଦିନରେ ଦାଳ
ଥାଏ ସେ ଭାକୁ ନ ବିଦ୍ଧ ଦେଖିବା ସକାମେ
ଏବେ ରକ୍ଷି ଫେରିଥାଏ । ଏ ଦେଶରେ ତୃତୀୟ
ନ ଥିବେ ପରି ?

ପ୍ରେରଣପଦ୍ମ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠାଦିତ୍ୟ ମହାପଦ୍ମ
ମହାପଦ୍ମ !

ବିନ୍ଦୁଲିରୁକୁ କେବେବେ ପଂକ୍ତିକୁ ଅପରାଜିତ
କଣ୍ଠାଳ ପଥି ଭାରେ ସ୍ଥାନଧାର ବଲେ କାହିଁ
ଥିଲା ହେଉ ।

ଗତ ରହିବାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ସମ୍ଭାବ ଅଧିକେଶନ
ଦିଲ ଅମ୍ବେ ଖେତାରେ ଦର୍ଶକସୂପ ଉପରୁତେ
ଥିଲୁ । ସମ୍ଭାବ କିବରଣ ଯାଠ ହେଲ ଉତ୍ତାରୁ
କଣେ ସତ୍ୟ ପ୍ରସାଦ କଲେ ଯେ ମୁଗ୍ଧତା
ବିବିମାନଙ୍କର କବିତା ସବଳ ଏ ସବାରେ ଆ-
ଲୋଚନା ହେଲେ ତେ ଖଣ୍ଡିବ ମାସିକ ପହିକା
ଜୟମୁନରେ ତେ ସମ୍ଭାବ ଅନ୍ୟଜନ୍ୟ କଷ୍ଟପୂରେ
କାହାରାଲେ ଉଲ୍ଲ ହେବ । ଉପରେ ଅନ୍ୟ
ଏକମାତ୍ର ପାଇଁ

ଏବଜ୍ଞା ସର୍ବ୍ୟ ହେଉ ମନ୍ତ୍ରରେ ଯୌଦ୍ୟ ହୋଇ
ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ ଯେ “ସୁରକ୍ଷା ଉତ୍ସବରୁ
ଆଦିରୂପ ପଠିତ ଓ ବିଠିଲେଖନ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲେ
ମୟ ପୃଷ୍ଠାକ ନୁହେ । ଯେହେତୁ ଜାତୀ ବିନିଷ୍ଠ
ସ୍ଵରକ୍ଷମାନଙ୍କ ସକାମ୍ରେ ମନୋଲୀଳ ହୋଇଥାଏ ।
ଅଭିଧି ବିନ୍ଦୁ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ତେରତ୍ତା

ବଲେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଘଣାର ଉନ୍ନତି ହୋଇ
ପାରେ ସୁକର୍ବଂ ପ୍ରଥମ ବକ୍ଷାଙ୍ଗ ପ୍ରସାଦକୁ ଆମ୍ବେ
ଉତ୍ତମ ବୋଲି ବୋଧକରୁଁ ” ଶେଷରେ ଫେ-
ଳିଲୁଁ ଯେ ଦୁଇ ତନିକଣ ସର୍ବଜ୍ଞ ମନ୍ଦରୁ ଏ
ପ୍ରସ୍ତାବ ସୁରକ୍ଷା କହି ଓ କହିବା ରହ ଦେଇ
ନାହିଁ । ସୁକର୍ବଂ ବେହି ବଜାଇ ବେହି ଅନ୍ତରୀଳ
ବେହି ବା କିଛିନ୍ତି ଦୁଇଥିବାରୁ ବୋଲି ପ୍ରଚାର
ବଲେ । ମାତ୍ର ଅର୍ଥ ତଣେ ଅନୁଭ୍ଵିତ ରୁଦ୍ଧ-
ଲୋକ ଏହି ବିଷୟମାନ ସେଇ ସେମାନଙ୍କ
ସହି ଅନେବ ଜର୍ବ ବଲେ କିନ୍ତୁ ବୌଣିବି
ଫଳ ଦଶିଲ ନାହିଁ । କଥାରେ କହନ୍ତି ପର
“ତୁ ସେଇ ମାଠରୁ ମାଠ ମୁଁ ସେହି ପୋଡ଼ା-
ଗାଠ ” ମହାପ୍ରସ୍ତୁ ! ଏମାନଙ୍କର ଉତ୍ତଳାୟ
ପୋଡ଼ାନ କହିବା ପ୍ରତି ଏତେ ବର୍ଣ୍ଣ ବାହିକି ?
କି ବୁଝି ପାରିବାରୁ ସିନା ? ମାବତ ନନ୍ଦଯାତ୍ରୀ
ଜୀବ କି ପାର ବିନା ବଲେ ନନ୍ଦଯାକ ନନ୍ଦଯା
ତେବ ? ଯାହା ହେଉ ମୋ ମରରେ ଉତ୍ତ
ପ୍ରସାବ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯେଉଁ ମା-
ତ୍ରକ ତୃଦୟରେ ଏହି ବାବୁମାନଙ୍କ ପର କୁହା-
ପାର ଅଛି ସେହି ଦୂରଦେବ । ଯଦିକୁ ଅ-
ନୁଗ୍ରହ ଯେ ସେ ଏହି ଅବତ୍ର ପରମାମାତ୍ର
ଯେତେ ଏଥରୁ କ୍ଷାନ୍ତି ନ ରହନ୍ତି ।

୧୯୮୮ | ବିଜୟ ଦଶ୍ତବୀ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏବାରୁଧେବ ଜ୍ଞାନକଳକ କି ୪୦୦ ସଲ ସନ୍ତୋଷକଳକ
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସଂଖ୍ୟାଧାରମନ୍ତ୍ରିକାତ ବସନ୍ତକାଳର କି ଯେଉଁ
ଏହୁ ଗୋଟେ ମୃତ୍ୟୁ ଘର୍ବନିମେଳନ କ୍ରମକିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠା-
ନେ ସହ ଧାରା ମୁଣ୍ଡିତା ସେଇକେମେଲା ମାତ୍ର କା ୧୫ ଦିନ
ପ୍ରକ୍ରିୟା ମୂଳ୍ୟରେ ହୋଇ ପ୍ରମତ୍ତ ହେଲାଥାର ତ ଘର୍ବନିଯା
ମନ୍ତ୍ରିମେଳନ ପରି ଧାରା ମୁଣ୍ଡିତା କି ୨୦୦୦ ସଲ କ୍ରମକଳକ
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଚାହୁଁର ପ୍ରତିକଳ କାହାର ହୋଇଥିଲ ସେହୁ ମୁହଁ
ମୁହଁ । ସହ ଧାରା ମୁଣ୍ଡିତା କା ୧୫ ଦିନ ମୂଳ୍ୟ ପରିମାଣ
ସଂଖ୍ୟାଧାର ହୋଇ ପାଇଥାରେ କବନ୍ଧିତ ହେବ ତ ଉଚ୍ଚ
ପରିକର୍ତ୍ତା ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିକଳ ମୁହଁ । ପଥରୀକ ପଦପରେ
ଦିଲ ମୁହଁ । ଆହ କବନ୍ଧିତ ହେବ ନାହଁ ।

ଭାଗ୍ୟ ଦିନ ମାତ୍ରେ କାନୁଏଇ ସହ ୧୯୭୮ ମସିଥା

RUNGALALL BANERJEE

ମର୍ଦ୍ଦପ୍ରତି

କାହିଁ ମହାଜନ କେତେବେ	କଟକ ମହିମା ଟ ୫୯
” ବାଦବାଲାପ ଠକଣ୍ଡା	” ” ଟ ୫୯
ମେଘ ଦେବାରୁଷା	ମୀରୁତ ” ଟ ୫୯
ଶୁଭ୍ର ଲବନର ହର୍ଷପାତେବ	କଟକ ଅଛିମ ଟ ୫୯
କେ ଏହ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସମ୍ମରଣକ ଦର୍ଶାବିନାନ କଟକ	
ଏବେ ଦର୍ଶାବିନ ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡେ ନୁହ ତ ତ ଗୁରୁତବ ଦେବ	

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜ ୧୩୯

ସ ୨ ଜୟ

୩ ୫ ଦିନ ମାହେ ପ୍ରେସ୍‌ର ସନ୍ ଏଣ୍ଟ୍‌ ମହିଦା । ମୁ । ମାଧ୍ୟ ଦ ୨୫ ନ ସନ୍ ଏଣ୍ଟ୍‌ ସାର ଶନବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେକ୍
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେକ୍
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସୁଲ ଟେକ୍

ପୁଣ୍ୟ କଳା ଅନୁରତ ପାରକୁଦ ପ୍ରଭାବ
ଦୂର୍ଘାତତ ସ୍ଥାନର ସାହାଯ୍ୟ କମିତି ଏ
ଜଗରବସିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଯାହା ଦେବା
ଦେଇଅଛି ବା ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଅଛି ଉତ୍ସର୍ଗ
ତାଲକା ଚିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ମୋଠରେ
୨୨୦ କା ଦେବା ସ୍ଵାକ୍ଷର ଦୋଇଅଛି
ଏଥିବେ କି ପରମାଣେ ଦୂର୍ଘାତ ସାହାଯ୍ୟ
ହେବ ପାଠକମାନେ ଜାଣିପାରିବେ । ଅଥବା
ଦେବା ଦେବା ସକାଣେ ଦେବେ ଅବା
ଦେବକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବୁ ଦେବା ଦେବା
ଏଣିକି ଗୋଟିଏ ନିଜ୍ୟନେମିଭିତ୍ତି କର୍ମ ହେଲଣି
ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଅଛନ୍ତି
ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ବାକୀ ରଖିବାଟା ବଜା
ପେମାନଙ୍କର ଦେବା ବାକୀ ରଖିବାଟା ବଜା
ଅସୁନ୍ଦର ଅଟଇ । ଦାନରେ ଡେସିଲକାରୀ
କୁଣ୍ଡଳା କେବେ ଗୋଟମୟ ନୁହଇ । ସେମାନେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଶାକ୍ ଦେବା ପଠାଇ
ଦେଇନ୍ତି ଓ ଯାହାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ପରର
ଦିନ ଶାକ ପାଏ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦୂର୍ଘାତ
କିନ୍ତୁ ଶୁଣିଲା ମାଧ୍ୟବେ ଅର୍ଥ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ
ଭାବରେ ତେଣୁ କରିବେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅମ୍ବ
ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି କମିଶନର ସାହେବ ଦୂର୍ଘାତ
ଶ୍ରାବନାକ ଗଣ ମାସରେ ସୁମ୍ଭାବୁ ଦେଖିବାକୁ
ଯାଇଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଫଳ ଅବିଧ
ବିଜ୍ଞାନ ଗର୍ବ ନାହିଁ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ଶୁଣୁ ଜଣା ଗର୍ବ ନାହିଁ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ସାହାଯ୍ୟ କମିଶନ କିମ୍ବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଜଣା ପାଇ

କାହିଁ । ସାଧାରଣ ରେଦାର ଅଗା ରଖିଲେ ପ୍ରଥମେ ଦୂର୍ଘାତକ ସ୍ଥାନର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ଥାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର ଉଚିତ । ଯେବେ	ଲୋକେ ଦୂର୍ଘାତର ଅୟଭାବ ଓ ବଳ ଜାଣି ନ ପାରିଲେ ତେବେ ଜାହାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କରି ବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ବିପରି ଜନ୍ମିବ ।	
ରେଦାର ପରିମାଣ	ଅସୁଲ	କାଗ୍ଜ
ଶ୍ରୀମତ୍ କଳା ବିମ୍ବ ସାହେବ	ଟ ୧୫ ଟ	ଟ ୧୫ ଟ
” ଏଷ, ଏଚ, ବିତନ ସାହେବ	ଟ ୧୦ ଟ	ଟ ୧୦ ଟ
” ଏଷ, ଏପ୍ ହେଣ୍ଟଲ୍ ସାହେବ	ଟ ୧୦ ଟ	ଟ ୧୦ ଟ
” ଯେ, ପା, ଏଚ, ଓର୍କର ସାହେବ	ଟ ୧୦ ଟ	ଟ ୧୦ ଟ
” ରେବରେଣ୍ଟ ଯେ, ବବଲ ସାହେବ	ଟ ୪	ଟ ୪
” ଯେ, ବୁକ୍ ସାହେବ	ଟ *	ଟ *
” ଏଚ, ପା, ଓର୍କର ସାହେବ	ଟ *	ଟ ୦
” ତବଲୁଣ୍, ତବଲୁଣ୍, ସେରସ ସାହେବ	ଟ *	ଟ ୩
” ତ, ପୁଲ ସାହେବ	ଟ *	ଟ *
” ଗ୍ରୂ ବେଦିନାଥ ପଣ୍ଡିତ ବାହାପୁର	ଟ ୨୦	ଟ ୨୦
” ବାରୁ ଗୋଲବିକନ୍ତୁ ଦୋଷ	ଟ ୨୦	ଟ ୨୦
” ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଗ୍ରୂ	ଟ *	ଟ ୦
” ମହେଶଚନ୍ଦ୍ର ବାନ୍ଦ୍ୟାନ୍	ଟ *	ଟ *
ହାଜା ଅବ୍ଦୁଲରହେମାନ ମୋହା	ଟ ୧୫	ଟ ୧୫
ଶ୍ରୀମତ୍ ବାରୁ ନନବିଗୋର ଦୀପ	ଟ ୪	ଟ ୪
” ମନ୍ଦିରାମ ମାରଣ୍ଡାତି	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦
” ବୁଦ୍ଧିମ ମାରଣ୍ଡାତି	ଟ *	ଟ *
” ଦଳଦେବଙ୍କ ରଗଜ	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦
” ମଧୁରାଲ ରଗଜ	ଟ *	ଟ *
ଗୋଟ	ଟ ୧୫	ଟ ୧୫

ସଂବାଦ ପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପାଠକଲୁଁ ଯେ
ମହିମାନଙ୍କ ଲଞ୍ଜ ଲଞ୍ଜିନ୍ ସାହେବ ଦେଖାଯୁ
ଲୋକଙ୍କୁ ସିକିଲସରବିଷ ପଦଦେବା କିମିତ୍ର
ଗତବର୍ଷ ଯେ ପ୍ରକାର ମତ ପ୍ରବାଗ କରିଥିଲେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ହେତୁବ ସିକିଲସରବିଷ ଜାମରେ ଗୋଡ଼ିଏ
ଶୈଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସିକିଲ୍‌ଯାନ-
ମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ବର୍ଷ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚ
ମଧ୍ୟରୁ ଗତକଷା କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ପଦ ଦେଖାଯୁ
ଲୋକଙ୍କ ସକାଗେ ଅଲଗା ରଜାପିବ ଏକ
ଉଚ୍ଚ ବେତନର କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଅଚାନ୍ତିର
ପଦ ମଧ୍ୟ ସିକିଲସରବିଷ ମଧ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ହେବ ।
ଏହି ପରି ନିୟମରେ ଦେଖାଯୁ ଲୋକମାନେ
ହିକିଲ୍‌ଯାନ୍ ହୋଇ ପାରିବେ । ବିନ୍ଦୁ ଆମ୍ବେ
ବିଶ୍ୱାର୍ଥ ଏହାଦେଖିବୁର୍ବ କି କଥା ବହୁଜ ଥର
ହେଲଣି ଏଥର ସେହିପରି ନା ଗାୟୁ ବିନ୍ଦୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ଭାବେ ଯୁଦ୍ଧ ପଞ୍ଜାବରେ ଏହିପାଦବରେ
ସଂକାଦ ଥିଲା ଯେ ଗତମାତ୍ରା ତା ୨୫ ଜାନ୍ମରେ
ସୁଧି ପ୍ରକଳ୍ପ ରଖିବାର ସନ୍ଧିଗ୍ରହ ସ୍ଵାକ୍ଷରଣ
ହୋଇ ଥାଏ ଏକ ସନ୍ଧିର କିମ୍ବା ମାନ କରିଛନ୍ତି
ହେଉଥାଏ । ରୂପୀଧ୍ୟା ଯେବମସ୍ତ ସନ୍ଧି କିମ୍ବା
ପ୍ରସାଦ କର ଅଛି ତାହା ଏହି ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧମୁଁ
ବୁଲଗରିଧ୍ୟା ଏକ ମୁକ୍ତି କରନ୍ତି କିମ୍ବା ହେବ
କଣେ ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତର ସ୍ଵାମୀ କର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା
ହେବ ଓ ରୂପୀଧ୍ୟା ତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା କରିବେ ।
ବୁମେହଥ୍ୟା ମଣ୍ଡିନିଗ୍ରୋ ଓ ସରବିଧ୍ୟା ସ୍ଵାଧୀନ
ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ ଓ ଏହାଙ୍କର ସୌମ୍ୟାବୃତ୍ତି ହେବ ।
ବୋସକିଧ୍ୟା ଓ ହର୍ମଣ୍ଗାବିନାରେ ସୁତନ୍ତ ଗାସନ
ପ୍ରଣାଲୀ ଚତକ ହେବ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀଧ୍ୟାକ
ପ୍ରଦେଶ ନିମିତ୍ତ ବସୁର ସଂଗୋଧ୍ୟକ କିମ୍ବା ପ୍ର
ପ୍ରସାଦ ହୋଇ ଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧର କ୍ଷତିପୂରଣ ନମ
ବ ଟଙ୍କାଧ୍ୟା ଦିମା କ୍ଷତିର ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ ଦ୍ୱାରା
ହେବ ତାହା ଦିଲ୍ଲି ନିର୍ମିତ ଜଣାଯାଇ କାହିଁ
ତାର୍ତ୍ତର୍କେଳିସ୍ ପ୍ରଣାଲୀରେ ରୂପୀଧ୍ୟକ ସର୍ବ
ରକ୍ଷା କଷ୍ଟଧ୍ୟରେ ପରିଶେଷରେ କୌଣସି ତୁଳି
ହେବାର କଥା ଅଛି । ଇଂଲଣ୍ଡର ମହା ବର୍ଷ
ଖ୍ରୀପର୍ଦ୍ଦ ନର୍ଥବେଚ୍ ବୋଲିନ୍ଟି ବ ଏପବାର କିମ୍ବା
ମରେ ସନ୍ଧି ହେଲେ ଭାବେ ପରିଶେଷରେ
ଇଂବିକର ସବୁ ପ୍ରତି ବାଧା ହେବ । ଏହି
ସକାଗେ ସବୁ ଖ୍ରୀପର୍ଦ୍ଦ ନର୍ଥବେଚ୍ ସେବକ ବିଦ୍ୟୁ
ସକାଗେ ଅଧିକା ହୁବେଟି ଟଙ୍କା ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ

ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଅଛନ୍ତି ଓ ଜହାଁର ଉଦେଶ୍ୟ
ଏହି ଯେ ଇଂଲାଣ୍ଡ ଅଧିକା ସହରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ସମ୍ମନ ହେବେ । ଏଥୁରଭାରୁ ମଂଗାଦ ଆହି-
ଅଛି କି ଭୂରସ୍ତ ଓ ରୂପୀଯା ମନ୍ଦରେ ଉପର
ଲିଖିତ ଦିୟମରେ ପନ୍ଥ ହେଲେ ଇଂରେଝୀଯ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ସବୁ ପଛ ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟାପାର
କ ହୁଅର ଏଥର୍ଗାଇ ଉପରେପର ସମସ୍ତ ଗତ
ପ୍ରତିନିଧିକର ଗେତ୍ରିଏ ପରି ହେବ ଓ ଏହି
ମନ୍ଦରେ ସବଳ ବିଷୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଅଣ୍ଠିଯା
ଏ ସବର ପ୍ରଯାବ କରନ୍ତି ଏବଂ ରୂପୀଯା ଜହାଁ-
ରେ ସମ୍ମଜ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଣେ ଶ୍ରୀକମାନେ
ଭୂରସ୍ତ ବରୁଷରେ ଭାବକ୍ଷା କର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଉଦୟ ହୁଅର ଯେ ପନ୍ଥ ହେବାର ଆଜମୁଁ
ଦେଖି ସେମାନେ ଆହବନ୍ତି କରିବେ ଜାହାଁ ।

ଗାଇ କେତେବୁ ବର୍ଷ ହେଲା ଜନିଦୀଶ୍ଵର
ମୂଳ୍ୟ ଯେବୁଥି ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବରିଅଛି ତାହା
ଦେଖି ଯେଇ ମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ସୁରୁଷମାନେ
ଉଧୟ ଥାର୍ଥ ଜନିଦୀଶ୍ଵର କରିବାରୁ ମନ ଲୋଭ
କି ଥିଲେ ସେମାନେ କେବେ କପାଳରେ ହାତ
ମାର ହେଉଥିଲା ଓ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ବନା କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ମରହଟା ଅମଳରେ ଜନିଦୀଶ୍ଵର
ଯେଉଁ ହତକଟା ହେଉଥିଲା ତାହା ଦେଖି
କାହାର ପ୍ରତ୍ୟେ ହେଉଥିଲା ଯେ ଏବଂ ବାଲରେ
ଜନିଦୀଶ୍ଵରମାନଙ୍କର ଏକଦିନ ଏପରି କାହାର
ଉଦୟ ହେବ ସୁତରାଂ ପୂର୍ବବାଳର ଅଛେବ
ଲୋକ ଜନିଦୀଶ୍ଵର କରିବାରୁ ଧୃଗ୍ରା ବରୁଥିଲେ
ବାଲେ ଜନିଦୀଶ୍ଵର ଯେମନ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜେ-
ମନ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟ ଦୂରି ହେବାର ଦେଖାଗଲା ମାତ୍ର
ଦୂଃଖର କଷ୍ଟ ଯେ ଏ ସ୍ତର ଆୟକବାଳ
ରହିଲା ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତମାନ ଜନିଦୀଶ୍ଵର
ହତକଟା ଦେଖିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଏମାନେ କୁପ୍ରା-
ପାଦ ଜ୍ଞାନ ହେବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେତେ-
ବେଳେ ଯାହା ଅଜ୍ଞା କରିବେ ତାହା ନଥ୍ୟ
ହେଉ ଥା ଅଜ୍ଞାଯେ ହେଉ ମାନବାରୁ ହେବ
ନୋହିଲେ ଦଶ ଦେବାପାଇଁ ଆଜି ପ୍ରମୃତ
ଅଛି । ଗ୍ରେହଶୈଷ ପ୍ରବନ୍ଧପ୍ରଦେଶପୂର୍ବ ଯେଷ କାହା-
ହେବା ଦିନ୍ତି ଜନିଦୀର ଓ ପ୍ରକା ଉଚ୍ଚସ୍ଥିତର
ବନ୍ଧୁ ବରିଅଛି । ଉହିଁ ଉପରେ ଧୂର କେବଳ
ଜନିଦୀଶ୍ଵର ସକାଳେ ଧୂରାର ନିମ୍ନମ ହୋଇ
ଏଥି ଧୂର ଧୂର ଧୂର ଦେବାର ଅରମ୍ଭ କରିଅଛି ।
ମଞ୍ଜି ନାଲ ଉଗବାର ଜନିଦୀଶ୍ଵରମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଅଜ୍ଞାଗୋଟିଏ ହୋଇ ପଡ଼ିବାର ଅମ୍ବେ

ମାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ । ଯେ ସମସ୍ତ କୁମିରେ ନାଲ-
କଳ ମାତ୍ର ପାରେ ସେ ସବୁର ମାପ ହେଉଥିବୁ ।
ଏପରି ମାପର ଅନୁଗତିକାଳ କଳପୂର୍ବକ ଜଳ-
ରେ ନେବା ଆଜନର ବିଷ୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହୋଇଥିବୁ ସେ ଅନେକାଣ୍ଡ କରିବାରୁ କମ୍ପି-
ଦାର ବିପକ୍ତା କେହି ପ୍ରାଚୀ ନାହାନ୍ତି ବରଂ
ସାଥୀରଣ୍ୟମର ଭର୍ତ୍ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥାଇ । କିନ୍ତୁ
ମେହି ଉଦେଶ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ହଜାରେ ଜମ-
ଦାରମାନଙ୍କୁ ଜର୍ଖିନ୍ହେ ଦେବାରୁ ହେବ ବିଅର୍ଥ୍ୟରେ
ବିଷ୍ଟର । ଏପରି ଉଦେଶ୍ୟରେ ସଜ ୫୮୭୦-
ସାଲର ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମକ ଜାଣ ହୋଇଥିବାର କେ-
କେହି ମନକୁ ଲାଗ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କ
ଶୁଣି କଶି ମାଲ ଗୁଡ଼ାଏ ଖୋଲ ପକାଇଲେ
ଭର୍ତ୍ତର ଖର୍ଚ୍ଚ କାହା ଦେହରୁ କ ଉଠିବାରୁ
କଲପୂର୍ବକ କଳକର ନେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବଲେ ।
ଯେବେ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବ ସଫଳ କରିବା ସକାମେ
ଦୂରି ମାପ ଓ ମାମା ଚିହ୍ନିତ କରିବାର ଅବ-
ସ୍ୟବ ହେଲା ତେବେ ଭର୍ତ୍ତର ବ୍ୟୟ ସରବା-
ରଙ୍କ ଦେବାର ଭତ୍ତକ ଜମିଦାରମାନେ କାହିଁ କ
ଦେବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମରାତ୍ତା କମ୍ପିଦାରଙ୍କ
କରିବରରେ ସବାଇଲେ ବଜ ଦିନର ବିଷ୍ୟ
ଅମ୍ଭା । ଏଥରୁ ଉଷାର ପାଇବାର ବୌଣ୍ଡି
ବାଟ ଦଶ କାହିଁ । ଅମୂଳମଙ୍କୁ ଦୋଧ ହୁଅର
ଓ ଅନେବ ଜମିଦାର ମଝ ବିରକ୍ତ ହୋଇ
ଏହ ବାଧା କହ ଅଛି କି ଅର କିନ୍ତୁକାଳ
କରିବାରୁ ଜମିଦାର କରିବାରୁ ପୂଜପ୍ରାୟ ଲୋକେ
କାରର ହେବେ ଆର ଜମିଦାରର ମହତ୍ଵ କିମ୍ବ
ନାହିଁ ଉତ୍ତରକ ହାହିଁ ।

ନାଟକ ଅଲ୍ଲହସ୍ତ ।

ଏହଙ୍କରିରେ ଗଜବର୍ଷଠାରୁ ବାରପୂର ଦିନ-
ମରେ ଶା ସରସପୂରୁଷା ହୋଇଥିଥାଏଛି । ଗଜ-
ବର୍ଷ ଏହି ଉପଳକ୍ଷରେ ବରସ୍ତୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମା ତେ ଜହାଁ
ଦିଆରୁ ଚାଲିବା ଏ କଲାବାସୀ ଲାଗୁରେବା-
ମାନେ ବଜ ଆମୋଦ କରିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ସେବା
ଆମୋଦ ଦେବଳ ସୁନ୍ଦରାଖାତର ବାଲଜାତର
ଅବଲମ୍ବନ କର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମା-
ନର ସର୍ବ ବୁଦ୍ଧିପତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଏହି ବୋଧ
ଫୁଅଳ ପକାରେ ଧ୍ୟାନା ହୋଇ ଏବର୍ଷ ସରସପୁର୍ବ
ଏଠା ଉତ୍ସମଶ୍ରଳୀର କଣ୍ଠରେ ଦିନକମାତ୍ର ହେ-
ରେ । ଏହି ହେବୁ ଗଜ ବରସ୍ତୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମା ର୍ଥରେ
ଜାହାଜ ପୁରୁଷ ଉପଳକ୍ଷରେ ଏକ ଜଳକ
ଉଥାଏ ଦେଗାଗର । କେତେବେଳେ ନାଟକର

ଅରୁନ୍ୟ ଏତେଣିଲ୍ଲ ହେବ କେହି ସ୍ଵପ୍ନରେ
ସୁଧା ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ନାହକର ଅରୁନ୍ୟ
ଦ୍ୱିପର ହୁଅର ଏଠି ଲୋକେ ପ୍ରାୟ ଦେଖି
ନାହାନ୍ତି ଓ ଯଦଂପି କି ଦୁଇମାସ ଜଳେ ଏକ
ଦିଲ ଲୋକ କଲିବଜାନ୍ତି ବାଲେଶ୍ଵର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନାହକର ଅରୁନ୍ୟ ଦେଖାଇବା ସକାମେ ଅସି-
ଥିଲେ ଓ ଏଠାକୁ ଆସିବେ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଇ
ଥିଲ ମାତ୍ର ଘେରାନମେ ଜାବା ହେଲା ମାହି ।
କିନ୍ତୁ ଏ ନଗରବାସୀ ସୁବବୁନ୍ଦିଙ୍କୁ ଆମ୍ବେମା-
ହେ ଅସଂଖ୍ୟ ଧର୍ମବାଦ ଦେଉଥାନ୍ତି ଯେ ସେ-
ମାନେ ଅଛି ଅଳ୍ପକଳ ମଞ୍ଚରେ ଏକଦିଲ
ପ୍ରସ୍ତର କର ଯଥାବୟରେ ନାହକର ଅରୁନ୍ୟ
ଅମୃତାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଆମାରିରକୁ ସୁଜ୍ଞପ୍ରଦାନ
କଲେ । ଏହି ବସନ୍ତପଞ୍ଜମୀହିନ୍ଦରେ ଡେଶାରେ
ନାହକର ଅରୁନ୍ୟ ପ୍ରଥମଥର ହେଲ ଏପରି
ଗେ ଏହିନ୍ତି ଚରସ୍ତରଣ୍ୟ ହୋଇ ରହିଲ
ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ପରମାଣୁଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତବ୍ରକ ପୁଜାଦ୍ୱାରା
ଆହ୍ଵାନ ଦିଇ ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ମନରେ ପ୍ରଥମଥର
ଅରୁନ୍ୟ ହେଲ ଏଥିରୁ ଆଶା ହୁଅର ଯେ
ଉଦ୍‌ବେଗେର ଏହାର ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଓ ଏହାଦ୍ୱାରା
ହଜୀର ଓ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଉନ୍ନତ ହେବ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କହିଅଛୁ ଯେ ଅଳ୍ପକଳ ମଞ୍ଚରେ
ଏହା ଗାୟତ୍ରୀ ହୋଇଥାଏ । ବାସଦରେ ଦୁଇମାସ
ଫୁଲରେ କେହି ଜାଣୁ ନ ଥିଲେ ଯେ ଏଠାରେ
ନାହକର ଅରୁନ୍ୟ ହେବ । ବଜଳାରେ ଏବି
ଜଣ ଧନଲୋକର ସହାୟରେ ପ୍ରଥମେ ଏପରି
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ଓ ହେବ । ଧନବାନ୍ ଏଥ-
ରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୁତ କର ଫଳର ହୋଇଥିବାକୁ ।
ଏଠାରେ ପ୍ରେଷର କେହି ଉତ୍ସାହଦାତା ନ ଥିଲ
କିନ୍ତୁ କେତେବେଳ କୃତିଦୟ ସୁନାଙ୍କ ଅଣିମ
ପରିହାନ ଓ ଯତ୍ନରେ ଏଠାରେ ଅରୁନ୍ୟ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲ । ଏମାନେ ଆପଣା ମଞ୍ଚରେ
ଏକଦିଲ ବାଜି ଅରୁନ୍ୟ ଦେଖାଇବେ ବୋଲି
ଦୁଇମାତ୍ରକ ହୋଇ ଉତ୍ସର ବ୍ୟୁତ ସକାଗେ
ଆପଣା ମଞ୍ଚରେ ଭେଦା କଲେ ଓ ଏଠାର
ଉତ୍ସଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ମନେ
ଭେଦା ଦେଇ ଜାହାଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବଚାଇଲେ ।
ଉତ୍ସର ଫଳ ଗଜ ବସନ୍ତପଞ୍ଜମୀ ରତ୍ନରେ ଦେଖା
ଗଲା । ନୂଆଜମାସା ହେବ ବୋଲି ନଗରଯାକ
ଦୁଇଲ ପଞ୍ଜଗଲ ଓ ଢାଇଟ ମଂଗର କରିବାଟାର
ସମସ୍ତେ ବ୍ୟସ ହେଲେ । ବ୍ୟସ ଲକ୍ଷ ଶା ବେଳକୁ
ମଜୁଲିଷରେ ଟିକିଏ ଜାଲ ଶାନ ନ ଥିଲ । ଓ
ଇତରେ ବାଟ ଗଲିବା କଠିନ ହେଲା । ଲାଲା

ଅରମ୍ଭ ହୁଅନ୍ତେ ଲୋକେ ଏମନ୍ତ ମନୋକିବେଗ
ପୂର୍ବକ ଦେଖିବାରେ ମର ହେଲେ ଯେ ଅଭି-
ନୟର ଅରମ୍ଭାରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଥବାଳଗ
ଲୋକ ବସି ରହିଲେ । ମହିର ରେ କରଇଲି
ଓ ଆନ୍ଦାଜିକ ଚିନ୍ମତୀରୁ ସମସ୍ତେ ଆଜନ ପ୍ରକାଶ
କଲେ । ବାବୁ ମନମୋହନ ବପୁଜୀ କୃତ
ମମାରୁଷେବ ନାଟକରୁ ଅଭିନ୍ୟ ହୋଇଥିଲା
ଓ ପ୍ରଥମ ଉଦ୍‌ଘରେ ଯେ ଅଭିନ୍ୟବାରମାନେ
ଏତାଦୁଃ ଆଜନ ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ସନ୍ଧମ
ହେଲେ ଏଥରେ ସମସ୍ତେ ଜାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା
ଓ ଯଶଶୋଣା କଲେ । ଆମେମାନେ ଅଗ୍ନି
କରୁଁ କି ଯେଉଁମାନେ ଏତାଦୁଃ କୃତବାର୍ଯ୍ୟତା
ଲଭ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏତିବିରେ ସହସ୍ର
ନ ହୋଇ ନିମରେ ଏଥର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାଧନ
କରନ୍ତୁ ଓ ଏହାଙ୍କ ଧୋଗେ ଉଡ଼ିଗାରେ ଜାଠ-
କର କୁଚି ଓ ତହଁ ସଙ୍ଗେଁ ଜାଠକ ରତନାର
ପ୍ରବୁଢ଼ ବିଦ୍ୱାର ହେଉ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏ ନୁଗରର ଚେଲର ପଣ୍ଡି । ଶାହେବ
କୁଳଙ୍ଗା ପ୍ରେସିଜେନ୍ଦ୍ରୀ ଚେଲଙ୍ଗାକାର କେ-
ଲର ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏ ପଦର ବେ-
ଇନ ମାଗକୁ ୪ ୩୨୦୯ କା ଅଠଇ ପଣ୍ଡି ।
ଶାହେବ ଘଣ୍ଟର ପଣ୍ଡାକା ସ୍ଵରୂପ ସେଠାକୁ ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ସେ ଯେସୁକେ ଏଠାରେ ସୁଖାତ୍ମି
ଶୁଣକ କର୍ମ କର ଉହିର ସୁରକ୍ଷାର ସ୍ଵରୂପ ଉଚ୍ଚ
କର୍ମ ପାଇଥାଇନ୍ତି ସେହିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କର୍ମ-
ରେ କାହାଲ ହେବେ ହନ୍ତେହ ନାହିଁ । ଯାହା
ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ପଣ୍ଡି । ଶାହେବଙ୍କର ପଦୋ-
ନ୍ତରେ ଆଜନନ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।

ବାବୁ ଗଣେଶ୍ୱର ଗ୍ରୂ ଏଠାର କେଲାର
ପଦରେ ଏକିମିନ୍ ଶିଥିକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଯେ ବାବୁ ବ୍ରଜବଲ୍ଲଭ
ପୁଷ୍ଟନାୟକ ବିଦ୍ଵତ୍ତାଳ ନିତ୍ଯ ଉଣ୍ଡରୁର ଦେ-
ବାକୁ କିମ୍ବାଲୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଶିକ୍ଷିତ ଲେଖିଲୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏପ୍ରକାର ପଦରେ ସଂଧା କିମ୍ବାଲୁ
ହେବା ଦେଖିବାର ଅଶା କରୁଁ ।

ଗର୍ଜମାସର ଗେଷ ସପ୍ତାହରେ ବାଲେଶ୍ୱର
କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀମନ୍ କମିଶନ ପାହେବ ମୟୁର-
ଭଙ୍ଗ ବିଶ୍ୱାର ଗଳିଆମ ବାଉପଦୀ ଗଢ଼ୁ ଯା-
ଇଥିଲେ ମହାବଜ୍ର ତାହାଙ୍କର ଯଥୋତ୍ତର
ସମ୍ମାନ କରିବାପୂର୍ବ ଶ୍ରୀମଣ ସବୁତେଷ୍ଟୁକୁ ପ୍ରତି

ଗୁରୁତ୍ବି ପ୍ରକାଶ କଲେ । ମହାଗୁରୀ ବୈଷ୍ଣ-
ବାର ବାଣବାଜୀ ଉତ୍ସାହ ଅନେକ ପ୍ରକାଶ
ଥୁମାମ ବରୁଥିଲେ । ସାହେବ ତାହାଙ୍କୁ ଗା-
ସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନଗରର ସୌଭାଗ୍ୟ ଦେଖି ଯଥୋ-
ତିତ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ବାସ୍ତବରେ ମହାଗୁରୀ
ଆସଣା ରାଜ୍ୟର ଯେପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହନ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ତହୁଁପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରଶଂସାର
ମୋଗ୍ୟ ଅଳ୍ପି ।

ଆମ୍ବାନେ ଶୁଣି ଆଜିହାର ହେଲୁଁ ଯେ
ନହାମାଳାନ୍ ଲେପ୍ତକଣ୍ଠ ଗବ୍ରୀର ସାହେବ ଏହି
ମାସ ଗେଷ ଅଥବା ଆଗାମୀ ମାସ ଅରମ୍ଭରେ
କଟକ ଓ ପୁରୀ ସଂଦର୍ଭରେ ଆସିବାର ତାର-
ତାର ଯୋଗେ ବନ୍ଧୁଦି ଅସିଥିଛି । ଏଠାରେ
ଦରବାର ଇତ୍ୟାଦି ହେବ କି ନା ଏମବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ପଣ୍ଡାତି ଜଣାଯିବ ।

ଏଠି କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଜଣେ ମୋହରର
ପ୍ରତି ଦେଖେନାଆଫାଳକରେ ଝୋରଣ୍ଡା ଦେ-
ବାରୁ ସେ ଜାଗାଟାର ଠଙ୍କା ଅଫାଳକରେ
ଦାଖଳ କଲ ମାତ୍ର ସେ କିମବାଧେ ଚାଣୀ ହେଲା
ଓ ଅଉ ତାହାର କେବେ ଗୁଣ ଏହା ଜମନ୍ତି
ହୋଇ ଛଣ୍ଡି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବ ତାକୁ ସମ୍ପେଣ୍ଟ କରିଥିବାକୁ ପ୍ରାୟ
ମାସେ ହେଲା ସେ ସମ୍ପେଣ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ।
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ଏତେ
ନିଦାରୁଣ ଜାହିଁବ । ତାହାର ଗଣକୁ ଯେ ବୃକ୍ଷ
କରିଅଛନ୍ତି ।

୪୩ ଶୁଦ୍ଧିତାମାରକଳନଗର ଅଞ୍ଚଳରେ ସଦେଇ-
ଗରଣ ନାନବ ଜଣେ ବୃକ୍ଷଶ ଅଧେ, ଚୌଥୀଶୁଦ୍ଧି
ସଫାଶିର ଗରଣ ପଦିଆରଣ କରି ବିଶେଷ
ସୁରୁଷିର ଆଚରଣ ଅବଲମ୍ବନ ଘୂର୍ବକ ସେଷ୍ଟା-
ନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାତା ଦେବାରେ ରତ
ହେଲା । ବିନ୍ତୁ କେଉ ଦରେ ବି ନିର ଅଳ୍ପ
କେତେବଦନ ହେଲା ଏକଦଶ ହିଜାମା ମବ-
ଦିମାରେ ସେ ଛୁମାର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ
କାଗବାସର ଦଶ ଥାଇଥାନ୍ତି । ଏଥରେ ସେ
ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକ ଅର ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବେଳଗ୍ପତାର କୋଟ ସବଲକୁଣ୍ଡଳୀ
ଶାମଲୁନ୍ଦିନୀଏହୁ ସରକାରୀ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୧୯୮
ଆମ୍ବିଗାତ୍ମ କରି ହାଜରରେ ଅଛି ମନ୍ଦମା ସେଠା
ଦିପୋଠୀ ମେଲକୁଣ୍ଡଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଛି ।
ଏଥୁପୂର୍ବ ସେଠାର ଖଜାନ୍ତି ପ୍ରାୟ ଦୁଇଶତ ଟଙ୍କା
ଗୋଲମାଳ ଦର ଖବାରୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହୋଇଥିଲା
ପୁନଃବୁଝି ଉଦ୍‌ଦ୍ଦିପ ଘଟନା ସେ ବରେରେ କି

ଦିଦିମ ଉତ୍ତାବଧାରଣ କ୍ଷେତ୍ର ? ବାତ ଯଦି କ୍ଷେତ୍ର ଜୀବବ ତେବେ କ୍ଷେତ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଆଉ ବନ ବରିବ । ଉଥାଚ ବାଜରୁ ବାଟଗୁଡ଼ କର ଥିଯା-
ଶାଖ ଦୂରସ୍ତ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏବ ସଂବାଦ ପଦରେ ଲେଖା ଅଛି
ଯେ ସୁରିବେ ଗୁଣୀୟ ଦେଲା ସବୁଦ୍ଵାରା
୨୨୦୦ ଜଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅଛନ୍ତି । ଏଥମଝରେ
୧୫ ଜଣ କେନରିଲ୍ ୧୦ ଜଣ ପ୍ରିଜନ୍ ୨୭ ଜଣ
ଗୁଡ଼ ୨୯ ଜଣ ବାରନ ଅଛନ୍ତି । ତୁର୍ମୁ
ଦେଲା ସବୁଦ୍ଵାରା ୪୫୦୦୦ ଜଣ ବନ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଏଥମଝରେ ୨୭ ଜଣ ପରା ୨୫୦୦
ଜଣ ସରଦାର ଅଛନ୍ତି ।

କଥିତ ଦୁଆର ଯେ କନ୍ଧାଶ୍ଵାରୀ ନୋପଲର
କୀମାନେ ସୁଲଭାନଙ୍କର ହାରିବାର ଦେଖି
ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ହୋଇ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ
ଯେ ୧୦,୦୦୦ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବ ପଲଟକ ଦ୍ଵାରା ହୋଇ
ଦୁଷ୍ଟିକ ସହଜ ସୁନ୍ଦର କରିବେ । ସୁଲଭାନ
ତାହାଙ୍କର ସୁଦେଶାନୁଗ୍ରହ ଓ ସାବଧରେ ମୋ-
ହିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଥକ୍ୟବାଦ ଦେଇ
କହିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଥାରି ହେ
ଅପଣା ମାତା ଓ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦରିମିଳି
ଯିବା ସକାଗେ ଅନୁମତି ଦେଇନ ପାରନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟ-
କରୁ ଯାହା ଦେଖିବ ତାହା ଉପର ଜ୍ଞାନି ।

ମହିମ୍ବର କଣେ ଦୁର୍ଲିଙ୍ଗସାହାଯ୍ୟ କରିବାର
୨ ଶତ ଗ୍ରାମ ଅନୁସାରକ କର ଦେଖି ଅଛନ୍ତି
ଯେ ଲୋକସଂଜ୍ଞ୍ୟ ଗରିବୁ ୨୦ ଲୋକୀଏ
ଲେଖର ଆୟତନ ଗରିବୁ ୪୫ ଲୋକୀଏ ଓ
ଧୀର ଥିଲା ଜ୍ଞାନ ପଢିଥିଲୁ ସୁଜଗ୍ରୁ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେତେ ଗସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତାହା
ସାଥୀରଣ ବର୍ଷର ଫ୍ରିଲର ଗରିବୁ ୨୫୫
ଅଟକ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣପ୍ରତି ଯେତେ ଫ୍ରିଲ ହେ-
ଇଥିଲ ଜଣର ଦୁଷ୍ଟିକ୍ୟାଂଗ ଏବର୍ଷ ଫଳ ଅଛି ।

ଦୁଃଖପ୍ରତି ଅଟ ଏମନ୍ତ ଜନରକ ଶୁଣିଥିଲୁ
କି କାନୁନର ଅମିର କାନ୍ତାହାର ଦିଗ୍ବୁ ସେଜା-
ପଠିରଥିଲୁ । ଏଥର ବାରଣ କିମ୍ବି ଜଣା
ପଢି କାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପମାନେ ଅବଧ କାନୁନର ପିଲା
ଅବେବା କରୁଥିଲୁ । ଏବ ଯେଉଁ ଦୂର ଶେଷରେ
ଅବିଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ବନ ଜୀବନ ହେତୁ
ଅଛି ।

ଦିରହଜାର ମହାବ୍ରକର ଭାଇକୁ ଚିହ୍ନିତ
ସିଲି ବର୍ମରଗୁ ଗୋଟିକୁ କରିବା ବାରଣ
ଅମ୍ବାନଙ୍କର ନେପୁନେଶ ଗମ୍ଭୀର ଗମ୍ଭୀର ।

ମେଘା ଜଣିଯାଇ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନାକର ଅଛନ୍ତି ।

ହାଇକୋର୍ଟର ଦିଲଜଣ କଜ ଅର୍ଥାତ୍ ମର-
ସମାହେବ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନେବଜ୍ଞ ବର୍ମରେ ପ୍ରନ୍ତ-
ପରାହେବ ଓ କେନ୍ଦ୍ରଜନମାନେବ କିମ୍ବକୁ ହେବାର
ବିଧା ହେତୁ ଅଛି ।

କାଶମିରରେ ରାଣ୍ୟ ଦୁର୍ଲିଙ୍ଗ ପାଇବାର ଶୁଣା-
ଯାଏ । ଜୀବିଦ୍ଵିବ୍ୟ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷ ହୋଇ
ଅଛି ଏବ ଗାସ ବିଶ୍ଵାନେ ଘୋଡ଼ା ଗୋରୁ
ରଜ୍ୟାଦ ପଶୁମାନଙ୍କର ପାଇ କମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହିବ ଦୁର୍ଲିଙ୍ଗ ବି ଭାଇତବର୍ଷକୁ ହୁଅବ ହାହିଁ ।

ପ୍ରେରିତପଦ ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାମକୁ ଉତ୍କଳପାଠିକା ସମ୍ବାଦବ
ମହାଶୟ ସମୀପେ ।

ତାଳଚେରଦ୍ଵରାର୍ଥର ମଜାଲପ୍ରାଧନ
ଦିନିର । ଆମ୍ବିଲେ ଏବ ମର କେବେ
ବରେୟ କର ଆମ୍ବିତ । ୧ । କର ମନୋରମ
କରଇ ଶବଣ ଶାବଣ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ । କିମିତର ସମ-
ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରତି ବଜ୍ପୁ ବରେୟ । ୨ । ପରା-
ବରରବ ଉତ୍ସାହ ନାହିଁଲେ ଦୂର ଅନବାର ।
ଚମୁତକୋରକୁ ଶୋଭ୍ୟା ଦାନେ ତୋଷିଲେ
କନର । ୩ । ସକର ସଦନ ଆକାଶ ରଙ୍ଗନ
ପ୍ରକାଶ କି ଭାର । ଦେଖି ଏ ଶୋଭକ କନଧର
ବୋଲେ ଲୁଚେ ସୁଧାକର । ୪ । ସକ ଏ ଦରଖ
ଶୋଭାଇ ଅମାନକୁ ଅମର । କାନ୍ଧର
ନାରଥାରଜ ଅଧିର ବକାଳା ଚିଗଳ । ୫ ।
ମରହରବାସ ଉତ୍ତର ସାଥରେ ଅଟକ ମରକ
ହାଲର ମୁକୁତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେବାରବରେ ହୁଅବ । ୬ । ଶୋଭମୂଳ ସୁନାବୀରଥିଲୁ ଚିତ ବିବିଧ
ଚିଥରେ । ଅନନ୍ଦମନୋହେ ପୁରି ସୁଲବ
ବଦମ୍ ଗାତରେ । ୭ । ନାନା ମହୁକୁଳ ଲଗା-
କୁପୁମେ ହସର ବନଧାର । ପଳାଯିବ ବାରାନାର
ପର କୋହ ବର୍ଷାକନ୍ଦରକୁ । ୮ । ବାଦିନାଦ
କୁତ୍ୟ ଶାର ରସେ ରସ ପାମର ଅନବା ।
ଶୁଭ ପର ବୋଲ ସକଳ ଉତ୍ସାହରମେରେ
ଦିନମା । ୯ । ଥାଇଶ କାହାଟ ପ୍ରକଟ କଟକ
ଉତ୍ସାହ ଦେଖିଲେ । ନ ଥିଲ କୋହକ ବର୍ତ୍ତ
ମାନେ ଥିଲ ଏ ସବେ ବୋଲିଲେ । ୧୦ ।
ତମବିଲ ମହୁ ରେ ଶୁକ କାବେଳ ଅଭିଷବା-
ଦରେ । କର ବହୁଷୂତ ପୁରି ପରକ୍ଷୟ ଦେଇଲ
ଆକିରେ । ୧୧ । କୁଳବିଲାବାଲୀ ମର ଯାଏ
କଜ ଏ କୁଳେ କାହିଁବ । କର ତାତ ବିଦ୍ୟ
ତାହାଠାରୁ ମୁକୁ ଲଗାଇ ନାହିଁ ବି । ୧୨ ।

ଶୁଭକ ରମ୍ପ କ ଥାନ୍ତା ଥାନ୍ତା ବଜାରେ
ସିବାର । ରେବେ ମନୋରଥ ହିଅନ୍ତାର ସାର୍ଥ
ଏମନ୍ତ କିମ୍ବର । ୧୩ । ମହୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ଗ ବୋଲ
ବା ମନବା ନକଳ ବଜାର । ଚିତଗ୍ରହ ବରକରଣ
ଦୂଦେବ ଯେ କବ ପଣ୍ଡିତ । ୧୪ । ବଳା ଥିଲ
ଛୁଟ ଗୁମର ଭରାପ ମୟୁରଟଳରେ । ସୁନର
ନଦିର ପଣ୍ଡାର ମୂଳନ ହୁଅଇ ସଥିରେ । ୧୫ ।
ବବରେ କବିବ କୋବିଦେ ବୋବିଦ ବାବକୁ
ରଚିଲେ । ପାଥପାଗରେ ଏ ପୁର ଉତ୍ସାହ
ଏମନ୍ତ କେ ବୋଲେ । ୧୬ । କେ ବୋଲେ
ଏମନ୍ତ ନୋହେ ମହାବତ ଯଗରେ ଅଲୋକ ।
ହୋଇଲୁ ହୋଇବ ବେବୋଲେ ଏହିବ ଅନ୍ତର
ତୁଳେବ । ୧୭ । ହୁଣିରେ ପୁଣିଶେ ତାରିକେ
ତରବେ ପୁଣିଶେ ପାଠିବେ । କାବ୍ୟ ଅଳକାର
ନାହିଁ ପାଠିବେ ଅନେକନେହ ରଣ୍ଟିବେ । ୧୮ ।
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସାହରବରବାପା ହୋଇଲେ ମରନ ।
ସବ ସମାଧାନ କର ନରମଣ କଲେ ସନ-
ମାନ । ୧୯ । ତନନ କର୍ତ୍ତା କୁମୁଦବହନ
ଦୂଷଣେ ଦୁଷଣେ । ପୁକ୍ଷି ରଜି ମୁଦ୍ରାକର
ଦାନ ମାନସ ମୋହିଲେ । ୨୦ । ସକଳ ସଙ୍ଗ-
ବଦେ ଉତ୍ସାହର ମର୍ଯ୍ୟାଦ ପାଇଲେ । ହେତୁ
ସକଳ ବୋଲ ଅଶାକାର ଦୁଷଣର ବିହିଲେ ।
୨୧ । ବିକାଶ ବିଦାହ ଅବିମ୍ବେ କରିବାପାର୍କ କାମୁଳ । ରତ୍ନିଲରେ ମହାବ୍ରତ ଅଦେଶରେ
ପରକା ସବଳ । ୨୨ । ସବହେଲ ଶେଷ ସବେ-
ଦେଲେ ଶୋଷ ତଳିଲେ ଅବାଦେ । ବିବେ-
ଦ୍ୱା ଦ୍ୟବାମନ ଏବିମ୍ବ ମାନସ ଉତ୍ସାହେ । ୨୩ ।
ମରଇ ସମାଦବରଣ୍ଣ ତୋଷ ଥିଲେ କରନ୍ତୁ
ଅଦର । କର ବୋବିଦେ ମାନୁଛ ପଣ୍ଡିତେ
କର ନମସାର । ୨୪ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅମ୍ବେ ଏହ ବିଜ୍ଞାପନ ଦ୍ୱାରା ସବୁଦ୍ଵାଧାରଣକୁ
ଜଣାଇ ଅଛି ସେ ଅମରମିହକୁ ଅଭିଧାନ
ସୁପ୍ରକଟନ୍ତି ମୁଦ୍ରିତ କରିବାର ସବାମେ
ଯହି ବକାର ଅର୍ଥ । ଅଭିଧାନ ଅମରମିହକୁ
ଏହ ସୁପ୍ରକଟ ସମ୍ମନେ ବିପ୍ରକ୍ଷେପ କରିବେ ।
ଲାଗି ।—

ଶା ବଳରତ୍ନ ପ୍ରବର୍ଷକରମ୍
ସଂମୁଦ୍ର ବିଦିତାଳୟ
ପୁରୀ

ଏହ ଏହ ରହିବାରେ ସହିତକରିବାର କହିଲେ
ବିଦିତାଳୟ ସବାରମ୍ଭ ମୁହଁ ଓ ପ୍ରସରିତ ହେବ ।

ଆଜିରକୁ

ଡକ୍ଟରାଜୀଙ୍କ ପାତା ଏଇଶ୍ଵର ମାନ୍ଦେ ଫିଲ୍‌ମ୍‌ବିଏଲ୍‌ର ସନ୍ଧାନ ମସିହା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କୋର୍ଟର ସନ୍ଧାନ ମସିହା ମାତ୍ରମାତ୍ର କିମ୍ବା ସରବର୍ତ୍ତର କେନରିଲ ଓ କୋର୍ଟରୀର ଖାତା
ବିଷୟ ଉପରେ ଯେଉଁ ହାରରେ ସନ୍ଧାନ ମସିହା ଦେବିତ୍ବ ମାସ ବା ୧ ବର୍ଷାରୁ ଉତ୍ସବାର୍ଥ ଦିଅନ୍ତିକ ବାହା
ଏହି ନିମ୍ନଲିଖିତ ନବ୍ୟାରେ ରେଇକରିବର୍ମିରମାଜଙ୍କ ଛାତ କାରଣ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

କେନରିଲ ବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଖାତେ ।

୧୯୩୭ ମସିହା ।

ଅଠାରା ଓ ଯେହିସବୁ ଖାତେ ମସ ସେତୁଳର ୧୧
ପ୍ରକରଣରେ ୫,୫ ସେତୁଳର ୧୦ରୁ ୫ ପ୍ରକରଣରେ
ମାତ୍ରା ଉପରେ ଅଛି ବାହା ।

୨୩ ମେଗେ ।

ସନ୍ଧାନ ମସିହାର
କେନରିଲ ଖାତେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଯେଉଁ ଯେହି ଖାତେ

ସୂଚିତ ବିଲ୍

କୋର୍ଟରୀର

ଖାତେ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟ ୦ ରୁ	ଟ ୦ ରୁ ଅଧିକ ବିଲୁ	ଟ ୫୫କାରୁ ଅଧିକ	ଶତକର	
ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ଖାତେ ।	ଟ ୫୫ କାର	ବିଲୁ ଟ ୫୦ କାର	ଅନ୍ତର୍ଭାବ ।	
କଟକ କିମ୍ବା ଏକଟକାରେ ଦୂରପଦ୍ମୀ ।	ଶତକର ଟ ୫ ରୁ କିମ୍ବା ଏକଟକାରେ ଦୂରପଦ୍ମୀ ।	ଶତକର ଟ ୧୫ ରୁ କିମ୍ବା ଏକ ଟଙ୍କାରେ ଦୂରପଦ୍ମୀ ।	ଶତକର ଦୂରପଦ୍ମୀ	ଟ ୧୫ କିମ୍ବା କଟକ ଟଙ୍କାରେ ଏକପଦ୍ମୀ

ଏହି ୧୯୩୭ ମସିହା ଖାତେ ଯେହି କିମ୍ବା ଏକଟକାରେ କିମ୍ବା ଏକଟକାରେ ମୂଲ୍ୟର ଖାତେ ଏକାଥରେ
ବିନ୍ଦିଲେଇପରିବର୍ତ୍ତ ହାରରେ ଉତ୍ସବାର୍ଥ ପାଇବ ।

* କେନରିଲ ମୂଲ୍ୟର ପାତାର କିମ୍ବା ଏକାଥରେ ଟ ୨୫୫ କାର କିମ୍ବା ଏକାଥରେ ମୂଲ୍ୟର ଏହି
ଶ୍ରେଣୀର ଖାତେ ବିନ୍ଦିଲେ ଉତ୍ସବାର୍ଥ ପାଇବ ।

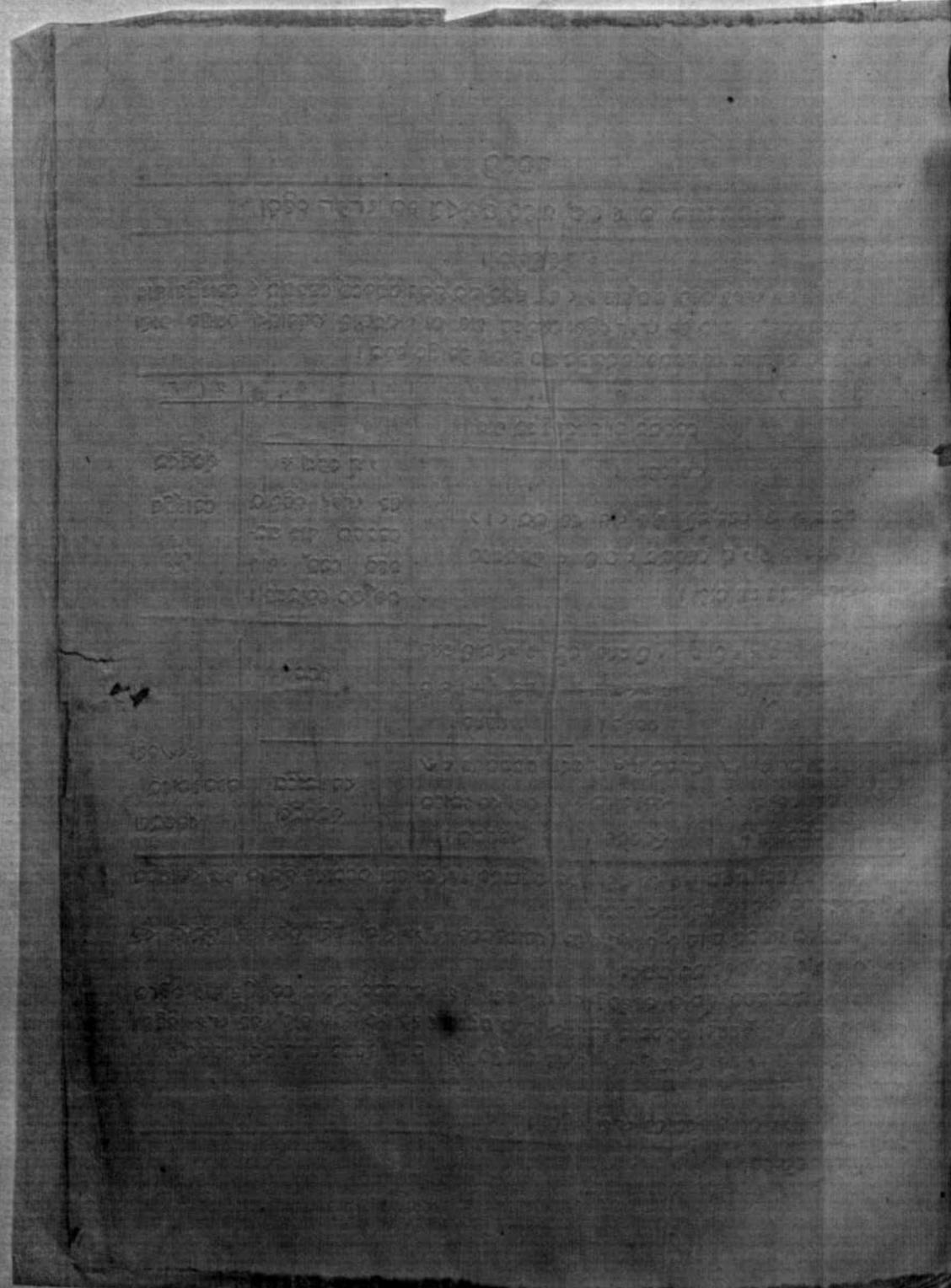
ଟ ୨୦ ରୁ ଉପରେ ମୂଲ୍ୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଖାତେ କିମ୍ବା ଟ ୨୫୫ କାର ଉପରେ ମୂଲ୍ୟର କୋର୍ଟରୀର ଖାତେ କିମ୍ବା
ଉତ୍ସବାର୍ଥ ମିଳକ ମାତ୍ର ଅଧିକ ଶତକାରୀ ସ୍ଥାନ କେନରିଲେ ଉତ୍ସବାର୍ଥ ମିଳକ ଶାହୁଁ ମସିହା ।

କୋର୍ଟରୀର ଅ ୨ ରକ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଯେଉଁ ସାଧା କାରଣ ବ୍ୟବହର ହୁଏ ତହୁଁ ଉପରେ ଉତ୍ସବାର୍ଥ ଶତକର ଟ ୨୫ ।

ଲେଖଣୀର ଦିଅନ୍ତିକ ।

ଟ ୨୫ ରକ୍ତ କାରୁସ ସନ୍ଧାନ ମସିହା ।

ମୂଲ୍ୟର ଦେବ ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାଗ
୧୩

ପା ୧୭ ଦିନ ମାହେ ଫେବୃଆରୀ ସନ୍ତୋଷ ମେଲାରୁ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପାଞ୍ଚମୀ ।

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟସଳପୀର ଡାକମାସକୁ ଟେୟ୍ୟୁ

ଶ୍ରୀପୁରୁ ବିମ୍ବସାହେବ ଗତ ଶୁଭୁବାର ସକାଳେ
ତେଣାରୁ ବିଦାୟ ଦୋଜ ଗଲେ ପୁଣି
କେବେ ଏଠାକୁ ଅସିବେ ଉଚ୍ଛିର କିଛି ପ୍ରିଯତା
ନାହିଁ । ସଞ୍ଚିତ ସେ କେବଳ ଦଶମାୟ ସକାଶେ
ଚିତ୍ତଗାମକୁ ଯାଇଥାରୁ ଶାସ୍ତ୍ର ତେଣାରୁ
ହୃଥର ସେ ଆଦି ଭାବାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ତେଣାରୁ
ଫୋର, ଅସିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଏଥମୟରେ
ଏମଙ୍କ ଜନରବ ଶୁଣାଯାଉଥାରୁ ଯେ ତାମୀଧୂ
ରସାହେବ ଅଧିକଦିନ କର୍ମ କରିବେନାହିଁ ଓ
ରୁବନସାଧାହେବ କଲିକଭାକୁ ଯିବେ । ଭାବା
ହେଲେ ଆଉ ଜଣେ ନୂତନ କମିଶର ଏ
ପ୍ରଦେଶକୁ ଅସିବେ । କମେ ସବୁ ହାକିମ ନୂଆ
ହେବାର କଥା ହେଉଥାରୁ । ଭାବା ହେଲେ
ଅନେକ ଦିନରେ ତେଣାରେ ଗୋଟିଏ ଭାଷା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଏହି ରୟ
ହେଉଥାରୁ କି ଧରେ ତେଣୁଠିକଲେବୁର ବାବୁ
ଜଗହୋଦନସ୍ଥ ଏଠାରୁ ବଦଳ ହୋଇଯିବେ ।

ତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଏହିପରି ବିରୁ ଅନ୍ୟ-
ଦିବ ହୋଇଥିବି କି ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଏବର୍ଷ ବିରୁଷ୍ଵ
ଏମନ୍ତ ବଳମୂଳ କାହିଁକି ହେଲା । ଗୁରୁମାସର
ଶାତ ଗୁରୁଦିନରେ ଭୋଗ ହୋଇଗଲା ଓ
ଶାତକାଳରେ ବସନ୍ତ ଭୋଗ ହୋଇ ବସନ୍ତପଥ-
ମାଦିନ ଏମନ୍ତ ଗ୍ରାସ୍ ହେଲା ଯେ ବୁଢ଼ିରେସ୍ତବା
ଦେବରୁ ଖାଲ ବହିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଏପ୍ରକାର
ଗତି ଦେଖି ଉତ୍ସ ହେଉଥିଲା ଯେ ରୋଗର
ପ୍ରାଦୁର୍ଧାବ କିଛି ଅଧିକ ହେବ ।

ଭାବର୍ତ୍ତକୁ ଏବର୍ଷସୁକା ଦୂର୍ଭିଷ ଶତବ-
ନାହିଁ କ ? ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଦୂର୍ଭିଷ ଏହମାସରେ
ଶେଷ ହେବଗୋଲି ସମସ୍ତେ ଆଶା କରିଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭାବ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ମଧ୍ୟଭାରତୀ ଯେ ସମସ୍ତ
ସମ୍ବାଦ ଅବିଅଛି ତାହା ଅଭିନ୍ଦନ ଦୁଃଖଜନକ
ଅଟଇ। କେଉଁଠାରେ ଅଛିଦ୍ଵାରା ଓ କେଉଁଠାରେ
ପୋକଦ୍ଵାରା ବିସ୍ତର ପରିମାଣରେ ଘେର ନଷ୍ଟ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଗୁରୁଳର ଭାଇ ପୁଣି ବୁଦ୍ଧି ହେ-
ବାର ଅରମ୍ଭ ହେଲାଣି । ବିଲାଶର ଅସିଥିବା
ଚଳିଗମାସ ତା ୧୦ ହିଶର ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ସେଠାରେ ଭାବ ଦୂର୍ଭିଷ ପଢ଼ିବାରୁ ଲେକେ
ପ୍ରାଣ ବିଷାଇବାକାରିଗଣ ବଡ଼ ନଗରମାନଙ୍କୁ
ପଳାଇଥାଇନ୍ତି । କେତେଷୁଲରେ ଦୁଷ୍ଟ ଅଭିନ୍ଦନ
ଘେର ପାରିପାରୁନାହିଁ ଓ କେତେଷୁଲରେ ବହୁ
କାଳରୁ ଥାଗେ ଦୁଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନାହା-
ରରେ ଲେଇ ମରିବାର ପୁଣି ଅରମ୍ଭ ହେଲାଣି

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ସାହାୟକର୍ମ ଶୀଘ୍ର ସୁବିତ୍ର ହେବା-
ଏଥୁର କାଳିନ ଅଟଇ ଓ ଏହିହେତୁରୁ ପୁନ-
ବାର ସାହାୟକର୍ମ ପିତୃବାର ବନୋଦସ୍ତ ହେ
ଉଥାଇ । ଏହା ଛଡ଼ା ଆମୋଶ ଉତ୍ତରପତ୍ରିମ ଓ
କାଣ୍ଡିରରେ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ପଡ଼ିବାର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ
ଦେଖାଯାଏ । କାଣ୍ଡିରରେ ଘାସ ଥାଇବରେ
ଗୋରୁ ମର ଯାଉଥାଇନ୍ତି ଓ ଗବମର ମୂଳ୍ୟ
ଅଭିନ୍ଦନ ଦୂରି ହୋଇଥାଇ । ତେଣାରେ ହାର-
ହାର ଫସନର ପରିମାଣ ଏବର୍ଷ ଉଣା ହୋଇ
ନ ଥିଲେସନା ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟତ୍ରୁବନ୍ଦ ଦୂର୍ଧୁଲ୍ୟ
ହୋଇଥାଇ ଓ ରପ୍ତାନାକାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଲାଗି
ରହିଥାଇ । ଏପର ପୁରାଥାଇଲର କେବେ ଖାନ-
ରେ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ପଡ଼ିଥାଇ । ଏ ସବୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଆମ୍ବେମାନେ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଥାଇଁ ଓ ଏବର୍ଷ
ଯେ ଭାବରତବର୍ଷକୁ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ଶୁଭତବ ନାହିଁ ଏପର-
କାର ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଜଣାଯାଉଥାଇ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଖନଶୁଗବର୍ତ୍ତର ଇତିହସା-
ହେବ କଟକ ଓ ପୁରୀ ସନ୍ଦର୍ଭଜ ନିନିଦ୍ରା ଏହି
ମାସ ମେଷରେ ଥସିବେ ଫୋଲ ସ୍ଥିର ହୋଇ
ଅଛି । ଏହିମାସ ୨୫ ବି ୨୭ ଜାରିଖରେ ସେ
କଳକାତାର ଯାତ୍ରାକରି ସମ୍ମୁଦ୍ରବାହରେ ପ୍ରଥମେ
ପୁରୀ ଓ ଉତ୍ତରପୁର ବଜାରର ବାଟେ କଟକରୁ
ଆସିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ମାର୍ଚ୍ଚିମାସ ଜା ୧ ରଖରେ
ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚ ପାଇନ୍ତି । ଏ ନଗରକୁ ଶୁଭବାନ-
ନ କଲେ ଆହାଙ୍କର ବିଶ୍ଵବାର ଅଭିର୍ଥନା

ଦେବ ଜହାଁର ବିଶ୍ୱ ନିମିତ୍ତ ଗରରହିବାର
ଅପରିକୁଳ କାଳରେ ପ୍ରାଣଜାଳ ଘରେ ଗୋଡ଼ିଏ
ସବୁ ହୋଇ ଥିଲା । ସବୁରେ ନିରବକଷି ଦେ-
ଜେତଣ ଉପରେକ ଉପରୁକ ଥିଲେ । ସବୁରେ
ଆର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଯେ ଅର୍ଥାର ଦଂୟ କବାହ
ନିମିତ୍ତ ଦେବା ସମ୍ମାନ ହେବ ଓ ସନ୍ତକରେଷ-
ନାର ଆଜସବାକ ଏବଂ ମଳିଲିଷ ଅର୍ଥାର
ଅଜମାନ ହେବ । ଏବମସ୍ତ କର୍ମର ବନ୍ଦୋବନ୍ଧୁ
ସକାଗେ ଗୋଡ଼ିଏ ଦିନିଟି କିମ୍ବା ହୋଇ ଅଛି
ଉଚ୍ଚ କମିଟୀର ସରାଗର ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ଥାରୁ
ଚୌଥୁଣ୍ଡ, ସହକାର ସର୍ବତ୍ର ଏବଂ କୋଶାଖରୀ
ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ସମ୍ମାନ ବାବୁ ଦିନିରୁ
ଦୋଷ ପ୍ରତିକ ବେତେଜଣ ଏବଂ ସଞ୍ଚାନକ
ବାବୁ ଅବନାଶ ହୃଦୟରୁ ଓ ବାବୁ ଦ୍ୱାରକାନାଥ
ଚନ୍ଦ୍ରଭାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହି କମିଟୀର ଦେବା
ସ୍ଵାକ୍ଷରର ଓ ଆଦୟ ହେବ । ମଳିଲିଷର ବନ୍ଦୋ-
ବନ୍ଦୁ ଯେପରି ଏଥୁ ପରି ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ-
ରୁଷ୍ଣ ଘରଠାରେ ହୋଇ ଥିଲା ସେହିପରି
ହେବ ଅସ୍ଵବା ମଧ୍ୟରେ ଏ ନଗରରେ ସଞ୍ଚାନ
ପ୍ରସୂତ ହୋଇଥିବା ଥିଏଠର ଦିଲ କାଟକର
ଅଭିନ୍ୟା ଦେଖାଇବେ । କେବେଂ ଦିନ ହି କାର୍ଯ୍ୟ-
ହେବ ଜାହା ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସର୍ବ
ଦିନ ପ୍ରାୟ ଟଙ୍କ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବା ହୋଇ ଥିଲା
ମାତ୍ର ଭରିବା ହୁଅର ଏଥୁ ପରି ମାନ୍ୟକର
ସରରିର୍ଜନ୍ତିତେମଳଙ୍କ ଶୁଭଗନନ୍ଦ ସମୟରେ
ଏଠାମେକ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଯେପରିବାର
ଥୁମଧ୍ୟମରେ ଅର୍ଥାର କରିଥିଲେ ସେହି
ପ୍ରକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ କରିବେ ଓ ଜହାଁର ବ୍ୟପ୍ତ
ସକାଗେ ଆଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଦେବା ଦେବେ ।
ଆଜିକାଲ ଯେମନ୍ତ ନାର୍ଥାରକାଳ ଉପରୁକ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଏକଥିରେ ଅଜ୍ଞବେଦିଯା ଯେପରି ଲାଗି-
ରହିଥିଲୁ ତହାଁରେ ଦେବାମାରିବାକୁ ମୁହଁ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେମନ୍ତ ଉପରେକ ଏହି କଠିନ
କାଳରେ ସବା ପରି ଓ ନିମିତ୍ତଦିବ ଯଥାବନ୍ଦୁକ
ରକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାଣଅସ୍ଫେକ୍ଷା ମାନମ
ର୍ଥାଦାକୁ ଅସ୍ଵର ମଣି ଘେରିବାଟି ସବା ଦାଣ୍ଡର
ବସୁନ ରକ୍ଷାକରୁ ଅଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଏକାର୍ଯ୍ୟଟି
ଅଟର । ଆମ୍ବେମାନେ ଭକ୍ତିଷ୍ଠନ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଲିପ୍ତ ନ
କର ହେଉ ଅଥବା ମନର ଦ୍ୱାରା ମନରେମାର
ନ ପାଇ କହଇ ଲେଖୁକଣ୍ଠାଗବର୍ତ୍ତିରତାରୁ ହବ-
ଇବିଜନ କାହିଁ ପରିଶ୍ରମ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସବା
ଗ୍ରେଷକାର ଉତ୍ସାହିତାର ଅର୍ଥାର କର ଅର୍ତ୍ତ
ଅଛି ଲେଖୁକଣ୍ଠାଗବର୍ତ୍ତିର ଅମୁଖାରଙ୍ଗ ଅନ୍ତିବେ

ଜାହାଙ୍କର କିଛି ଜାଗର ହେବ ହାତୁଁ ଏହା
କେଉଁ ବିବେଚନ ବୋଲିବ । ଅର୍ଥନୀକିରଣ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଜାନଦାନ କଥା ଦେଖିବା
ଅର୍ଥାତ୍ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଯେଷୁଲେ ଏହା
କଣକର ବାର୍ଯ୍ୟ ନ ଥାଇ ସାଧାରଣ କର୍ତ୍ତା
ହୋଇ ଥିଲୁ ପେଶୁଲେ କିଛି ନ କରିବା କଲକ
ହେବ । ଅଭିଏବ ସମସ୍ତେ ଆପଣା କ୍ଷମତାକୁ
ସାରେ ରେଖା ଦେଲେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଏ ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ସମାଧା ହେବ । କାହାର ଉପରେ ଅସୁକ ବଂୟ
ଭାର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନେ ଅଶାକରୁଁ କି
ଗଜା ଜନିଦାର ଓ ଅପର ଧନାର୍ଥିଲୋକମାତ୍ର
ପଦ୍ମପ୍ରାୟ ରେଖା ଦେବାକୁ ସହିର ଅଗ୍ରମର
ହେବେ ଓ ଜହାନ୍ମ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଏବଂ
ସୁଦେଶର ଗୌରବ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

ଭାରତେଣ୍ଟସ ଅଟ୍ଟାଳିକା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଭାବୁରେଷ୍ମା ପଦପ୍ରଦତ୍ତ ସ୍ଵରଣାର୍ଥେ
ଏ ନଗରରେ ଯେଉଁ ଅଛାକିବା ନିମ୍ନିଶ୍ଚ ହେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଗଲିବର୍ଷ ଦୋରୁଥିଲା ତହିଁରେ ଯେଉଁ
ମାନେ ଦେବା ଦେବାକୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ହୋଇ ଅଛି
ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ହେବାର ଖୋଲିବାକୁ
ଅଭିଭଳ୍କ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।
ମୋଟରେ ଟ ୧୫୫୧୩୯ ଟା ହେବା ସ୍ଵାକ୍ଷରତ
ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଟ ୪୮୮୭୫/୨
ଆଦାୟ ହୋଇ ଟ ୩୮୨୭୭ ଟାଙ୍କା ଅଛି ।
ଦେବା ଏବେ ବାଙ୍ଗ ରହିବାର ଉଚିତ ନ ଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସଲର ଉତ୍ସମ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ହୋଇ ନାହିଁ
ଏଣେ ଅର୍ଥାତ୍ ବରେ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ହୋଇ ପାରୁ
ନାହିଁ । କେବଳ କିନ୍ତୁ ଓ ଉତ୍ସମିଟି ହୋଇ
ରହିଥିଲା । ଏଣିକି କିନ୍ତୁ ହାବିମମାନେ ବିଜ୍ଞାନ
ଅଧିକ ଉତ୍ସର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସ୍ଵତଂ କମିଶର
ସାହେବ ହେବାଦାତାଙ୍କ ନିବାଟରେ ଗୋପ୍ତା ହେବା
ଦେବାକାରଣ ଅନୁରୋଧ କର ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଅମ୍ବେମାନେ କବେତନା କରୁଁ ଓ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ
ବର୍ତ୍ତମାନସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବି ଥାରେ
ହେବା ଦାତାଙ୍କର ସର୍ବ ହୋଇ ଗୋପ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ
ନିଷାଦକ କମିଟୀ କିମ୍ବା ହେତୁ କିମ୍ବା କମିଟୀ
ସେମନ୍ତ ହେବା ଆଦାୟ କରିବେ ଚେମନ୍ତ
ଅଧିକ ହେବା ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ତେଣ୍ଟା କରି
ବେ ଏବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତ କରିବେ
ସେତେଟକା ହେବା ସ୍ଵାକ୍ଷରକ ହୋଇ ଅଛି
ଭାବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଘର ସକାରେ ପ୍ରକୃତ ନୁହେ
ମାତ୍ର ଦରର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ହେଲେ ଆବଶ୍ୟକ

ଦେବା ପ୍ରାୟ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ନେହ ନାହିଁ
କିଶୋଷରେ ମହାଶ୍ଵରା ଓ ଶକ୍ତିମାନେ ଅନେକ
ଅକ୍ଷିଠା ସ୍ଥାପନ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଜି
କେବେଳକ ଜମିଦାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବାଶଳ
ନେବମାନେ ଉତ୍ସାହ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ-
ଠାରୁ ଉପଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ପ୍ରତି ଦେବାର
କିଛି ସନ୍ନେହ ନାହିଁ । ଦେବଳ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
କରିବାର ବନୋବସ୍ତୁ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ପରିଶେଷରେ ଅମ୍ବେମାନେ ହେଦାଦାତାକୁ
ଆନୁଗ୍ରେଧ କରୁଥିଲା ସେମାନେ ଆପଣା
ହେଦା ଓ ବାଜାର ପରିମାଣ ଏଥୁସଙ୍ଗେ ପ୍ରକା-
ଶିତ୍ୱବା ତାଳକାରୁ ଦେଖି ବାଜାଦାରଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଶାତ୍ର ଅନ୍ତର ହେଉଥି ଅମ୍ବେମାନେ
ପ୍ରଦିମାସରେ ଏହପରି ଡୋଷର ବାଜା ପ୍ରକାର
କରିବାର ମାନସ ରଖିଲୁ ।

କ୍ରେଷ୍ଟିଯ়ନ୍ ମୁଦ୍ରା

ଗତ ପ୍ରାହିରେ ଏମୁଣ୍ଡ ଶେଷ ହେବାର
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖୁ ଅମ୍ବୋନାଜେ ଅଭିନନ୍ଦ ହୋଇଲୁ
ଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ ଏହ ମନ୍ଦରେ ଯେ ସମ୍ମର ଉଦ୍‌ବଳର
ସଂକାଦ ଅଟେଅଛି ଜାହିରୁ ଅନ୍ତମାକ୍ଷ ତୁଆର
ସୁଧ ଗାସ୍ତ ଶେଷ ହେବାର ନୁହେ ବିରଂ
ଲଙ୍ଘଣ ସହିତ ସୁଧ ହେବାର ସମ୍ମବନ୍ନା ।
ଚକ୍ର ମାତ୍ର ତା ଗ ଲିଙ୍ଗରେ ଲଙ୍ଘଣରେ
ସଂକାଦ ପଢ଼ିଥିଲା ଯେ ବୁଝିଯୁମାଜେ କହନ୍ତା-
ଶୁଣୋପକ ମନ୍ଦରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇ ଅଛିରୁ
ଓ ତୁରନ୍ତ ତନ୍ତ୍ରରୁ ବୋଲିବ ପ୍ରକାର ବାଧାଦିଅ
ଯାଇମାହିଁ । ଜାହିର ଆରଦିନ ଏକଂକାଦ ମିଥ୍ୟ-
ବୋଲି ବନ୍ଧୁ ହେଲା । କିନ୍ତୁ କହନ୍ତାଥିଲେ ନୋହି
ପଲରେ କୁମାରୀ ମେନା ପ୍ରଦେଶ ହେବାର
ଦଥା ଶୁଣି ଲଙ୍ଘଣରେ କଥା କହିଲ ପଞ୍ଜନା ।
ବରକୁଣ୍ଡୋତ୍ତର ନର୍ତ୍ତକୋଟ ରଣ ସହାରିଛି
ଯେଉଁ କୁଅଚୋଟି ଝଲା ପାର୍ଲିମେନ୍ଟରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଭାବାନଙ୍କୁରୁ ବିମୁକ୍ତ
ସବାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲବେଦନ ଦିଲେ । ଦେଇବ
ସର୍ବ ଏଥର ସମ୍ପର୍କ ଓ କେତେକ ସର୍ବ
ଦୟା ହେଲେ । ଥାମାକଥ ମୋକମାଜେ ଦିଲ-
ବଦି ହୋଇ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ସାହେବଙ୍କ ଦରକୁ
ଫ୍ରେକ୍ଷନାର ଜଳାବଦିତିମାନ ଜୁଲି ପରାଇଲେ
ଓ ତେଜିନ୍ଦ୍ୟ ସଂକାଦପତ୍ରର ଅପିତର ଏହ
ପର ଦୂରଗା ହେଲା । ଏମନ୍ତ ଭବରୁତି କଣା-
ଗଲ ବି ଯେନନ୍ତ ସହି କହନ୍ତାଥିଲେ ପଞ୍ଜନକୁ
ରଖା କରିବା ସହାୟେ ଲଙ୍ଘନମାଜେ ସମ୍ମ

କରିବେ ଓ ଉଣତରମାନ ଦୋଳୁ ପ୍ରେରିତ
ହେବାର ଆଜ୍ଞା ହେଲା । ତହିଁ ଆରଦଳ
ସଙ୍ଗରେ ବୈନିକ ବ୍ୟୟ କମିଶ ପାର୍ଥନାହୋଇ-
ଥିବା ଛାଅକୋଡ଼ି ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚର ହେଲା କିନ୍ତୁ
କୁହୀଯୁ ଡକୁ ଜଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର
ସଂକଳନ ମିଥ୍ୟା ଥିବାର ଜଣା ପଢ଼ିବାରୁ ଅର-
କିଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇ ନାହିଁ । ତା ୧୦ -
କିମ୍ବା ଏବଂ କିମ୍ବା ଜଣାଯାଏ ଯେ କନନ୍ଦାଶ୍ଵର-
ଜୋପଳିଆରେ ଇଂଗରେ ଉଣତର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରହିବା ବିଷୟରେ କୁହୀଯୁର ଅଥତ ନାହିଁ ।
ଏହାହୁମ୍ବ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ହେବ ଓ ଇଂଲଣ୍ଡ ପର୍ଦ୍ଦା-
କରୁ କି କରିବେ ତହିଁ ଉପରେ କୁହୀଯୁର
ହାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଭର କରଇ । ଆମ୍ବେମାନେ ଭରପା-
କରୁଁ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଗ୍ରଜପତିନିବଳ ଦେବେବ
ଓ ବିଜରପ୍ତାନ ସୁଦିର ଆଶଙ୍କା ଦୂର ହୋଇ
ମସ୍ତୁକୁର ମନୋମନ୍ତ୍ର ଅନ୍ତରାରେ ବନ୍ଦ ସ୍ଥାପନ
ହେବ ମାତ୍ର ଯଥିପେ ଦେବ ପୁରୁଷନ୍ତାର ଭାବୀ
କ ହୋଇ ଇଂଲଣ୍ଡରେ କୁହୀଯୁର ସୁକ ଲାଗିଯାଏ
କେବେ ଅତିକ୍ରମ ଭାବିନକ ବ୍ୟାପାର ହେବ ।
ଏତେ ଉପାର ଉତ୍ତାରୁ ଆର ସୁହିକଥା ଭଲ
ଲାଗିନାହିଁ ଏଥରେ କରିବିଲା ଲାଗ କିଛି ନାହିଁ ।
ଇଂଲଣ୍ଡର ଅନ୍ୟକାଂଗଲେବ ସୁଦିର ବିବେଧୀ
ଅଟକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଆଗା କରୁଁ ଯେ ଏହି
ପ୍ରମୁଦାଧୂର ବଳ ଅଧିକ ହେବ ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ ।

ଅମେରାକେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସହିତ
କଲିକତା ଗଜେଟରେ ପାଠକଳୁଁ ଯେ ବାବୁ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରୂପୀ ତେଷ୍ଟାକଲେକ୍ଟର ତୃଣାୟା
ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ବେ-
ଳା ମାସିକ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଅଟେ ।

ତନ ମାସକୁ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ବାରୁ ପ୍ରାଚୀମୋହନ ସେନ . ବାଲେଶ୍ୱର
ଜ୍ଞାନ ମୂଳ ସମ୍ବର ତେଷୁଠିଲନ ଖେଳକୁର
ନିୟକ ହୋଇ ଥାଇଛି । ମାତ୍ର ସେ ଅଳ୍ପ
କର୍ମରେ ଥିବାରୁ ବାରୁ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞ ପଞ୍ଚକାୟକ
ସେ କର୍ମରେ ଏକଟିଠ ନିୟକ ହୋଇ ଥାଇଛି ।
ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞବାରୁ ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ଗୁର୍ଯ୍ୟ ନେବାର୍ଦ୍ଦିଲ
କିମ୍ବା ନ ହେଲା ଗଲେଣି । ରେବନ୍ଧୀ
ସାହେବଙ୍କଦାର ଏତକ ହେଲେ ଉତ୍ତରାଶାର
ଏକଜଣ ପ୍ରଥମ ବି, ଏ, ରଘାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଆତର ହେଲା ଅପର ଜଣକ ନାମରେବ
ବଜାଲୀର ଗନ ଥାଇ କାହାକୁ କିଏ ପରିବେ ?

କଲିକାର ବିଖ୍ୟାତ ବ୍ରାହ୍ମ ବାବୁ କେଶବ-
ଚନ୍ଦ୍ରସେନ ବଡ଼ ହାର ମାର ଅଛନ୍ତି । ରାହାଙ୍କର
ଜ୍ଞାନ୍ତ୍ବାକଳନ୍ୟାକୁ ଷତିଯୁକ୍ତଶୀଘ୍ର କୁରବିଦାରର
ରଜାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଦେଉ ଅଛନ୍ତି । ଏହି
ଧାଳୁଗୁନମାସରେ ବିବାହ ହେବ । ତ୍ରାଣ୍ତ ମଳ-
ରେ ଏ ବିବାହ କର୍ମ୍ୟ ନିର୍ବାହ ହେବ ଏବଂ
ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାତିରେ ବିବାହ କରିବାକୁ ରଜା ସ୍ଥାକୃତ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବଡ଼ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର କଥା ଥିଲା ।
ଆମେମାନେ ସୁଲଭସମାଗ୍ରରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ କଳ୍ୟାଣୀ ପେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ତେମନ୍ତ ସ୍ତରି-
ଣିତା ଏବଂ ରଜା ମଧ୍ୟ ସେହିପ୍ରକାର ସ୍ତରିଣିତ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ନୋହିଲେ କି ସେ ଏପକାର
ବିବାହ କରିବାକୁ ସାହସ କରନ୍ତେ । ଯାହା ହେଉ
ସେନବଶୀଘ୍ର ଲେକ ଏକକାଳରେ ବଙ୍ଗଦେ-
ଶରେ ରଜା ହୋଇ ଥିଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ
ଏହି କଥାକୁ ମନେକର କୁରବିଦାରର ରଜା
ଏ ବିବାହରେ ସମ୍ମର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେ ରୂପିତାର ହିତଗତ ହେଲେ ଇଂଗ୍ରେ
ଜମାନକଙ୍କ କେତେ ଅଧିକାର ଦେବ ତହିଁ ର
ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ବାହନଶ ଏହିକି ଯେବନ୍ତ ସତିର
ଇଂଗ୍ରେ ସାବାଦପଥ ବାହାରୁ ଅଛି ସେ ସମସ୍ତ
ଭବିଷ୍ୟତରେ ଖୁଲିବାର କଠିନ ହେବ ।
କାରଣ କି ତିଥିରୁ ପ୍ରଥମେ କାଠରେ ଖୋଲା
ହୁଅର । ବକ୍ତୃତତ ନାମକ କାଠରିଶେ
ରିନ୍ କୌଣସି କାଠରେ ତଥି ଖୋଲା ଯାଇ
ନ ପାରେ । ଉକ୍ତ କାଠ ଅରମିଳିଧାରୁ ଆସଇ
ରୂପିତାଙ୍କ ହିତରେ ସେ ସମୁଦେଶ ପଡ଼ିଲେ
ଓ ଆବାଲ ହେବାର ଅସମ୍ଭବ ହେବ ।

ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଚେଲିଫୋନ୍ ଯଦୁ ଛାଳ
ଶୁଣିରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବାର ଅବମୃତ ଦେଖି
ପାଇଲୁ ମେଘ ସବୁ ଥାପଣା କାର୍ଯ୍ୟଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୋଡ଼ିଏ ଯଦୁ ଦିଗାଇବା କାରଣ ଅନ୍ତରି
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି । ଲାଗିରେ ବସି ସବୁ ବକ୍ତ୍ଵା
ଜାମାକ ଶଣିବେ ।

ସମ୍ମରି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସରକାରୀ କଚେଷ୍ଟା
ମାନ ଦିସମ୍ବରମାସରେ ଏକମାସ ବଳ ହୁଅଛି
ଡେଲିନ୍ଯୁଆର୍ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି କି ଏହି ଏକମାର୍ଗ ହୁଠା
ଗ୍ରାମ୍କାଳରେ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଥିଲା
ପ୍ରଭବର୍ଷ ମରମାସରେ ଏ ଛଟା ଆରମ୍ଭ ହେବ

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଗୀତକାଳ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର
ପ୍ରକୃତ ସମୟ ଅଟଇ ଏ ସମୟରେ ଅବକାଶ
ଦେବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନହେ ।

ତଳକମାସ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲିକତାରେ
ଗୁଣ୍ଡକ ହେଉଥିବା ଦୂର୍ତ୍ତି ଦେବାର ପରିମାଣ
ଟ ୧୦୮୮୫ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ଦେବିଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଟଙ୍କା ସୁଦା ହେବାର ଆଶା ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ

ଲୁହଣେନ୍ଦ୍ର ଟାକ୍‌ସ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବମ୍ବେଇରେ
ଏକ ଦୃଢ଼ତ ସତ୍ର ହେବାର ଥିଲା । ସେଠା
ନୋକଙ୍ଗ ମନରେ ଏହିକଥା ଦୂରିରୁପେ ସ୍ଥାନ
ପାଇଥିଲୁ କି ସରକାରୀକର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରକାର ବିବିଧାୟିକୁ ଶତ୍ରୁ ଦେବା ଅଭିଯନ୍ତ୍ର ମନ୍ଦ
ଅଟଇ ଓ ପଣ୍ଡାଇକୁ ଏହା ଏକ ଉତ୍ସଙ୍ଗର
ନଜିର ହେବ ।

ଭରତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକଠା ଗେଗର
ଏକ ଅଭିନବ ଚକ୍ରଧ୍ୟା ବାହାର ଥାଇ । ଗେଗର
ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପଲୁହାଦ୍ୱାରା ପେଣରେ
ଦାଗଦେଲେ ଗେଗ ମୁକୁ ହୋଇଯାଏ । ଚକ୍ର-
ଶୁଣି ଯେମନ୍ତ ସୁଲଭ ଜେନନ୍ତ ସହଜ ନୁହଇ ।

ସମ୍ରତ ଗବହୁମେଘ ନିଯମ କର ଅଛି
କି ଭାରତେଷ୍ଟଶଙ୍କ ନମିତ୍ର ଯେଉଁ ୧୯୧୫ ଜୋପର
ସଲମି କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଥାଏ ଆହୁ ଜାହା କେବଳ
ଜାହାଙ୍କ ସନ୍ଧାତରେ ଦୟାବିବ । ଜାହାଙ୍କ
ଅସାଧାରଣେ ଜାହାଙ୍କର ଶୁଭୟନା ସମ୍ରକ୍ଷରେ
କୌଣସି କାଳରେ ୩୫ ଜୋପରୁ ଅସୁକ ସଲମି
ଦୟାବିବ ନାହିଁ । କେତେବେଳେ କେମନ୍ତ
ବିଗର ହୃଦୟ ତହିଁର ସ୍ଥିରତା ନାହିଁ ଯାହା-
ହେଉ ଏକିଯମିଗ୍ନାର ଅକେକ ଶୁଦ୍ଧିଏ ବାର-
ଦିର ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟଥ ନବାରିତ ହେଲା ।

ପ୍ରେସ୍ ଗାସ

ଶ୍ରୀ ଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳଧାରୀଙ୍କା ସମ୍ମାଦକ ମହାପୁରୁଷ

ସବଳୟ ନିବେଦନ ୧

ମହାଶୟ ! ବିଗନ୍ତ ଘପିକାରେ କଟକ କ-
ଲେଜ ସମ୍ମନରେ ଅପଣ ଯାହା ଲେଖିଥାଇଲା
ସେ ବିଷୟରେ ମୋହୋର କହି ବଳବିଧ ଅଛ,
ସେହି ସବୁ ପଢ଼ସ୍କରି ବାଧକ କରିବା ଦେବେ ।

ଶିଖମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ
ସେବିଷୟରେ ଅମୃତ କୌଣସି ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ।
ବୋଧ ହୁଏ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ କର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ
ବିବେଚନା ଯୋଗ୍ୟ ଏପର ଫଳ ସହିଅଛି,
ଜ୍ଞାନରେକର ସହେବଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ
ନାହିଁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଯାହା ହେଉ

କଲେଜର ଛନ୍ଦବାସରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର
ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଶା କେବେହଁ ଘଟି ନ ଥିଲା କାର୍ଯ୍ୟଟି
ବତ୍ର ଚିତିକ ହୋଇଅଛି, ଧନ୍ୟ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ !

ବି ଏ ପଶୁଷାସମନେ ଅମୃତ ଏହି ବିକ୍ରିବିଧି
ଯେ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଶିକ୍ଷିତମାନେ ଯଥେଚିତ ପରିଶ୍ରମ
କରି ଅଛନ୍ତି ଫେଲ ବହୁବିଧ କାରଣରୁ ହୋଇଥାରେ,
ଏବର୍ଷ ଶାସନକ ସମ୍ବନ୍ଧମାତ୍ର ବିଳମ୍ବରେ
ଆସିଥିବାଯୋଗୁ ଏପରି ଫେଲ ହୋଇ
ଅଛି ଏଇରୂପାଦେବ ଅଧ୍ୟେ ପଦରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବାଧାର ବିଶେଷ ପରିଶ୍ରମ କରୁଅଛନ୍ତି,
ଗଣିତ ଅଧ୍ୟାପନା ବିଷୟରେ କଟକ ନିଲେଜନ୍‌କୁ
ଭାଗ୍ୟକାନ୍ତ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ୟ ବିଷୟରେ
ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପନା ମନ୍ଦ ହେଉ ନାହିଁ, ଶିକ୍ଷକ
ନିୟକ୍ରିଯ ଭାର ସ୍ଥାନାୟ ହାତିମନଙ୍କର ହାତରେ
ନ ଥାଇ ଯେବେ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ହାତରେ
ଆଥାନ୍ତା ଭେବେ କଲେଜୀସମ୍ପଦରେ
ଏପରି ସାଧାରଣ ଦୂର୍ଲମ୍ବନ୍ତ ନାହିଁ, ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଏହି ଯେ କେହିଁ ହିଲ୍କ ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗ-
ଦୋଷର ଦୋଷ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଇତି ।

ବିଶ୍ୱମଦ

କସ୍ତିତ ପାଠକସ୍ତି

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାସ୍ତୁ ଉଚ୍ଛଳିଥାଏଇବା ସମ୍ପଦକ
ନହାଣୟ ସମୀପେଣ

ମହାଶୟ !

ଗର୍ବ ବୃକ୍ଷରବାର ସଥରେ ଶ୍ଳାଙ୍ଗମୀ ଉପ-
ଲୁକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ରାମାନୁଷେତ ନାଟକ ଅଭିନ୍ୟା
ହେଉଥିଲା ତରୁର ଦର୍ଶକକୁହୁମ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ
ଜଣେ ଦର୍ଶକ । ବିଚାରରେ ଦେଇଛନ୍ତି ପୁଣିତ
ଦେଶବୁନ୍ଦେଶୀ ଲୋକଙ୍କର ତଥାହ ଓ ଅଧିବ-
ଶାୟରେ ଯେ ଏତେ ଅନୁମାଳ ମଧ୍ୟରେ ନାଟକ
ଅଭିନ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ତାହା ଦେଖି ଥିଲେ
ଅଗର ଅନନ୍ତ ଲାଭ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯେ
ପରମାଣରେ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କା କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି ତହିଁରେ ବୋଧନ୍ତୁଏ ଦର୍ଶକମାନେ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରେସ୍ତି ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଗତାଶ୍ଵରଙ୍କ ଇତ୍ତାରେ ତାହା ଚିରପ୍ରାୟୀ ହେ-
ଲେ କଟକର, କେବଳ କଟକର କାହିଁଦି, ଦମ୍ଭ
ଉତ୍ତରିଷ୍ଣାର ଭନ୍ଦରର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗ
ହେବ ବୋଲି ବାହୁଦିଲୁ । ଶରୀ ପୁରୁଷଙ୍କରା
ଯେତେ ଲେବକର ନନ୍ଦ ହରାନକର ନ ପାରେ
ଗୋଟିଏ ନାଟକାନୁମ୍ବ ତାହର ଅଧିକ ରେ-
ବାକି ସମ୍ମତ ଥିଲା । ଅଭିନ୍ବନ୍ଦ ଅନୁର ପ୍ରାଣକା

ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ
ସେହି ନାଟକାରୀଙ୍କେ ତୁମାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବାକୁ
ନିରସ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯେଥର ପାରନ୍ତୁ
ଦେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବାକିମନ୍ତେ ଜୃତି ନ
କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ଦେଖି ସେହି ନାଟକ
କାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଉଦ୍‌ଘାଟ, ଆର ଜାହାର ଅସ୍ତ୍ର-
ବାଂଗ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କର ବେବେହେ ନାଟକାରୀ-
ନିଧି ଫେରିନାହାନ୍ତି ପୁଣି ଜାହା ବିପଦାର୍ଥ ଜାଗି
ନାହାନ୍ତି ତେତେବେଳେ ତହାଯେ ସୁନ୍ଦର
ହୋଇଥିଲା ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥାକାର କରିବାକୁ ହେବ
ବିନ୍ଦୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ବୌଧାରୀ ବସୁ ସବାଙ୍ଗ
ସୁନ୍ଦର ନୁହେ ଏଣୁକର ଜାହାନିଧି ସବାଙ୍ଗକୁ
ସୁନ୍ଦର କୋର କାହିଁ, ଜାହାର କେତେବୁଝିଏ
ଦୋଷ ଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଦେବବୁ
ଧର୍ମାୟତ ହେଲେ ଉତ୍ସବକୁ ଯେ ଜାହା
ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ମୋହିତ କରିବ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତବରୁ, ପ୍ରାକାବକରୁ କେ
ଅବସ୍ଥାରବରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଦୋଷ ପଢ଼ିଥିଲା
ଜାହା ବିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବିବାକୁ ଆମୂର ଲଜ୍ଜା କହିଛି
କାରଣ ଜାହା ଏହି ପ୍ରକାର ଅପ୍ରଚିହ୍ନିତ୍ୟ
ତେବେ ଯାହାର ପ୍ରକାବଥାନ ହୋଇପାରେ
ଜାହାହୀ ବସ୍ତୁଅଛୁଟୁ । ସାଥୀରଙ୍ଗଙ୍କ ଅଭିନ୍ୟା
ବିହି ଶୀଘ୍ର କୁଥା ଯାଇଥିଲା ଏପରି କହି-
ବାର ଉଚିତ ଯେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ
ମନରେ ଗେଟିଏ ପ୍ରକୃତ ଘଟନା କୋର କୋଠି
ହେବ । ସିରାର ଅଂଗ ହଦୋକୁଟୁ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ବଜଦୂତ, ମନ୍ତ୍ରମାର୍ଜନ କୌଣସିବାର
ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ ହୋଇ କାହିଁ । କେତେବୁଝିର
ଅଭିନ୍ୟାରେ ଟିକିଏ ମନ ହୋଇଥିଲା । ମନ୍ତ୍ର
ବର ଆହୁାନରେ ଜାହାଙ୍କର ବିଗ୍ରହକଙ୍କର
ଉଠିବାର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତ ଗୁପ୍ତରେ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଲକ୍ଷଣର ଅଭିନ୍ୟା ଓ ପୋଷାକରେ
ଦୋଷ ପଢ଼ିଥିଲା । ଜାହାଙ୍କର କାରହ ଉତ୍ସମ-
ନୂପରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ କାହିଁ । ଦମରଥ
କର ଭବକି ସମୟୋଜିତ ହୋଇ କାହିଁ
ଜାହାଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦେଖି କେହି ବାନ୍ଧନେ
ନାହିଁ କମର ଅଭିନ୍ୟା ଟିକିଏ ଭଲ ହେ
ନାହିଁ ସେ ଯେ ସମକ୍ଷର ହୋଇ ଅଭିନ୍ୟା
କରିଥିଲା ଜାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ପରେ
ଅବସାନ୍ତ ଲୋକେ ଟିକର ଧରିବା ଦେଇ
ଉତ୍ସାହକୁ ଅଭିନ୍ୟା ଦେଖିବା କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ର
ହୋଇଥିଲା । ଆର କରୁଣା ଓ ବନୀ ଏମାନ-
ଙ୍କ ଅଭିନ୍ୟା ଓ ଗୀତ ଅପରି ଉତ୍ସମ ହେବ

ଥିଲା । ରହି । ନହାଗୟୁ ! ସ୍କାନ୍ଦାଲବୁ
ଅସୁର ଲେଖିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲୁ । ଦୋଷ
ସଂଶୋଧନ ହେଲେ ସେମାନେ ଯେ ଉତ୍ତର
ଅଛିଲେଇ ହେବେ ଜାହାର ସନ୍ଦେଶ ଜାହିଁ ।

। କି । ଜଗେ ଦର୍ଶକ ।

ଜୟର ନୁହିଲା ମତ ଅଧିକାରୀ ସାଥୀରେ ମତ ସ୍ଥିତ
କୀର୍ତ୍ତି ଥିଲାର ଜୟାପାଦ ଏବଂ ଲୋକର ଉପରେ ଏହି
ଜୟାପାଦ ଯେ ଲୋକଙ୍କ ଜୟନ୍ମ ଅଳିକୟ ଦେଖିଲା ଆଶାରେ
ସବଳ ହୁକରେ ଅପାନାମତ ଦିଲୁ କିଥିଅଛନ୍ତି ଅଦେବ
ଅଦେମାନେ ଆପଦ ସ୍ଥିତ ଏହାର ପ୍ରକାଶ କଲୁ ।

四〇九

ଦୁଇତିମୂଳ

ସବୁ ପ୍ରାଚୀରଣକ ହାତିବା କାରଣ ପ୍ରକାଶ କର ଯାଇଥିଲା
ଏହି ସେ କଟକ ଜାହାନରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟମାନରେ ଖଣ୍ଡିବ
ମାର୍ଗର ଏହି (ଅଠେତିନ ଏବଂ ଯତୀ ବଳେନରେ)
ପାହାନବାନ ଛିରହୋଇ ଅଛି । ସେହି ପରିବର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀରଣ କଟକ ଜାହାନର ପ୍ରଦ୍ଵାରା କରିବ କବନାମାନୀ
କର ସମାବେଶରୀ ଏବଂ କଟକ ସୁଅବାସ, ସପରି କୁଠର
ବଦନାମାନକ କରିବ ବନ୍ଦମୁକ ସମାବେଶରୀ ଓ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ
ଉପର୍ଯ୍ୟାସ ପ୍ରଦ୍ଵାରର ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ ଥିବା । ଏହି ପରିବର ମୁଖୀ
ଅଗ୍ନି ପ୍ରାଚୀସ କରିବିବ । ମୂଳନ ବର୍ଷକୁ ଟଥେ ଲା ପାଞ୍ଚମିତି
ଟଥେ ଲା, କ୍ରୋନିକିଲ ଟଥେ ଲା, ପ୍ରତିଶତକୁ ଟଥେ ଲାଇରିଟା
କିଅରିବିଲେ ପ୍ରକାଶ ଥାଇ ସେ ପାହାନ ପାହାନ । କି ୨୦୦ ଏ
ନିଷ୍ଠୟ କହିଲେ ଏହି ପ୍ରକାଶ କରିବିବ ହାହୁ । ଏ କଷ୍ଟ
ସୁରେ ଘେରୁ ଦେଖିବେଣୀ ନହାଏଦୟମାନକର ରକ୍ଷାତ
ବରିବ ସେମାନେ ପଢ଼ିବାର କଟକ ଜାହାନବାରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧର
ଜୟକ ବାବୁ ବୈପିନର ବନ୍ଦ ନହାଏଦୟକ ନିକଟରୁ
ଗାରୀ ପଠାଇଲେ ତାହାର କବିତରୁ ଧରନ୍ତ ଉପର
ମର୍ଦ୍ଦ ହୁଏ ପାହାନେ ଅଜ ଦରେଶ କଥା ଏହି କରିଲେ
ତଥାପିତ ବେହି ପଠାଇଲେ ତାହା ଜାହାନ କିମ୍ବାନ
ହାହୁ । କିମ୍ବାନ

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦିଲା ଦାସ,
୧୯୫୫ ମେ ମୁଦ୍ରଣ ସଂଖ୍ୟା ୨୩ ।

ମନ୍ଦିର

ବାହୁ ଶିଳପ୍ରସାଦ	ଟ ୨୦	ଯାକମୁଦ୍ର ବନ୍ଦମ୍ବା	ଟ ୫୫
„ ଅବଧାରତ୍ତର ଲୁଣର୍ଦ୍ଦା କଟକ	”	”	ଟ ୩୫
„ ଫେରକାଳି ମହାମାତି	”	”	ଟ ୩୯
„ ଗଲେବର ପାତା	”	”	ଟ ୫୫
„ ହରିକାଳ ପାତା	”	”	ଟ ୩୫
ଶ୍ରୀ ପର୍ବତ ପାତେକ	”	”	ଟ ୨୫
ବାହୁ ମରତ ବନ୍ଦମ୍ବ ଘୋଷ	”	”	ଟ ୨୯
ପାରାମଥ ପରତ କଟକ ମିଶରନ୍			
		ବାବତ୍ତ ଅମ୍ବିନ	ଟ ୨୯
ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରମ ଶ୍ରୀରାଜ ପାତେକ ବନ୍ଦମ୍ବା			ଟ ୨୯

ପ୍ରତି ଏହି ନାହିଁଲେ ଯଦିବା- ସହିଦକଟକ ଦଳରୀବଳାର କଟକ
ଦିଲି ଦୁଃଖାଲ୍ଲମ୍ବ ସବୀରୀଯରେ ମହ ର ଓ ପଣ୍ଡିତ ହେମ ।

ଅଚିରିତ୍ତା।

ଉତ୍କଳଦ୍ୱାରା ଲା ୨୭ ରଖି ମାହେ ପିତୃଏଶ ସନ ୧୯୭୮ ମସିହା ।

ଆମେ ମହାରାଜୀ ଉତ୍କଳଦ୍ୱାରା ପଦ୍ଧତିରେ ସୁରଣ୍ଯାର୍ଥ ଅନ୍ତରିକ୍ଷକା ନିମିତ୍ତ
ଭେଦାର ବିବରଣୀ ।

କମ୍ପୁଟର ନାମ ଶବ୍ଦାବଳୀ	ଛିଲ ଗୁଡ଼ାଟଙ୍କା ଉତ୍ସଲ ବାର୍ଷି	କମ୍ପୁଟର ନାମ ଶବ୍ଦାବଳୀ	ଛିଲ ଗୁଡ଼ାଟଙ୍କା ଉତ୍ସଲ ବାର୍ଷି
୧ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଶ୍ରୀରେବନ୍ଧୁରାଷାହେବ କଟକ	ଟ ୫୦୦ ଟ ୫୦୦ ଟ ୦	୩୩ ହରିଚରଣ ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା	ଟ ୧୫ ଟ ୦ ଟ ୧୫
୨ ତବଳର ଯେ ହରଷେଲବାର୍ଟ	ଟ ୨୦୦ ଟ ୨୦୦ ଟ ୦	୩୪ ଜଗନ୍ନାଥାଜନ ରୟ	ଟ ୨୦୦ ଟ ୦ ଟ ୨୦୦
୩ ଏଜନ ମେକପର୍ସନ ପାହେବ	ଟ ୩୦୦ ଟ ୦ ଟ ୩୦୦	୩୫ ଅନୁଧା ପ୍ରସାଦ ପୋଷ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦
୪ ଯେ, ବାନ୍ଧୁ ପାହେବ	ଟ ୩୦୦ ଟ ୧୦୦ ଟ ୨୦୦	୩୬ ନନ୍ଦଲଙ୍ଘା ଅବସ୍ତୁଳକାଦର	ଟ ୨୫ ଟ ୦ ଟ ୨୫
୫ ସି, ପାହେବ	ଟ ୨୫୫ ଟ ୦ ଟ ୨୫୫	୩୭ ବାବୁ ପୂଣ୍ଡିଚନ୍ଦ୍ର ପରକାର	ଟ ୫୦ ଟ ୦ ଟ ୫୦
୬ ଭ, ଯେ, ଏଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାହେବ	ଟ ୨୫ ଟ ୦ ଟ ୨୫	୩୮ ହରମୋହନ ମିଥ	ଟ ୩୦ ଟ ୦ ଟ ୩୦
୭ ଯେ, ଉତ୍କଳ ପାହେବ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦	୩୯ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ମିଥ	ଟ ୧୫ ଟ ୦ ଟ ୧୫
୮ ବାବୁ ବୈଦିନାଥ ପଣ୍ଡିତ	ଟ ୧୦୦୦ ଟ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦	୪୦ ମନ୍ଦି ଗୋଲମ ରସ୍ତର	ଟ ୫୦ ଟ ୦ ଟ ୫୦
୯ ବାବୁ ପଦ୍ମପୁରୁଷ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦	୪୧ ବାବୁ ଜିଶୁନ୍ଦ୍ର ପୋଷ	ଟ ୫ ଟ ୦ ଟ ୫
୧୦ ବାବୁ ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା	ଟ ୧୦୦୦ ଟ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦	୪୨ ବାବୁ ଦିବାକର ଦାସ	ଟ ୨୫ ଟ ୦ ଟ ୨୫
୧୧ ଚୋଥୁଣ୍ଠ ବିଶ୍ଵନାଥ ଦାସ	ଟ ୧୦୦୦ ଟ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦	୪୩ ବାବୁ ଭଗବତ ଦାସ	ଟ ୧୫ ଟ ୦ ଟ ୧୫
୧୨ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ରୟଶୁରୁଣ୍ଠ	ଟ ୧୦୦୦ ଟ ୨୫୦ ଟ ୨୫୦	୪୪ ବାବୁ ରଦ୍ଧିକାଥ ବୋଷ	ଟ ୨୦ ଟ ୦ ଟ ୨୦
୧୩ ସତ୍ତା ନନ୍ଦବିଶେଷ ଭୂପତି	ଟ ୩୦୦ ଟ ୧୦୦ ଟ ୨୦୦	୪୫ ମନ୍ଦି ଅଧିକ ଶୀ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦
୧୪ ଗୁଜା ନାଲାତ୍ରୁବେହାଶ୍ଵରଚନ୍ଦନ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦	୪୬ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପୋଷ	ଟ ୨୦ ଟ ୦ ଟ ୨୦
୧୫ ବାବୁ ହରେକୁଷ ଦାସ	ଟ ୨୦୦ ଟ ୨୫ ଟ ୨୫	୪୭ ହରେକୁଷ ଦାସ	ଟ ୫ ଟ ୦ ଟ ୫
୧୬ ବାବୁ ମହେଶ୍ବନ୍ଦୁ ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା ଉତ୍କଳ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦	୪୮ ହରେକୁଷ ମିଥ	ଟ ୧୫ ଟ ୧୫ ଟ ୦
୧୭ ବାବୁ ଗ୍ରାନ୍ଥନାଥ ଗୋଧୁଣ୍ଠ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦	୪୯ ଜଗନ୍ନାଥ ଲାଲ	ଟ ୨ ଟ ୦ ଟ ୨
୧୮ ବାବୁ ଗ୍ରାନ୍ଥନାଥ ନରେନ୍ଦ୍ର ମହାପାଦ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦	୫୦ ବାବୁ ନାରାୟଣ ନାୟକ	ଟ ୫ ଟ ୦ ଟ ୫
୧୯ ଗ୍ରାନ୍ଥ ଯେ, ପୁଲ ପାହେବ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦	୫୧ ନମାଇଚରଣ କେଉଁଗୀ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦
୨୦ ଗ୍ରାନ୍ଥ ଯେ, ଲେଖି ପାହେବ	ଟ ୧୨ ଟ ୦ ଟ ୧୨	୫୨ ବାବୁ ଗୋପନ୍ଦ୍ର ରୟ	ଟ ୨୫ ଟ ୦ ଟ ୨୫
୨୧ ବାବୁ ଅଧିନାଗଚନ୍ଦ୍ର ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା	ଟ ୧୫ ଟ ୦ ଟ ୧୫	୫୩ ପଗରମୋହନ ଆର୍ଯ୍ୟ	ଟ ୫ ଟ ୦ ଟ ୫
୨୨ ବାବୁ ଶବ୍ଦିଶବ୍ଦ ଦିତ୍ତ	ଟ ୧୯ ଟ ୦ ଟ ୧୯	୫୪ ଗୋପନ୍ଦ୍ର କୋଷ	ଟ ୨୦୦୦ ଟ ୦ ଟ ୨୦୦
୨୩ ବାବୁ କାଳିମୋହନ ପୋଷାଳ	ଟ ୧୧ ଟ ୦ ଟ ୧୧	୫୫ ସଦାକଳ ବେହିରୀ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦
୨୪ ବାବୁ ଅବନାନ ଗନ୍ଧୁର୍ଯ୍ୟ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦	୫୬ ଗଣେଶପ୍ରମାଦ ସିଂହ	ଟ ୪ ଟ ୦ ଟ ୪
୨୫ ବାବୁ ଦ୍ୱାରାକାଳ ଚନ୍ଦ୍ରବାର୍ତ୍ତୀ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦	୫୭ ନନ୍ଦବିଶେଷ ଦାସ ଓ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦
୨୬ ବାବୁ ଭାରଣାଚରଣ ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା	ଟ ୧୫ ଟ ୦ ଟ ୧୫	୫୮ ଗଣେଶର ଦାସ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦
୨୭ ପଣ୍ଡାମୋହନ ସେନ	ଟ ୧୫ ଟ ୦ ଟ ୧୫	୫୯ ବଳଦେବଲଲ ଭଗଜ	ଟ ୧୦୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦୦
୨୮ କୁରଣ୍ତନ ଦାସ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦	୬୦ ଶମଗୋଲୁ ଗୁପ୍ତ	ଟ ୧୫ ଟ ୦ ଟ ୧୫
୨୯ ସୁଲଭାନ ମହିମଦ	ଟ ୧୦ ଟ ୦ ଟ ୧୦	୬୧ ମଥୁରାଲୁ ଭଗଜ	ଟ ୫୦ ଟ ୦ ଟ ୫୦
୨୧ ବାବୁ କଲେଷଚନ୍ଦ୍ର ପୋଷ	ଟ ୨୦ ଟ ୦ ଟ ୨୦	୬୨ ବିଶ୍ଵନାଥ ପୋଷ	ଟ ୫ ଟ ୦ ଟ ୫
୨୩ ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରମାଦ ଦାସ	ଟ ୧୫ ଟ ୫ ଟ ୧୫	୬୩ ରାମମୋହନ ମହିମଦ	ଟ ୫ ଟ ୦ ଟ ୫
୨୪ ପ୍ରେମ ସିଂହ	ଟ ୧୫ ଟ ୦ ଟ ୧୫		
୨୫ ବାବୁ ହରକଳିର କୋଷ	ଟ ୨୫ ଟ ୦ ଟ ୨୫		

()

ନମ୍ବର ନାମ ଗ୍ରନ୍ଥଦାତା	ଛଳ	ଗ୍ରନ୍ଥାଙ୍କା	ଆସୁଲ	ବଜ୍ଞା	ନମ୍ବର ନାମ ଗ୍ରନ୍ଥଦାତା	ଛଳ	ଗ୍ରନ୍ଥାଙ୍କା	ଆସୁଲ	ବଜ୍ଞା
୧୭ " ଶାକାନାଥ ସରବାର	"	ଟ ୧୦	ଟ ୦	ଟ ୧୦	୧୦୭ " ଉଚିବଚରଣ ନହାରି				
୧୮ " ଜଗେବର ଚନ୍ଦ	"	ଟ ୫	ଟ ୦	ଟ ୪	୧୦୮ " ମୁକ୍ତାର	ଛଳକ	ଟ ୩	ଟ ୦ ଟ ୩	
୧୯ " ବିପନ୍ଦିହର ମିଶ	"	ଟ ୧୦	ଟ ୦	ଟ ୧୦	୧୦୯ " ଶର୍ଦ୍ଦାନନ୍ଦ ସ୍ଵୀ	"	ଟ ୭	ଟ ୦ ଟ ୭	X
୨୦ " ଦିରବଜୁର ମଲ୍ଲ	"	ଟ ୫	ଟ ୦	ଟ ୫	୧୧୦ " ଗୋଟିଏକର ଚନ୍ଦର	"	ଟ ୧୦	ଟ ୦ ଟ ୧୦	
୨୧ " ନାରୂପ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗବି	"	ଟ ୫	ଟ ୦	ଟ ୫	୧୧୧ ମୁଦ୍ରିତ ବାଦର ବକ୍ର	"	ଟ ୧୦	ଟ ୦ ଟ ୧୦	
୨୨ " ନାଲମାଧବ ଅଥବା	"	ଟ ୫	ଟ ୦	ଟ ୫	୧୧୨ ବାବୁ କାର୍ତ୍ତିକଚନ୍ଦ୍ର ରୂପ ତୋଥୁଲ	"	ଟ ୧୫	ଟ ୦ ଟ ୧୫	
୨୩ " ରତ୍ନକ ଅପ୍ରଗତ ରୂପ	"	ଟ ୫	ଟ ୦	ଟ ୫	୧୧୩ ବାବୁ ବେଳଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଧୂର	ଛଳକ	ଟ ୫	ଟ ୦ ଟ ୫	
୨୪ " ଯୋକଥ ରତ୍ନ	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୧୪ " କାଳିବୁମାର ଗାନ୍ଧୀ	"	ଟ ୫	ଟ ୦ ଟ ୫	X
୨୫ ମୁନ୍ଦସୀ ମହାପାତ୍ର ଖୀ	"	ଟ ୨	ଟ ୦	ଟ ୨	୧୧୫ " ରଜବିମୋହନ ରୂପ	"	ଟ ୦୭	ଟ ୦ ଟ ୦୭	
୨୬ " ଓଜର ଖୀ	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୧୬ " ଗୋରମୋହନ ରୂପ	"	ଟ ୦୭	ଟ ୦ ଟ ୦୭	
୨୭ ବାବୁ ପାତାମୋହନ ଯୋଷ	"	ଟ ୧୫	ଟ ୦	ଟ ୧୫	୧୧୭ " ବଦାନନ୍ଦ ଦାସ	"	ଟ ୦୫	ଟ ୦ ଟ ୦୫	
୨୮ " ଦନ୍ତଶାମ ଯୋଷ	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୧୮ " ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର କାନ୍ଦୁଲ୍ଲଗୋଲ	"	ଟ ୫	ଟ ୦ ଟ ୫	
୨୯ " ବାଲକୁଷ ଅଗ୍ରା	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୧୯ " ରଜବିମୋହନ ଯୋଷ ପେଣକାର	"	ଟ ୫	ଟ ୦ ଟ ୫	X
୩୦ " ବିଦ୍ୟାଧର ମହାପାତ୍ର	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୨୦ " ଯପୁନନ୍ଦନ ମଜୁନଦାର	"	ଟ ୨	ଟ ୦ ଟ ୨	
୩୧ " ଆଦିନାରାଧ୍ୟା ଅଗ୍ରା	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୨୧ " କେଣବାକନ୍ଦ ନହାଗାଧ	"	ଟ ୫	ଟ ୦ ଟ ୫	
୩୨ " ହରିଜ ପଣ୍ଡିତ	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୨୨ " ହରେଶ୍ୱର ଚନ୍ଦ୍ରଧୂର	"	ଟ ୫	ଟ ୦ ଟ ୫	
୩୩ " ଅଯୋଜାରାମ ଯୋଷ	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୨୩ " ଦିଶ୍ଵବଳକ ପରତ୍ୟୋବ	"	ଟ ୩୦	ଟ ୦ ଟ ୩୦	
୩୪ ସ୍ଵପ୍ନ ମକୁଲ ଅଲି	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୨୪ " ପଦର ମନ୍ତ୍ରିକ	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦ ଟ ୫୦	
୩୫ ବାବୁ ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟା	"	ଟ ୨	ଟ ୦	ଟ ୨	୧୨୫ " ଭାବ ମହନ୍ତିବ	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦ ଟ ୫୦	
୩୬ " ଗ୍ରମଲେଚନ୍ଦ ଯୋଷ	"	ଟ ୫	ଟ ୦	ଟ ୫	୧୨୬ " ବିଲସୁନଦାସରମଣ ମଜୁନଦାରମ	"	ଟ ୩୦	ଟ ୦ ଟ ୩୦	
୩୭ ଗ୍ରଜା ବିଲେ ମଧୁ ପୁର	"	ଟ ୧୦	ଟ ୦	ଟ ୧୦	୧୨୭ " ମନକାନ କୁଟୁମ୍ବନ ତେ ଚନ୍ଦ୍ର	"	ଟ ୩୦	ଟ ୦ ଟ ୩୦	
୩୮ ବାବୁ ପାତାମୋହନ ମେନାପତ୍ର କାଲେନ୍ଦୁରଠ	"	ଟ ୪୫/୨	ଟ ୦୭	ଟ ୪୫/୨ ଟ ୦୭	୧୨୮ " ପଦରିତ ଦାସ ତେ ନଭବର ଦାସ	"	ଟ ୧୦୦	ଟ ୦ ଟ ୧୦୦	
୩୯ " ଗୋରମୋହନ ଗୁରୁତ୍ୱିଂ କଟକ ଟ ୧୦	"	ଟ ୧୦	ଟ ୦	ଟ ୧୦	୧୨୯ ଗ୍ରମଜଳ ସୁଲେଚନ୍ଦା ଦାସୀ	"	ଟ ୮୦	ଟ ୦ ଟ ୮୦	
୪୦ " ବୈଷ୍ଣବଚରଣ ଭରତ୍ୱ					୧୩୦ ପଦ୍ମି ସାହେବ କେଳର	"	ଟ ୮	ଟ ୦ ଟ ୮	
ଗୋପାଇଁ । ମା । ଉଗନାଥ					୧୩୧ ମୁଦ୍ରି ରସ୍ତର କରସ	"	ଟ ୨୦	ଟ ୨୦ ଟ ୨୦	
ଭରିଷ ଗୋପାଇଁ	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦	ଟ ୫୦	୧୩୨ ବାବୁ ଦୁର୍ଗାନାରାଧ୍ୟା ବୋଷ	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦ ଟ ୫୦	
୪୧ " ବାଣିଜାନ ବୋଷ	"	ଟ ୨	ଟ ୨	ଟ ୨	୧୩୩ " ଦାମୋଦର ଦାସ ମୁକ୍ତାର	"	ଟ ୮୦	ଟ ୦ ଟ ୮୦	
୪୨ " ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ ବାଲେନ୍ଦୁ ଟ ୨୦୦	"	ଟ ୦	ଟ ୦	ଟ ୦	୧୩୪ " କୃଷ୍ଣମୋହନ ବୋଷ	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦ ଟ ୫୦	
୪୩ " ବୈଦିନାଥରୂପ କାନ୍ଦୁଲ୍ଲଗୋଲ କଟକ ଟ ୪	"	ଟ ୪	ଟ ୦	ଟ ୪	୧୩୫ ଗ୍ରଜା ବିଲେ ଅମ୍ବିକ	"	ଟ ୧୦୦	ଟ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦	
୪୪ " ମାଧବଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟା	"	ଟ ୨	ଟ ୦	ଟ ୨	୧୩୬ " " କରହିଂଦୂର	"	ଟ ୨୫	ଟ ୦ ଟ ୨୫	
୪୫ " କିମ୍ବମ୍ବରଦୀ ଉଦସିଲଦୀର	"	ଟ ୨	ଟ ୦	ଟ ୨	୧୩୭ " " ଅଂଗତ୍ର	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦ ଟ ୫୦	
୪୬ " ଗମକାଳାଦିତ	"	ଟ ୧	ଟ ୦	ଟ ୧	୧୩୮ " " କରୁଅମା	"	ଟ ୨୫	ଟ ୦ ଟ ୨୫	
୪୭ " ରାଧାନାଥ ଥାନୁର	"	ଟ ୮୦	ଟ ୦	ଟ ୮୦	୧୩୯ " " ଗ୍ରେଣ୍ଡା	"	ଟ ୨୦	ଟ ୦ ଟ ୨୦	
୪୮ ମୁଦ୍ରି ନହାନିଦିଅବଦୂଲ ବିଲନ	"	ଟ ୧୫	ଟ ୦	ଟ ୧୫	୧୪୦ ବାବୁ କୁଟୁମ୍ବନ ନଲାରୀ	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦ ଟ ୫୦	
୪୯ ବାବୁ ରମଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ତି	"	ଟ ୧୫	ଟ ୧୫	ଟ ୧୫	୧୪୧ " " ଗାଇଚେର	"	ଟ ୧୫୦	ଟ ୧୫୦ ଟ ୧୫୦	
୫୦ " ଅନ୍ତିଲନାଥ ରୂପ ଗୋପାଇଁ	"	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦	୧୪୨ " " ଲୁଲିରାଥ	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦ ଟ ୫୦	
୫୧ " ଲେକନାଥ ରୂପ	"	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦	୧୪୩ " " ମସୁରକଣ୍ଠ	"	ଟ ୧୫୦	ଟ ୧୫୦ ଟ ୧୫୦	
୫୨ " ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ପନ୍ଦିନାରୂପ	"	ଟ ୫	ଟ ୦	ଟ ୫	୧୪୪ " " ହୃମାରାଚ	"	ଟ ୧୦୦	ଟ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦	
୫୩ " ଅଯୋଜାପ୍ରଗତ ସାହୁ	"	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦	୧୪୫ ନହନ୍ତ ନାରୂପ ଥାର	"	ଟ ୧୦୦	ଟ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦	
୫୪ " ସାଙ୍ଗାଳନ	"	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦	ଟ ୧୦	୧୪୬ ନହନ୍ତ ନାରୂପ ସାହୁ	"	ଟ ୧୦୦	ଟ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦	
୫୫ " ଜମ୍ବୁଷ ଦାସ	"	ଟ ୫	ଟ ୦	ଟ ୫	୧୪୭ ନହନ୍ତ ନାରୂପ ସାହୁ	"	ଟ ୧୦୦	ଟ ୧୦୦ ଟ ୧୦୦	
୫୬ " ଦରମେହି ଦତ୍ତ	"	ଟ ୨	ଟ ୦	ଟ ୨	୧୪୮ ମାଲନାଥ ପାତ୍ର	"	ଟ ୫୦	ଟ ୦ ଟ ୫୦	

(୦)

ନମ୍ବର ନାମ ବ୍ୟକ୍ତିବାଚା	ଛଲ ଗୁଡ଼ାଟଙ୍କା ଅସୁଲ ବାଲ୍
୧୩୮ ବାବୁ ସଦାନନ୍ଦ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୩୯ ସୀଇସମ ସିଂହ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୦ ଗୌରଜତରଣ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୧ କାଳକଷଣ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୨ ପୁଜେଷ୍ଟିପ୍ରଶାନ୍ତ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୩ ଗଜା କଣ୍ଠ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୪ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାଳ ବୋଷ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୫ ବାଲକୁଷ୍ଟ ମାନ୍ଦାତା	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୬ ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରସାଦ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୭ ମାଧ୍ୟମ ବେଳ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୮ ମାଧ୍ୟମ ବେଳ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୯ ବାବୁ ମୁମରାଣାପ୍ରସାଦ ହେହୁବିନ୍ଦୀ ଯାତ୍ରୁର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୦ ବାବୁ ଅକୁଳଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରୀ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୧ ବିବର୍ଣ୍ଣପାଦ ସିଂହ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୨ ନରହର ଦୋବାଇ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୩ ଚଉଥୁର ପହଦେବ ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୪ ଚନ୍ଦରିଜ ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୫ ନାନୀମଣି ଦୋବାଇ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୬ ବାବୁ ଜନ୍ମେଜୟ ପହରକ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୭ ବିଦ୍ୟାଧର ପଣ୍ଡା	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୮ ରମାଚନ୍ଦ୍ର ବଢ଼ପଣ୍ଡା	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୯ ବିଶ୍ୱାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୦ ମହନ୍ତ୍ର ବଳଗତ୍ତୁ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୧ ବାବୁ ଚଉଥୁର ଗଜେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୨ ବାଲମଣି ଦୋବାଇ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୩ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପଞ୍ଟକାୟକ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୪ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୫ ବାବୁ ଅର୍ପିତ ପ୍ରମାଦ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୬ ବିଶ୍ୱାସ ବରତର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୭ ଗୋପମୋହନ ବୋଷ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୮ ବିବର୍ଣ୍ଣପାଦ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୯ ରଘୁବିନ୍ଦ୍ର ବେଳଦନ୍ତ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୦ ବୃଦ୍ଧବେବ ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୧ ବୁନ୍ଦାନୁମୁଖ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
ନମ୍ବର ନାମ ବ୍ୟକ୍ତିବାଚା	ଛଲ ଗୁଡ଼ାଟଙ୍କା ଅସୁଲ ବାଲ୍
୧୪୦ ବାବୁ ସଦାନନ୍ଦ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୧ ଗୌରଜତରଣ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୨ କାଳକଷଣ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୩ ପୁଜେଷ୍ଟିପ୍ରଶାନ୍ତ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୪ ଗଜା କଣ୍ଠ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାଳ ବୋଷ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୬ ବାଲକୁଷ୍ଟ ମାନ୍ଦାତା	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୭ ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରସାଦ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୮ ମାଧ୍ୟମ ବେଳ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୪୯ ମାଧ୍ୟମ ବେଳ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୦ ବାଲମଣି ଦୋବାଇ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୧ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପଞ୍ଟକାୟକ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୨ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୩ ବାବୁ ଅର୍ପିତ ପ୍ରମାଦ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୪ ବିଶ୍ୱାସ ବରତର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୫ ଗୋପମୋହନ ବୋଷ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୬ ବିବର୍ଣ୍ଣପାଦ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୭ ରଘୁବିନ୍ଦ୍ର ବେଳଦନ୍ତ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୮ ବୃଦ୍ଧବେବ ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୫୯ ବୁନ୍ଦାନୁମୁଖ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୦ ବାବୁ ସଦାନନ୍ଦ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୧ ଗୌରଜତରଣ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୨ କାଳକଷଣ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୩ ପୁଜେଷ୍ଟିପ୍ରଶାନ୍ତ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୪ ଗଜା କଣ୍ଠ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାଳ ବୋଷ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୬ ବାଲମଣି ଦୋବାଇ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୭ ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରସାଦ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୮ ମାଧ୍ୟମ ବେଳ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୬୯ ମାଧ୍ୟମ ବେଳ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୦ ବାଲମଣି ଦୋବାଇ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୧ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପଞ୍ଟକାୟକ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୨ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୩ ବାବୁ ଅର୍ପିତ ପ୍ରମାଦ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୪ ବିଶ୍ୱାସ ବରତର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୫ ଗୋପମୋହନ ବୋଷ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୬ ବିବର୍ଣ୍ଣପାଦ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୭ ରଘୁବିନ୍ଦ୍ର ବେଳଦନ୍ତ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୮ ବୃଦ୍ଧବେବ ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୭୯ ବୁନ୍ଦାନୁମୁଖ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୦ ବାଲମଣି ଦୋବାଇ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୧ ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରସାଦ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୨ ମାଧ୍ୟମ ବେଳ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୩ ମାଧ୍ୟମ ବେଳ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୪ ବାଲମଣି ଦୋବାଇ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପଞ୍ଟକାୟକ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୬ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୭ ବାବୁ ଅର୍ପିତ ପ୍ରମାଦ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୮ ବିଶ୍ୱାସ ବରତର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୮୯ ଗୋପମୋହନ ବୋଷ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୯୦ ବିବର୍ଣ୍ଣପାଦ ଦାସ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୯୧ ରଘୁବିନ୍ଦ୍ର ବେଳଦନ୍ତ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୯୨ ବୃଦ୍ଧବେବ ମହାପାତ୍ର	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦
୧୯୩ ବୁନ୍ଦାନୁମୁଖ ବାପୁ	" ଟ ୧ ଟ ୧ ଟ ୦

ମୁକ୍ତିପତ୍ର ଦେଖିବାକୁ

କୁଳ ଧ୍ୟାନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୯୮

ସଂଖ୍ୟା

୩୩ ଇବ୍ରା ମାହେ ଫେବୃଆରୀ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମେଲ୍‌ମାର୍କେଟ୍ ମେଲ୍‌ମାର୍କେଟ୍ ମେଲ୍‌ମାର୍କେଟ୍

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟସଲାଧୀନ ଡାକମାସୁଲ ଟ୍ୟୁ

ଏ ବର୍ଷ ଏ ଜନରରେ ଭାବୀ ଜଳକଷ୍ଟ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଆଜିରୁ ଅନେକ କୁଥୁରୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ଲୋକେ ପାଇବୁଥା ଅରମ୍ଭ କଲେଣି । ଅବୟ ବନ୍ଦୁକାଳ ଶେଷ ହୋଇ କଲେଣି । କାହିଁ ବନ୍ଦୁ ଜର୍ଣ୍ଣାଣ ସବୁ ହେଉ ନାହିଁ । ଏ ସମୟରୁ ଜଳକଷ୍ଟ ହେଲେ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଯେ କି ଦିଗା ଦେବ ଅନ୍ତାୟାବରେ ତାହା ବୁଝା ଯାଉଥିଲା ।

ଦୁଇକ୍ଷର ଅନୁଷ୍କାନ ବିନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେଉଁ କମିଶନ ଦେବାର ଅଞ୍ଚି ବିଲାଗରୁ ଅସିଥିଲା । ତହିଁ ସନ୍ଦ ଦେବାର ଅଞ୍ଚି ବିଲାଗରୁ ଅସିଥିଲା । ତହିଁରୁ ଜଣା ଯାଏ ଯେ କିନିଜଣ ଅଥବା ପାଇଜଣ ନିରାପେକ୍ଷ ଲୋକ ଏଥରେ ବୁଝି ହେବେ ଓ ଜାହାଙ୍କି ଲୋକ ଏଥରେ ବୁଝି ହେବେ ଓ ଜାହାଙ୍କି ଲୋକ ଏଥରେ ବୁଝି ହେବେ । ମଧ୍ୟରୁ ଏକଜଣ ଦେଶୀ ଲୋକ ହେବେ । ଜେହାରି ସରଜନ ଫ୍ରେଣ୍ଟ ଏହି କମିଶନର ସମ୍ପର୍କ ନିଯମରୁ ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁଣିଲୁ ଏଥର ଦରବାରରୁ ସମୟଗତକାଳର ସମସ୍ତ ବକା ଅସିବେ ନାହିଁ । ଉଣ୍ଡର ଗଜ ଅପଣା ବୁଜୁ ସମ୍ବଲ ରହିବେ ତାହାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ହଜି ଅସିବାର ନିଷେଧ ହୋଇଥିଲା । ଏବୁ ଜୁଣ୍ୟାଗତ ବକା ବନ୍ଦୁ ବିବାହ ଦେଇ ଅର୍ଥରୁ ଜୀବନ୍ତରୁ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଦରବାରରୁ କୁଣ୍ଡଳ ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ଥର କିମ୍ବା ଅସିବେ ନାହିଁ ।

ଏପରେ ଜଣାଯିବ । ସୁବାର ଅସ୍ତିତ୍ବର ଗଜାରୁ ଦୂରି ପ୍ରକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତକଠାରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା । ତେବେ ବୃକ୍ଷଗାନକର ଦରବାରକୁ ଜ ଅସେବା ସୁନ୍ଦର ଦିଗର ନାହିଁ ।

ଦିଲ୍ଲିଲ ରେଜନ୍‌ଶ୍ରୀ କବିରବା କାବଣ ଯେଉଁ ଫିର ଏଥିପୂର୍ବ ପ୍ରତିକଳ ଥିଲା ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତିର ହୋଇ ଜଳକଷ୍ଟର ଫିର ଗହଣ୍ଟିମେଣ୍ଟ ବଜାଲକହାନ୍‌ଥାରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଜଳକମାର ଆଦ୍ୟରୁ ଏହି କିମ୍ବନ ପ୍ରତିକଳ ହୋଇଥିଲା ଯଥା—

୧୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଅସ୍ତିତ୍ବ ମୁଲ୍ୟ କ ହେଲେ ଟ୍ୟୁ
୧୦୦ " ଅସ୍ତିତ୍ବ ଟ୍ୟୁ ୧୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଅକ୍ଷୟକ ଟ୍ୟୁ
୨୫୦ " " ଟ୍ୟୁ ୨୦୦ " " ଟ୍ୟୁ
୫୦୦ " " ଟ୍ୟୁ ୫୦୦୦ " " ଟ୍ୟୁ
୧୦୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଅସ୍ତିତ୍ବ ପ୍ରତିକଳାର ଟଙ୍କାର
କି ଜହାନ୍ର କୌଣସି ଅଂଶର ଟ୍ୟୁ

ଏହପାହରେ ଉତ୍ତରଗ୍ରେଥୀୟ ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ସମାଗର ଅସି ନାହିଁ । ବୁଝିଯମାନେ ବନ୍ଦୁକାଣ୍ଡିକୋପଲର ଗୋଟାଏ ପାରେ ଅସ୍ତିତ୍ବର କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ତାହା ଶୁଣି ଦେଇ— ଅଛନ୍ତି ଓ ବୁଝିଯି ଦେଖା ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା କରି ପ୍ରବେଶ କରିବାର କିମ୍ବନ୍ତି ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ଏଣେ ଶ୍ରୀବର ସେମା ଥରେ ବୁରସକୁ ବିଶେଷ ଦେଇ ଅପଣା ଶ୍ରୀମା କିମ୍ବା ଗୋଟାଏ ଶ୍ରୀମା

ଅସ୍ତିତ୍ବର କରିଥିଲା । ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଫ୍ରାନ୍ସରେ ରଣବିମାନ ତାରିଖକଲ୍ୟ ପ୍ରଶାନ୍ତରେ ମୁହଁଶ୍ଵର ଥାଇ । ବୁଝିଯ ପୁଣି ଇଂରଜିଜର ରଣବିମାନ ତାରିଖକଲ୍ୟ ପାଇବା ପାଇବା ନିଷେଧ କରୁଥିଲା । ଇଂରଜିଜମାନେ ତାହା ନାହିଁ ବୋଲି ବିଶେଷ କରୁଥିଲା । ତଥାତ ଗଜ ସାହିତ୍ରରେ ଇଂରଜିଜ ପକ୍ଷରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଅରମ୍ଭ ହେବାର ଯେମନ୍ତ ଅଶ୍ଵଜ୍ଞା ଥିଲା ଥିଲା ଏଥାହରେ ଜେମନ୍ତ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜାଗର ହୋଇ ଅସେବାର ଜଣାଯାଏ ଏହି ଏହି କଥା ବାହୁନ୍ୟ ଥିଲା ।

ଗଜ ଦଲବତୀ କିମ୍ବରେ ଦେଖା ଗଲା ଯେ କାହିଁ ନନ୍ଦବିଶେଷ ବାବଜି କରିବାରେ ଅର ଏକଜଣ ତେଷୁମୀକଲେବିକ୍ତର କିମ୍ବକୁ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ କେବେ ଲୋକ ଅନୁଷ୍କାନ କାହାରେ କାହାରେ ନନ୍ଦବିଶେଷ ସୁପରଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ପଦରେ କିମ୍ବକୁ ହେବାଗ୍ରାମ ତେଷୁମୀକଲେବିକ୍ତର ଶ୍ରୀମାରୁ କହିଥୁବୁ ହେଲେ । ଯେବେ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହାଙ୍କର ରଲ ହେଲା କାହିଁ । ଅଧାରଙ୍ଗ ଏକଶ ଟଙ୍କା ଅସ୍ତିତ୍ବର ପାଇଲେ ବିନ୍ଦୁ ତେଷୁମୀକଲେବିକ୍ତର ଥିଲେ କାହାରେ ଗଜ ଟଙ୍କା ଦେଇଲା ପାଇ ପାଇଲେ ତହିଁରୁ ବିନ୍ଦୁର ହେଲେ । ଶ୍ରୀମାରୁ ରେବନ୍ଦା ସାହେବ ୧ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଧ୍ଵବାନ ଏଠାରେ ରହ କେବଳ ଏକଜଣ ତେଷୁମାବାସିରୁ ତେଷୁମୀକଲେବିକ୍ତର

ପଦ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ଯେବେ ଜାହା
ହରି ନେଲେ କେବେ ଜାହାଙ୍କର କାର୍ତ୍ତି ଆଉ
କି ରହିଲ ? ଡିଗାବାସି କେତେ ଲୋକଙ୍କ
ତେଣୁଠିକଲେବୁଟି ପଦରେ ନିୟମିତ୍ତ ବରାଇ
ଯିବା ଜାହାଙ୍କର ଉଚିତ । ମାନ୍ୟବର ଇତନ
ପାହେବଙ୍କୁ ସେ ବୁଝାଇ କହିଲେ ଅବଶ୍ୟ
ଜାହାଙ୍କର ବଧା ରହୁଥିବ ଏବଂ ଡିଗାବାସି ଯେ-
ତେବେଳେ ସେ ପରିଜ୍ଞାଗ ବରବେ ତେତେ-
ଦେଲେ ଲୋକଙ୍କ ମନରୁ ପାଷାର ଯିବେ
କାହିଁ ।

ଲାଇସେନ୍ସକୁ ଯେଉଁ ଦରରେ ନେବାର
ଏଥୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ତାହା ସଂଗୋଧ୍ୟକ
ହୋଇ ଜଳିଶିତ ଭାବରେ ଖାତା ଅବାଧି
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ।

ସେଇଁ ସବୁ ବ୍ୟାପାରୀ କୋବାନଦାରଙ୍କର
ବାର୍ଷିକ ଅୟ ଗଠଙ୍କାରୁ କେଗା ନୁହେ ସେମା
ନକୁ ଏହି ଅଇନ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଦେବାରୁ
ହେବ ନାହିଁ ।

ମଧ୍ୟବଳରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର
ଖୁବ ବଡ଼ମହାଙ୍କ ଅନେକ ଟଙ୍କାର କାରବାର
ବରତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କର ବାଣିକ ଟାଙ୍କ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶଦାରଙ୍କୁ ଏହିରୂପ ହାରରେ
ଦେବାକୁ ହେବ । ମୁଣି ଯଦି ଅଜ୍ଞ କଲାରେ
କାରବାର ଥାଏ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟିଲାପୀର
ସେହି ହସାବରେ ରିହ ଟାଙ୍କ ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବହୁ କମ
ବ୍ୟବସାୟ ବାଣିଜ୍ୟ ବରତ୍ରୀ, କଲ କାରଗାନା
ରିଙ୍କୁ, କିମ୍ବା ଟଙ୍କାର ଜେତାରିଲ୍ଲ ବରତ୍ରୀ
ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷରେ ଟ ୨୦ ଟା ଦେବାକୁ
ହେବ । ଦୂର୍ଦୟଶ୍ରେଣୀର ନିଃବସାୟୀ ଯେଉଁମା-
ନଙ୍କୁ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଲାଭସେନ୍ଦ୍ର ଦେବାର
ପାଇଁ ବୋଧ ବରତ୍ରୀ ଧେମାନେ ଘରଟଙ୍କା
ଦେବେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଗରିବ
ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ, ସେମାନେ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଦେବେ ।
ଚର୍ବିର୍ଦ୍ଦ୍ରଶ୍ରେଣୀମାନେ ଟ ୧୦ ଟା, ପଞ୍ଚମଶ୍ରେଣୀର
ଟ ୫ ଟା, ଷଷ୍ଠିଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କୁ ଦୂର୍ଦୟଙ୍କା ଏବଂ
ଏବଟଙ୍କା ହସାବରେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏବଂ
ଟଙ୍କାଠାରୁ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ପାଇଁ ଧର୍ମ ହେଲା ।
ମର୍ଦ୍ଦଙ୍କାର ଉପର ଆଉ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କର
ଅଛି କୃଷକ ଓ ଗୁରୁର ଜୀବା ସମସ୍ତଙ୍କରୁ ବହୁ,
ଦେବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତପକ୍ଷକାର ପିଲାକାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଏହା ରିକରେ ଅଛି । ଯାହା କିଛି ଦୋକାନ-

ପାଶ୍ଚ ବା ବ୍ୟବହାରୀତିକାଣ୍ଡ ବୋଲି ଧର୍ମଯାତ୍ରାଙ୍କରେ ଜାକୁ ଜାଣିବ ।

ଲେପ୍ତିକେଣ୍ଟ ଗବର୍ନ୍ମର ଏଠାରୁ ଅସି କବର
ବେ ଏଚିନ୍ତା କେବଳ ଅମୂଳକଙ୍କୁ ଲୁଷିନାହଁ ।
କଟକରୁ ପ୍ରେରଣ ଖଣ୍ଡିଏ ପଦ ତଳଇ ମାସ
ତା ୧୯ ରଜେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜାମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ ଉହଁରେ ଲେଖାଅଛି ଲେପ୍ତିକେଣ୍ଟ
ଗବର୍ନ୍ମର ଏଷ୍ଟାନକୁ ଅସିବେବୋଲି ଘେଷୁନାଇ
ଉତ୍ୟାଦି ଅର୍ଥଜୀବ ଉଦ୍ୟମମାନ ଲାଗିଥାଏ ।
ଏଥରେ ଗୁରୁକ ଝଙ୍କାରୁ ସେ ଏ ରାତରୁ
ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏବସ୍ତବାର
ମୁହଁ ଦୁର୍ବିଷ୍ଟ ପତ୍ରକ ବୋଲି ଗଙ୍ଗା ହେଉଥାଏ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୁଟ ସାହେବଙ୍କର ଶୁଭଗମନ ଫଳର
କି ହେବ ସଞ୍ଚିତ ବୋଲିବା କଟିନ । ଉଛୁଳ
ଧ୍ୟେବା ରେଲବାଟ ସକାଗେ ମୁଣ୍ଡ କୋଡ଼ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜାହାଜପୂଜାମାନେ ଉହଁରେ ବାଧା
ଦେଇ ପାରନ୍ତି ଓ ଉଭଗେନଙ୍କ ମହିମା
ପକ୍ଷରେ ଏହା ଆନନ୍ଦକର ହେବ ନାହିଁ ।
ଲୋକେ ଜଳକର ଦେବେବୋଲ ତରୁଆଛନ୍ତି
ଗ୍ରମିମାନେ କହନ୍ତି କି ବର୍ଷା ଜଳରେ କୃଷି
ହୁଅଇ ଓ ନାଲ ଜଳରେ ଜମି ଜଞ୍ଜି ଯାଏ ।
ଯାହା ହେଉଥିବା ଅପଣା କଥା କରିବ । ଏହି
ପରି ରେଲ ବାଟ ସଞ୍ଚିତରେ କେତେ କଥା
ହେବ । ବେଳେ ସମ୍ମଲ୍ୟର ବାଟେରେ କେତେ
ସୁଧାରୁ ଶାବଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲ ନେବାକୁ
ପ୍ରସମଗ୍ନ ଦିଅନ୍ତି । ଏଥର ଗର୍ବ ବିରକ୍ତ ଲାଗି
ଉହୁଥାଏ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠିତ ପ୍ରସାଦଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ
ସାକ୍ଷାତରେ ଉପର୍ଦ୍ଦିତ ହେବ ସର ରିଗ୍ରେ
ଟେଲିକ୍ଷାରୀରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଏହିପରି ଆଦେଦର
ଏହି ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ କିନ୍ତୁ ଫଳ ହେବା
ର ଭେଣିଦିଥାର ଖଣ୍ଡିଏ ଉତ୍ତର ସୁରା ମିଳିଲା
ଯାଏ । ଦେଖାଯିବ ଏଥର କି ଘଟିବ । ଡେରା
୨ କଲ୍ପାଳ ମନ ସବୁ ହତ୍ତିଖାୟାକ ଏହଠାରେ
କଜଳାକାନ୍ତମାନେ ରେଲ ପାଇ ଦିନକ ବାଟ
ଏବାକରେ ଗଲେ କିନ୍ତୁ ଡେରାକୁ ନାଲ ଦିଅ
ଯେ ଉହଁରେ ଗଲେ ଦିନକ ବାଟକୁ
ଦିନିଧିନ ଲାଗିବ ଏକ ବନ୍ଦତ ହେଲେ ଯାଇ,
ଦିଦିରଧୀରେ ପତ୍ରକ । ଯୁଗୀ ହାତକୁ ଝାକୁ
ଦିଲ ଏଥର ନାଲକୁ କଣ୍ଠିବାକୁ ହେବ ।

ମୁଣ୍ଡର ଏହିପରିଶ୍ରୀ ହେବାର ଶୁଣାଯାଇ
ଯେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖନେତ୍ର ଗଢ଼ିପ୍ରିତି ଏକବିନ୍ଦୁ

ବୁଦ୍ଧିଗମନ ସମୟରେ ଜଳଲକ୍ଷଣ ଦିବସ-
ମାହଙ୍କରେ ଜଳଲକ୍ଷଣ ବାର୍ଷିକାନ ହେବ
ଯଥା—

ଭା ୧ ରିଗ ଶୁଦ୍ଧିକାର—ଅପଗନ୍ତ ବାଳରେ
ଯୋବଗୁ ବାରଜୀନା ଘରଠାରେ ଜାହା-
ଜରୁ ଡେଖାଇବେ ସେଠାରୁ ସନ୍ଧା
ସମୟରେ ପଡ଼ନ୍ତ ଓ ଅର୍ଥାଲକବାମାନ-
ଙ୍କର ସେସକାର ଦେଖିବା ଲାଲକାର
ବୋଠିଠାରୁ ଥିବା ସେହଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ
କରିବେ ।

ଶା ୨ ରିକ—ଦିନବେଳେ କତେରମାଙ୍କ ଦେଖି-
ବେ ଓ ସଧରେ ଦରବାର ହେବ ଏକ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା ସମ୍ମାନ କରିବେ ।

ଭାଷା ରଜ ରବିକାର—ଜିଲ୍ଲା

ତା ୫ ରଜ ହୋମବାର—ଦନକେଳେ ନସଙ୍କୁ
ଯିବେ ଓ ଶତରେ ଦେଖାଯୁ ଲୋବଙ୍ଗର
ଅଭ୍ୟଂଗା ପ୍ରହଳା କରିବେ ଓ ଏହି
ଦୟରେ ରାମାନ୍ଧଷେବନାଙ୍କ ଦେଖିବେ
ତା ୫ ରଜ ମନ୍ତ୍ରବାର—ପ୍ରତ୍ୟାନ ।

ଠିକ ହେଉଁ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏବଂ
ଆଉ କି କି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଜାହା ଅମ୍ବୋମାଳେ
ଦିଲ୍ଲୀ କର ଶୁଣି ନ ହବାରୁ ବର୍ଷମାନ ପ୍ରକାଶ
କରିବାରୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲୁ । ଏପକେ ଉପ୍ରାଚିତ
କବିରଗ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେ ଏବନନ ଲେଖି-
ନାହିଁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଦେବକ ନଗର ମଧ୍ୟରେ କୁମର
ବିର ସମ୍ପ୍ର ଅବସ୍ଥା କରିବ କରିବେ । ଦେବେ-
ବାଳରୁ ଏଠାରେ ମିଛରିଷିଗଲାଟି ବସିଥାଏ
ଏବଂ ଉତ୍ସବ ନଗରର ଦେବତା ଉତ୍ସବ ମାଧ୍ୟମ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଲେବେ ଖାତ୍ର ଦେଇ ଦେମନ୍ତ
ସୁଖରେ ଅଛିବୁ ଭାବୀ ଦେବିବାର ଉଚିତ ।
ଗରୁହ ଲେବନ୍ତାରୁ ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ସଂଦା
ଶୁଣୁଥାଏ ଯେ ଲେପନଙ୍ଗୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସେମାନ-
ବିର ଦୂରବସ୍ତା ଦେଖିବାର ଅବହାଗ ପ୍ରାରମ୍ଭ
କାହିଁ । ବଜରେବମାନେ ଭାବାକୁ ଗ୍ରେଷକାର
ଦେଖାଇ ଲୁଗାଇ ଦେବେ । ଏବନନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଲାଙ୍ଘବାହେବ ନଗର କୁମର କରିବାର ପ୍ରିଭ-
ଦେବେ ଭାବାର ମନରେ କିଛି ଦୂର ରହିବ-
କାହିଁ ।

କଲକତ୍ତା ଉନ୍ନତକ୍ରମସମ୍ବନ୍ଧରେ କର୍ତ୍ତା
ନାହିଁ କେମକ କିନ୍ତୁ ଦେଖ ଅପଣା କନ୍ଯାର
କୁଳବେଶରେ ବିଜ୍ଞା ସମେ ଦେବାଲୀ